ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:

ஸ்ரீதூப்புல் தேஸிகன் பேரருளாளனை மங்களாஸாஸனம் பண்ணும் மஹோத்ஸவம்

[ஸ்ரீ உ.வே. வித்வான். ப்ரஹ்மதேசம் தூப்புல். நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி]

''காசி முதலாய நன்னகரியெல்லாம்கார்மேனி அருளாளர் கச்சிக்குஒவ்வா'' என்கிறபடி ஸ்ரீபேரருளாளன் கோவில் கொண்டிருக்கும் கச்சிப்பதிக்கு ஒரு தனிப்பெருமையுண்டு. அருளாளனும், அருள்மிகுந்ததொரு வடிவான பொய்கையாழ்வாரும், அருள் தரும் ஆரணதேசிகனும், இக்கச்சியில் திருவவதரித்ததைப் பற்றி இந்நகருக்கு இத்தனிப்பெருமை வந்ததென்று-சொல்லலாம். அருளைப்பரிபூர்ணமாகவுடையவனும், அந்த அருளை நமக்கெல்லாம் வாரிவழங்குபவரும், ஓரிடத்தில் சேர்ந்தால்அவ்விடம் பரமபதம் எனக்குறையில்லையிறே.

தூப்புல் நிகமாந்தமஹாதேசிகன் கச்சியில் தூப்புல் எனும் அக்ரஹாரத்தில் திருவவதரித்தார். அவர் திருவவதரித்த நன்னாளாகிய புரட்டாசித்திருவோணத்-தன்று ஸ்ரீபேரருளாளனை மங்களாசாஸனம் பண்ண எழுந்தருளுவது வழக்கம். கச்சியில் அநேக மஹோத்ஸவங்கள் பேரருளாளனுக்கு நடக்கிறது. எனினும் ஆசார்யச்ரேஷ்டர் ஆன தூப்புல் தேசிகனும், பேரருளாளனும் சேர்ந்து அதுவும் ஸ்ரீதேசிகன் திருவவதார தினத்தன்று ஸேவிக்கப்பெறுவது இந்த மஹோத்ஸ-வத்திலாகையால்ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திரள்திரளாகச் சேருவார்கள்.

ஸ்ரீதேசிகனுக்குத்திருவவதாரதினத்திற்கு முன்னே ஒன்பது நாள்கள் உத்ஸவம் க்ரமமாக நடக்கும். ஒன்பதாவது திருநாளன்றே காஞ்சியில் ஒரு பரபரப்பு ஏற்படும். ஏன்காஞ்சியில்? சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள க்ராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஒருஸம்ப்ரமம் ஏற்படும். எல்லோரும் கச்சிநகருக்குத் தங்க-ளுடைய பந்துமித்ரவர்கங்களுடன் வந்துசேர்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். காஞ்சி-யில் நிரந்தரவாஸம் பண்ண வாழப்பிறந்தவர்களுக்கு இதொரு விசேஷமாக அவரவர்கள் பந்துக்களோடும் ஸ்நேஹிதர்களோடும் கூடி மாலையும், மாலுகந்த-வாசிரியனையும்சேர்த்துஅனுபவிக்கப்போகிற நாள் இதுவன்றோ.

சாற்றுமுறை தினத்திற்கு முன் நாள் இரவே அதிர்வேட்டுகளின் பேரொலி வானைப்பிளக்கும். வெகுதூரத்தில் உள்ளவர்களையும் ஆசார்யோத்தமனின்

திருவவதாரமஹோத்ஸவத்தில் கலந்துகொள்ளுமாறு அழைக்கிறதோ இந்தச்சப்தம் அல்லதுமறந்திருப்போரை ஞாபகப்படுத்துகிறதோ இந்தச் சப்தம் என்று சொல்லலாம். முன்நாள் இரவு அதிர்வேட்டு ஸந்நிதியில் கேட்டால் ''என்ன நாளைக்கு? வேட்டுகேட்கிறதே!'' என்பதுதான் முதல் கேள்வி.

திருவவதார தினத்தன்று பின்மாலை 4 மணிக்கு ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் கோவில் கொண்டிருக்கும் ஸந்நிதியில் இருந்து அதற்கு அடுத்துள்ள, ஸ்ரீஸ்வாமி விபவத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திருமாளிகை என வழங்கப்பெறும் ஸ்தலத்திற்கு ஏள்ளியாகும். அங்கு தற்காலம் திருமாளிகையாக எதுவும் இல்லாவிடினும் 'ஜடா ப்ரம்மசாரி' எனும் ஸ்வாமியின் அரிய தொண்டால் நிர்மாணமாகிய ஓர் மண்டபத்தில் ஸ்வாமி தேசிகன் வீற்றிருப்பார். அப்போது திருமேனியில் உள்ள திருவாபரணங்கள் எல்லாம்களையப்பட்டு மஞ்சனமாடு-வதற்கு யோக்யமாக வெறும் திருமேனியோடு ஸேவை ஸாதிக்கும் க்ரமம். எம்பெருமான் ஜீவகோடிகளை வசீகரிக்க உபயோகிக்கும்வழிகளில் கலன்கள் அணியாது வெறும் திருமேனியின் வடிவழகைப் பரிபூர்ணமாகக் காட்டி வசீகரிப்பது ஒரு வழி.ஹனுமானை இப்படி வசீகரித்தான் சக்ரவர்த்தித்திருமகன். அதுபோல் அங்கே கூடியிருக்கும் வைஷ்ணவர்களை வசீகரிக்கத் திருமேனி-யில் ஒருவிதமான அலங்காரங்களும் இல்லாமல் வெறும் திருமேனியின் சோபையைக்காட்டி வசீகரிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றினார்போலும் நம் ஆசார்ய-ச்ரேஷ்டர். திருவவதார ஸ்தலத்தில் கோவில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனின்திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது ரொம்பவும் விலக்ஷணமாய் உள்ளது. விபவத்தில்ஏள்ளியிருக்கும்படியோ என்று எல்லோரும் ஸந்தேஹிக்கும்-படியாய் இருக்கும். தூமுறுவல் கொண்ட முகமும் வ்யாக்யா முத்திரைக்-கையும், முப்புரிநூலும் தன் நெஞ்சத்தைக் கோவிலாகக்கொண்ட பேரருளாளன் திருமார்பில் துலங்க, ஸேவை ஸாதிக்கும் திருமேனியை ஸேவிக்க ஆராவமு-தமாக இருக்கும் அடியார்களுக்கு.

ஸ்ரீஸ்வாமிக்குத் திருமஞ்சனம் நடைபெற்றதும் ஸ்ரீஸ்வாமி சிறியதொரு தங்கக் கைத்தலத்தில் ஸர்வ அலங்காரங்களுடன் வீற்றிருப்பர். திருவரையில் உயர்ந்த பட்டுக்கரையில் அமைந்த பஞ்சகச்சவேஷ்டியும், திருமுடியும் உயர்ந்ததோர் தொப்பாஹாரம் எனப்படும் கொண்டையும் புஷ்பமாலைகளு-டனும் ஸேவைஸாதிப்பர் ஸ்ரீஸ்வாமி. அப்போது ஸ்ரீஸ்வாமி அஞ்சலிஹஸ்த-ராக ஏள்ளியிருப்பர். அகாரவாச்யன் ஆன எம்பெருமானை நீராய் உருக்கு-வதற்காக இந்த அஞ்சலியாகிற ப்ரத்யஸ்த்ரத்தை ஸ்ரீஸ்வாமி வஹித்தார்போலும். அல்லது இந்த அஞ்சலியே உபாயமாக மாறிப்பரமாத்மாவை வசீகரிக்கும் எனத் தம் அடியார்களுக்கும் தாம் அநுஷ்டித்துக்காட்டுகிறார் போலும். அல்லது இந்த

அஞ்சலி எம்பெருமானுக்கு ஒரு பெரிய பளுவாக மாறி இந்த அஞ்சலியை வஹித்தவன் விஷயத்தில் அவன் தமது அனைத்தையும் வழங்குவன் என்பதை ப்ரத்யக்ஷமாக்க இதை வஹித்தார்போலும்.

சரியாக ஆறு மணிக்கெல்லாம் புறப்பாட்டுக்கு அறிகுறியாகத் திருச்சின்-னம்பரிமாறுவார்கள். அடியார்கள் எல்லாரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து ''கவிதார்கிக-ஸிம்ஹா'' என்றும், ''வேதாந்தகுரோ'' என்றும், ''ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரா'' என்றும் இப்படிப் பல பிருதங்களையும் அநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு பின்தொடர, மேள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, ஹயக்ரீவனை மங்களாசாஸனம் செய்து, பின் அருகே வேகவதீஸமீபத்தில் திருத்தண்கா என்கிற திவ்யதேசத்தில் திருமகள் மண்மகள் இவர்களால் நித்யமாய் ஸேவிக்கப்படுமவராயும், அவ்யாஜமான ஒரு க்ருபையினால் பரிபூர்ணராயும், வேதாந்தங்களாலேயே அறியக்கூடியவராயும், அத்விதீயராயும் உள்ள விளக்கொளி எம்பெருமான் கோவிலுள் ஏள்ளுவர். பிறகு ப்ரதக்ஷிணத்தில் ஏள்ளியிருக்கும்கோதையையும் மரகதவல்லித்தாயாரையும், கருத்மானையும் மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு பெருமாளைத் திருவடிதொழ உள்ளே ஏள்ளுவர்.அங்கேபக்தகோடிகள் ஸ்ரீஸ்வாமியால் திருத்தண்கா எம்பெருமான் விஷயமாக அருளப்பட்ட ''சரணாகதி தீபிகை'' எனும் ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்திப்பர்கள்.

ஸ்ரீஸ்வாமி திருவவதரித்த ஸ்தலத்தில் கோவில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் விஷயமாகையால் அந்த அபிமானம் தோற்ற வெகு அழகாயும் ஸகல சாஸ்த்ர அர்த்தங்களையும் பொதிந்துகொண்டுள்ளதாயும் இருக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம். திருத்தண்கா எம்பெருமான் ஆபிரூப்யத்தில் ஈடுபட்டு ஒருநாளும் த்ருப்தி அடையாதவராய், அவனிடத்து ஆராத காதல் பூண்டு, அவனையே வரித்து, அப்படியே தம் ஆசார்யர்களால் அவனிடம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதை அழகாக இதில் நிரூபிக்கிறார். எம்பெருமான் மடியைப் பிடித்து இழுத்து ரக்ஷிக்க-வேண்டியது அவன் கடமை என்றும் அப்படி ரக்ஷிக்காவிடில் அஸாதாரணமாய் உள்ள தயாதி பிருதங்கள் தன்னோடே கூட திரும்பவந்துவிடும் என அறுதியிடுகிறார். தன்னை ரக்ஷித்ததற்குப் பலமாகப் பெரிய பிராட்டியாரின் கடைக்கண்களின் கடாக்ஷத்தை அடையும்படி ப்ரார்த்திக்கிறார்.அங்கே கூடியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த இடங்களை அனுஸந்தானம் பண்ணும்-போது தங்களையும் அறியாது ஆனந்தத்தில் மூழ்கியிருப்பார்கள். பிறகு தீபப்ரகாசனிடம் இருந்து மர்யாதைகளெல்லாம் க்ரமமாக நடைபெறும். கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதங்கள் ஆனவுடன் அருகில் ஏள்ளியிருக்கும் ஆழ்வார்களை மங்களாசாஸனம் செய்துவிட்டு ப்ரதக்ஷிணமாக ஏள்ளித் தன் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளுவர்.இப்படி தீபப்ரகாசனின் மங்களாசாஸனம் முடிவு பெற ஒன்பது மணி ஆகிவிடும்.

இனி பேரருளாளன் மங்களாசாஸனத்திற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடைபெறும். ஒவ்வொரு ஏற்பாடுகளும் வெகு அழகாய் அமைந்துள்ளது. அத்தியூரானைமங்களாசாஸனம் செய்யத் திருப்பல்லக்கில் ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் எழுந்தருளுவார்.இந்தத் தங்கப்பல்லக்கு பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் இருந்து அருளாளனால்ஸ்ரீஸ்வாமியை ஏறியருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருவதற்காக அனுப்பப்பட்டது. இந்தப் பல்லக்கு அமைந்துள்ள விசேஷத்தை என்னவென்று சொல்வது.பேரருளாளன்ஸந்நிதியில் இரண்டு தங்கப்பல்லக்குகள் உள்ளன.ஒன்று ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தின் ஐந்தாம் நாள் கண்டருளும் நாச்சியார் திருக்கோலத்துக்காக உபயோகப்படுமது.

மற்றொன்று எம்பெருமானும் உபயநாச்சிமார்களும் ஒன்றாக ஏள்ளும் உத்ஸவங்களாகிய தோட்டஉத்ஸவம் என்ன, விடையாற்றி மூன்றாம் நாள் உத்ஸவம் என்ன, இவைகளுக்கு உபயோகப்படுமது. திவ்யதம்பதிகளின் தத்வத்தை ''தம்பதி தயா திவ்யாபகா வ்யாபகா'' என்றும் ''சேஷி தம்பதி'' என்றும், ''சேஷி தம்பதி தயா'' என்றும், ''யுவாம் தம்பதீ தைவதம் ந:'' என்றும் இப்படிப்பலபடியாக லோகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டிய மஹானைத் தம்முடைய ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளப்பண்ண, தாமும் தம் நாச்சிமார்களும் ஆரோஹ-ணிக்கும் திருப்பல்லக்கையன்றோ பேரருளாளன்அனுப்புகிறான். அப்படிப்-பட்ட பல்லக்கில் ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் ஏள்ளியானதும்திருச்சின்னம் புறப்பாட்-டிற்கு அறிகுறியாகப் பரிமாறப்படும். அதிர்வேட்டுகள்சப்திக்கும்.மேள வாத்யங்கள் முழங்கும்.உடனே புறப்பாடு ஆகும்.இதற்குள் மணி ஏறக்குறைய 9.30 ஆகிவிடும். முன்னே இருபுறங்களிலும் குடைகள் வரிசையாகச் செல்லும். நடுவில் மேள வாத்யங்களும் பின்னே வேதபாராயண கோஷ்டியுடனும் அடியார்கள் புடைசூழ வெகு கம்பீரமாக உயர்ந்த பல்லக்கில் ஸ்ரீஸ்வாமி ஏள்ளியாகும். வழியில் கோவில் கொண்டிருக்கும் திருவெஃகா எம்பெரு-மானை ப்ரதக்ஷிணமாக ஏள்ளுவர். தாம் மனோரதிக்கும் பலத்திற்கு உபாய-மாகவன்றோ யதோக்தகாரி எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்தபடி. ஆகையால் அவரையும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிக்கொண்டு ஸந்நிதிவீதிக்குச் சுமார் 10.30 மணிக்கு எழுந்தருளுவர். அங்கங்கே குடியிருப்போரும், வெளியூரில் இருந்து வந்திருப்போரும் இதற்குள் இந்தக்கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வர். ஸந்நிதிவீதியில் ஒரு பெரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவக்கூட்டம் திரண்டிடும். இங்குப் பேரருளாளனுடைய கருடோத்ஸவக்குடைகள் மற்ற குடைகளின் வரிசைகளுடன் சேர்ந்து அந்த வரிசையை நிறம்பெறச்செய்யும். பெருமாளுடையவாத்யகோஷ்டிகளும், ஏற்கனவே வந்துகொண்டிருக்கும் வாத்யகோஷ்டிகளுடன் சேர்ந்து விழா ஒலியைப் பேரொலியாக்கும்.

ஸந்நிதிவீதியின் ஆரம்பத்தில் இரண்டு அதிர்வேட்டுக்கள் விழுந்தவுடன் அருளாளன் சுற்றுப்புற வீதிகளில் உள்ளோர்எல்லோரும் தங்கள் கார்யங்களை ஒருவாறு முடித்துக்கொண்டோ அல்லது அப்படியே விட்டுவிட்டோ ஓடிவந்து ஸ்ரீதேசிகனின் அடியார்கள் குழாங்களில் கலந்துகொள்வார்கள். ஸந்நிதி-வீதியும், அவ்வீதியிலுள்ள க்ருஹங்களும்கோலங்களாலும், பச்சைமாவிலைத் தோரணங்களாலுமலங்கரிக்கப்பட்டு ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு நல்வரவேற்பு அளிப்ப-வைபோல் தோன்றும். ஒவ்வொரு க்ருஹங்களிலும் பூர்ணகும்பங்களும், ஜ்வலிக்கும் குத்துவிளக்குகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். முன்னே இயல்கோஷ்-டியுடனும், பின்னே காஞ்சிக்கு அஸாதாரணமாயுள்ளதும் அதற்குள்கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வ்ருத்தியாகிக்கொண்டு வருகிறதாயுமுள்ள வேதபாராயண-கோஷ்டியுடனும், அடியார்கள் கைகூப்பியவாறே பின்தொடர, ஸகலபரிவாரங்-களுடன் நேராகக் கோவிலுக்குள் புகுவர். கோபுரவாசலில் புகுந்ததும் அருளாளனால் அனுப்பப்பட்ட அர்ச்சக பரிசாரகர்கள் ஸ்வாமியை எதிர்-கொண்டுவரவேற்றுப் பின்தொடர்வர். பிறகு இரு கோஷ்டிகளும் முடிவ-டையும். அங்கிருந்து நேராக வாஹன மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி அங்குக் கோவில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீதாததேசிகனுக்கு மர்யாதைகளை வழங்கிப் பிறகு மண்டபத்தில் எழுந்தருளுவர்.இதற்கு மணி ஏறக்குறைய பன்னிரண்டு ஆகிவிடும்.

பிறகு பல்லக்கில் இருந்து சிறு தங்கக் கைத்தலத்தில் ஏள்ளியிருப்பர் ஸ்ரீஸ்வாமி. திருச்சின்னம் பரிமாறவும் திருத்திரை நீக்கப்படும். அதிர்வேட்டு சப்திக்கும். பேரருளாளன் மங்களாசாஸனத்திற்காக ஸ்ரீஸ்வாமி புறப்பட்டாகி-விட்டது என்பதைத் தெரிவிக்கும். மஹான்களாயும்ஆசார்யபதம் செலுத்து-பவர்களாயுமுள்ளஸ்வாமிகள் முன்னே கோஷ்டியை அலங்கரித்துக்கொண்டு ஏள்ளுவர்கள்.ஸ்தோத்ரபாடம்தொடங்கப்படும். ஸ்ரீஸ்வாமி த்வஜஸ்தம்பத்தை ப்ரதக்ஷிணமாகவந்துதொண்டரடிப்பொடி வாசலண்டை நிற்பர். அப்போது ஸ்வாமி ஏள்ளியிருக்கும் இருப்பை ஸேவித்து அடியார்கள் பலவிதமாக அனுபவிப்பார்கள். ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருமுகமண்டலத்தில் ஓர் தனியான புன்முறுவல் தாண்டவமாடும் அப்போது.''பேரருளாளனை மங்களாசாஸனம் பண்ணப்போகிறோம் என்று, என்ன குதூஹலம் ஸ்வாமிக்கு!'' என ஒரு ரஸிகர் அனுபவிப்பர். ஸ்ரீஸ்வாமி கம்பீரமாக ஒரு வாரணம் நடப்பதுபோல் அசைந்து அசைந்து ஏள்ளுவதை ஸேவித்து, ஆரணநூல்வழிச்செவ்வை அழித்திடும் ஐதுகர்களின் வாதக்கதலிகளை மாய்க்க ஓர் வாரணம்தான் பையநடக்கிறதோ என்று தோன்றும். ''ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருவடிஸம்பந்தம் பெற்றோம்; ஒருகாலும் அல்வழக்கினில் இனிப்படியோம்; நமக்கு ஆர் நிகர் நானிலத்து?'' என்று

ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருவடிஸம்பந்தம் பெற்றவர்கள் பெருமையாகப் பேசிக்கொள்-வர்கள். ஒருவர் ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஆபிரூப்யத்திலும் காம்பீர்யத்திலும் ஈடுபட்டு அப்படியே தம் ஹ்ருதயத்துள் தூப்புல்புனிதரை நிறுத்துவர். உடனே நம்மன் போலே வீழ்த்தமுக்கும் நாட்டில் உள்ள பாவம் எல்லாம் தம்மை விட்டு ஓடிய-படியைக்கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டு நிற்பர்.ஆசார்யோத்தமனை அநுபவித்துச் சிலர் ஒன்றுகூடித் ''தூப்புல் குலத்தரசே! அருள் தரும் ஆரணதேசிகனே! கவிதார்-கிகசிங்கமே! எங்கள் காவலனே!'' என இப்புடைகளில் அவன் திருநாமங்களை வாயாரச் சொல்லிக்கொண்டு நிற்பார்கள். இப்படி அடியார்களின் பரிமாற்றத்-தாலும் மற்றும் ஸ்ரீஸ்வாமியின் பிருதங்களின் கீர்த்தனத்தாலும் ஏற்பட்ட ஓர் பேரொலியானது, வானுயரின்பம் மன்னிவீற்றிருக்கும் நித்யஸூரிகளையும் அழைத்து இந்தத் திருவோலக்கத்தில் கலந்துகொள்ளுமாறு கூவி அழைப்ப-தோடு, திக்குகளில் உள்ள எல்லா அமங்களங்களையும் இருந்த இடம் தெரியா-மல் போக்கடிக்கிறது என்னலாம்.

இவ்வளவு ஆரவாரங்களுக்கிடையே இந்தக் கவிதார்கிகசிங்கம் தொண்ட-ரடிப்பொடி உள்ளே நுழைந்து திரும்பி ராகவஸிம்ஹத்தை மங்களாசாஸனம் செய்து யமுனைத்துறைவன் ப்ரதக்ஷிணத்தில் கோவில் கொண்டிருக்கும் திருவனந்தாழ்வான், கருமாணிக்க வரதன், மடப்பள்ளி நாச்சியார், கண்ணன் இவர்களை மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு பெரியபிராட்டியாரின் ஸந்நி-திக்குள் எழுந்தருளுவர். பெரியபிராட்டியாரும் ஸர்வாபரண பூஷிதையாய் ஸேவை ஸாதிப்பர். பிராட்டியின் திருமுகத்தில் அன்று தனியான சோபை தோன்றும்.பிள்ளைகளின் பிறந்ததினம் என்றால் தாயன்றோ முதலில் ஸந்தோ-ஷிப்பது. பிறந்ததினத்தில் பிள்ளைகளுக்குப் புதிதாக வஸ்த்ரங்களோ அல்லது இன்னும் ஏதாவது பரிசுகளோ வழங்குவது பெற்றோர்களின் ரீதி. அதுபோல் ஸ்ரீஸ்வாமி தன்னுடைய அவதாரதினத்தன்று ஜகந்மாதாவாகிய தம்மை ஸேவிக்க வரும்போது தம்முடைய பிள்ளைக்கு ஏதாவது நூதனமானதாக வழங்கத் திருவுள்ளம் பிராட்டிக்கு. ஸாமாந்ய பிள்ளைகளுக்கே லோகத்தில் புதிதாகப் பரிசுகள் வழங்குவது வழக்கமாயிருக்கத் தம்முடைய (பிராட்டியி-னுடைய) பரத்வத்தை லோகத்தில் திறமாகச்சொல்லி அஞ்சலிஹஸ்தராகத் தம்மை ஸேவிக்க வரும்பொழுது தாம் இவருக்கு ஏற்ற பாரிதோஷிகம் பண்ண நினைப்பது பெரியபிராட்டியாரின் ஸ்வபாவத்துக்கு ஒக்கும். என்ன பாரி-தோஷிகம் தருவது என யோசித்து ஐச்வர்யத்தைக் கொடுத்தால், ''அஸ்தி மே ஹஸ்திசைலாக்ரே வஸ்து பைதாமஹம் தனம்'' என்று தனக்கு வேண்டியது தாயதநமாக ப்ராப்தமாகிஇருக்கிறது. ஆகையால் வேண்டாம் என்று வேறு யாராவது ப்ரஹ்மசாரிக்கு வாங்கிக்கொடுப்பவர். கைவல்யம் எனப்படும்

ஆத்மாநுபவத்தைக் கொடுத்தால், அது நச்வரம் எனக்குத் தேவையில்லை என்பர். ஆகையால் என்ன பண்ணுகிறது என யோசித்து இவருக்கு ப்ரார்த்த-நீயமான அம்சமொன்றுள்ளது - அதாவது, தாமும்(பிராட்டியாரும்) அவருமாகச் (பெருமாளுமாகச்) சேர்ந்துநிற்கிற நிலையை ஸதா நம்முடையஅருகாமையில் இருந்துகொண்டு இந்த லோகத்தில் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதுதான் -''த்வதஞ்சேத் ப்ரஸீதஸி தவாஸ்மி ஸமீபதஸ்சேத்'' - என்று அல்லவோ இவர் ப்ரார்த்தனை. அதை அடையுமாறு நாம் ''அஸ்து தே'' என க்ருபை பண்ணி அனுக்ரஹிப்பதுதான் இவர் ஏற்கும் பாரிதோஷிகம் எனத் திருவுள்ளம்போல் பிராட்டி ஸேவை ஸாதிப்பர். பெரியபிராட்டியாரின் இந்தத் திருமுகப்பாசுரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தால்தான் பெருமாளும் இவருடைய ப்ரார்த்தனைக்கு இணங்கி இன்றும் புறப்பாடு கண்டருளும்போதெல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு ஸேவை ஸாதித்து ஸ்ரீசடாரியை ப்ரஸாதித்த பிறகே மேலே உத்ஸவம் கண்டருளுகிறார். பிராட்டி முன்பாக ஸ்ரீஸ்வாமி நான்கு தரம் தெண்ட-னிட்டு நிற்பர். உபஹாரங்கள் ஸமர்ப்பிக்கப்படும்.பிறகு ஒருகற்பூரஹாரத்தி பண்ணுவார்கள் பிராட்டிக்கு அர்ச்சகர்கள். அப்போது பிராட்டிவிஷயமாக உள்ள அநேக ஸ்தோத்ரங்களையெல்லாம் அடியார்கள் அநுஸந்திப்பர். திவ்ய தம்பதிகளைச் சேர்த்துச்சொல்லும் பாசுரங்கள் எல்லாம் ரஸம் அறிந்தவர்களால் அநுஸந்திக்கப்படும்.

பிறகு ப்ரதக்ஷிணமாக ஏள்ளித் திரும்புமுன் ஒரு ப்ரஹ்மசாரி ஸ்வாமிக்குப் பூர்வம் பெரியபிராட்டியார் க்ருபை பண்ணின விஷயத்தின் ஞாபகார்த்தமாக ''யோகாரம்ப . . . . வஸூனாம்'' என்கிற ஸ்ரீஸ்துதி ச்லோகம் அநுஸந்தானம் ஆனவுடன் நேராக வெளியில் கோலப்படியில் ஸ்ரீஸ்வாமி ஏள்ளுவர். இருபுற-மும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோஷ்டியாக நின்றுகொண்டு ஸ்ரீஸ்துதி பூராவும் அநுஸந்திப்பர். அப்பொழுது பிராட்டியாரிடம் இருந்து ஸ்ரீசடாரி, மாலை இவைகளை அர்ச்சகர்கள் சத்ரசாமராதிகளுடன் எழுந்தருளப்பண்ண, கட்டியக்-கார ஸ்வாமி கட்டியம் சொல்ல, ஸ்வாமிக்கு மர்யாதைகள் நடைபெறும். கோஷ்-டிக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதங்கள்ஆனவுடன் ஸ்ரீஸ்வாமி பிராட்டியிடம் நியமனம் பெற்று, திரும்பி வேதாத்மாவைமங்களாசாஸனம் செய்துவிட்டு அவுணன் உடல் கீண்டுகந்த ஆளரியை அடிபணிந்து கோதையைத்தொழுது விஷ்வக்ஸேநரை இறைஞ்சி பத்தர்வினை தொத்தறவறுக்கும்அத்திகிரியை வணங்கி அதன் மேலே இருக்கும் கற்பகத்தை மங்களாசாஸனம் செய்ய ஏறியருள்வர். பிறகு தமக்கு அம்மாளிடமிருந்து ஏற்பட்ட ஒரு விசேஷ அனுக்ரஹத்தை நினைத்துக் காலக்ஷேபம் நடந்த இடத்திலே சென்று நமஸ்கரித்துத் திரும்பி, திருமகள் மண்மகள் நீளை முதலா எல்லாத்தேவியரும் திகழ்ந்துநிற்கும் பேரருளாளனை-மங்களாசாஸநம் செய்ய ஸந்நிதிக்குள் எழுந்தருள்வார்.

இதற்குள் அடியார்கள் ஸமூஹமானது, இடம் கொள்ளாமல் நிறைந்துவிடும். ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனுடன் எம்பெருமானை ஸேவிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்-தால்நான் முன்னே, நான் முன்னே என்று உள்நுழைவார்கள். ஸ்ரீவைஷ்ண-வர்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரஸ்கரித்துக்கொண்டு எம்பெருமான் ஸந்நிதிக்குப் போகவேண்டியது முறை ஆயினும், ஆசார்யனும் பெருமாளும் சேர்ந்துள்ள இந்த ஸேர்த்தியை ஸேவிக்கவேண்டும் என்கிற ஓர் கரை புரண்ட அவாவானது இப்படி முறைகெடச் செய்வது ஆச்சர்யம் இல்லை. நித்யஸூரிகளின் திரளிலும் உண்டிறே இந்தமாதிரியான கோலாஹலம்.விஷ்வக்ஸேநர் ஏள்ளியன்றோ அங்கு அமைதியை நிலவும்படிச்செய்யவேண்டியிருக்கிறது.இவ்வளவு கோலாஹலத்துடன் ஸ்ரீஸ்வாமிதேசிகன் அருளாளனை மங்களாசாஸனம் செய்ய அருகாமையில் ஏள்ளுவர்.

பெருமாள் ஸமீபத்தில் உள்ள அர்ச்சகர்கள் ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் ஏள்ளியி-ருக்கும் கைத்தலத்தைக் கைப்பற்றி எம்பெருமானின் பர்யங்கத்தின் அடியில் வெகுஸமீபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணுவர்.

அவ்வமயம் ரஜதகிரியின் மேல் ஓர் மரகதகிரி இருந்தாப்போலே ஸேவை-ஸாதிக்கும் அழகை என்னவென்று எழுதுவது! சொல்வது! ‘‘கண்ணன் கரிகிரி மேல் நின்று அனைத்தும் காக்கின்றான்’’ என்று ஸ்வாமி அனுபவம்.அதற்கு ஏற்றவாறு கண்ணனாக ஸேவை ஸாதிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றினான்போலும் ‘‘கண்ணன் என்னும் கருந்தெய்வம்’’. திருமுடியில் அழகிய சவுரிக்கொண்டை, ப்ரளயகாலத்தில் பகல் இரவு என்கிற பிரிவில்லாத ஜகத்வ்யாபரிக்கும் தமஸ்-ஸின் வெளிஅம்சத்தைத் தள்ளி உள்ளே உள்ள இருளின் அம்சத்திற்கு ஸத்ருச-மான நிறத்தை உடையது என்னலாம்படி அம்மாயன் திருக்குழல்கற்றைகள். அந்த சவுரியின் ஒருபார்ச்வத்தில் இதற்குப் பாபாகமாயுள்ள ஒரு சிவப்புக்-கொண்டை கொச்சுக்கள் தொங்கும்.இந்தக் கொண்டையின் மத்தியில் கதிரா-யிரம் இரவி கலந்தெரித்தால் ஒத்த பளபளப்பாய் உள்ள ஓர் கல்கத்தூரா துலங்கும். கொண்டையின் இரு பார்ச்வங்களில் சந்திரசூரியன் எனப்படும் இரண்டு திருவாபரணங்கள் ஜ்வலிக்கும்.அடிப்பாகத்தில் கட்டியானது தொங்-கும். நடுவில் மயில்தோகை ஒன்று சொருகப்பட்டிருக்கும். கொண்டையின் நுனியில் கனகாம்பரம் எனும் புஷ்பத்தாலாகிய ஓர் ஸரம் சுற்றப்பட்டிருக்கும். கறுத்த சவுரிக்கொண்டையில் சிவந்த புஷ்பமும், வைரங்களாலாகிய திருவா-பரணமும், நாநாவித வர்ணங்களோடு கூடிய மயில்தோகையும் ஸேவிப்பவர் மனத்தை அபஹரித்தேதீரும்.திருமுகமண்டலத்தில் அன்றைக்கென்று தனியான ஓர் அபிப்ராயத்துடன் கூடிய புன்முறுவல் திகழும். மனிசர்க்காய் நாட்டில் பிறந்து படாதன பட்டும் அவர்கள்திருந்தாதுபோனதைக் கண்டு மனம் நொந்து

பரமபதத்திற்கு ஏள்ளும்போது இருந்த குறையைத் தீர்த்து அவர்கள் எல்லோ-ரையும் கடல்வண்ணன் பூதங்களாய் மண் மேல் திரியும்படிப்பண்ணின மஹாபுருஷன் தன் திருவடிகளில் அடிபணிந்திருப்பதைப்பார்த்து இந்த மஹா-னுக்குச் செய்யும் பாரிதோஷிகமோ அம்முறுவல்! ‘க்ஷிபாமி’ என்கிற தன்னு-டைய நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை மாற்ற இந்த அஞ்சலியாகிறப்ரத்யஸ்த்ரத்தை இவர் லோகத்திற்குக் காட்டியவாறு ஏள்ளியிருப்பதைப் பார்த்துச் செய்யும் முறுவலோ அல்லது அங்கே குழுமியிருக்கும் அடியார்களின் சிந்தைகளை ஏககாலத்தில் அபஹரிக்கவேண்டிச் செய்கிற சூழ்ச்சியோ அம்முறுவல் அறியோம். அவன் முகத்தைக்காட்டி அதற்குமேல் ஒரு புன்முறுவல் செய்தானாகில்இவர்கள் இடத்தினின்றும் அபஹரிக்கப்படாத வஸ்து ஒன்றும் இல்லையிறே. இந்த எழில்மதி திகழ்ந்த வதனத்தின் இரு பார்ச்வங்களிலும் ‘‘மகரகுண்டலங்கள் வில் வீச’’ என்கிறபடி இரண்டு மகரகுண்டலங்களும், திருக்கையில் ஜ்வலிக்கும் ரத்னங்களாலாகிய ஆழ்வார்களும், சங்குசக்கரங்களும் இவ்வளவு மேன்மை-யும் அழகும்எம்பெருமானுக்குச் சேர்வதற்குக் காரணமாயுள்ள ஒரு உயர்ந்த திருமகள், திருமேனியிலணிந்திருக்கும் ஸகல திருவாபரணங்களுக்கும் மேல் அதிவிசாலமான திருமார்பில் இறையும் அகலகில்லாது ப்ரகாசிக்கவும், அஞ்சலிஹஸ்தராய் அடிபணிந்துநிற்கும் ஸ்ரீஸ்வாமியைக் கடாக்ஷித்து இதுவே அமையும், அஞ்சேல் என்று கை குவியும் அபயஹஸ்தமும் திருவரையில் பொருந்திய பொன் ஒத்த பீதாம்பரமும் உலகடைய நின்ற இணையடிகளும், அன்று நம் ஸ்வாமிக்கு என்று அர்ச்சையில் விபவத்தை ஆகர்ஷித்தான் என்னலாம்படி ஸேவை ஸாதித்தான் ப்ரபு. திருமேனியில் ஸ்ரீஸ்வாமிக்குப் பாரிதோஷிகமாக அளிப்பதற்கு என்று விலை உயர்ந்த தகடியானது, திருவாழி திருச்சங்குகளைச் சற்று மறைத்தும் மறைக்காததுமாகச் சாற்றப்பட்டுஇருக்கும். பெருமாளின் திருமேனியில் பரிவுள்ள அந்தரங்க கைங்கர்யபரர்கள் பெருமா-ளின் ஸேவை பரிபூர்ணமாக ஆனால் யார் கண்ணாவது பட்டுவிடப்போகிறதே என்று எண்ணிப் பெருமாளின் சில அங்கங்களை மறைத்துவைக்கிறார்கள் போலும். நறுமணம் கமழும் புஷ்பங்களாலாகிய ஒரு பெரியமாலையும் திருமேனியில்சாற்றப்பட்டிருக்கும். பலவிதமான உபகாரங்கள் ஸமர்ப்பிக்-கப்படும்.ஸ்ரீஸ்வாமி நன்றாக அருளாளனை மங்களாசாஸனம் செய்யும் பொருட்டுப் பெரியதொரு கற்பூர ஹாரத்தியாகும். அப்பொழுது அங்கே ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் பக்தகோடிகள்அனைவரும் ஆழ்வார் ஆசார்யர்களாலும் ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனாலும் அருளாளன் விஷயமாக அருளப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்-களையும் பாசுரங்களையும் அநுஸந்திப்பர். பெரிய மஹான்களும் ஆசார்ய-பதம் செலுத்தும் ஸ்வாமிகளும் இந்த அரியஸந்தர்ப்பத்தை இழக்கலாகாது என எண்ணிப் பலவிடங்களிலிருந்து வந்திருப்பார்கள்.அப்படிப்பட்ட மஹான்கள்

எல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தானம் பண்ணும்போது நீர்மல்கு கண்ணினராகி நெஞ்சம் குழைந்து நைந்துநிற்பர்கள். பேரருளாளனும், அவன் ஒருவனுமே புகல் என்று நமக்கெல்லாம் காட்டித்தந்த தேசிகோத்-தமனும், அப்பேரருளாளனைப் பரிபூர்ணமாக அனுபவித்து அந்த அனுபவ ஜநிதமாய் உள்ள ஸ்தோத்ரங்களின் அநுஸந்தானமும், ஒரே இடத்தில் ஒரே காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்றால் இதைவிட என்ன பாக்யம் உள்ளது ? இம்மேதி-னியில் விதியினால் இருக்கப்பெற்றவர்களுக்கே இது கிடைக்கும். வலயபேட்டை ஸ்வாமி (ஸ்ரீநிவாஸ தாதாசார்ய ஸ்வாமி) ஒரு ஸம்வத்ஸரம் இந்த மஹோத்-ஸவத்திற்கு ஏள்ளியிருந்தபோது இந்த ப்ரகரணத்தில் அந்த ஸ்வாமி ஏள்ளி-யிருந்த நிலையை அடியேனால் வருணிக்கமுடியாது. அருளாளனின் அளவுகடந்த அத்யத்புதஅலங்காரத்தையும் அந்த அரிய சந்தர்ப்பத்திற்கு அமைந்தவாறு அநுஸந்தானம் செய்யும் அருள்மொழிகளைப்பார்த்து உளம் பூரித்து உடம்பெலாம் மயிர்க்கூச்சலெரிய உருகி, ''என்ன ஸேவை! என்ன ஆனந்தம்! என்ன அநுஸந்தான வைகரி! என்ன ஸம்ப்ரதாய நிஷ்ணாதர்களான மஹான்களின் ஏற்பாடு!'' என்று இப்புடைகளில் அந்த ஸ்வாமிக்கென்று அஸாதாரணமாய் ஏற்பட்டுள்ள இனிமையும் மாதுர்யமும் கூடிய திருவாக்கால் ஸாதித்தாயிற்று.

ஒருபுறம் நிற்கட்டும் இது. போலீஸ் அதிகாரி நம் ஸம்ப்ரதாயமே தெரியாத ஒரு மஹாபுருஷர் இந்த ஸேர்த்தியை ஒருவரும் ஸேவிக்காமல் இருக்கக்-கூடாது என்று அங்கே குழுமியிருந்த ஸ்த்ரீ, புருஷர்கள் எல்லோரையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தானே கொடித்தோன்றும் தோரணவாசலில் நின்று உள்ளே விட்டு ஸேவிக்க ஏற்பாடு செய்தார். அன்றுதொட்டு இன்று பர்யந்தம் அதே மாதிரியாக நடந்துவருகிறது.

கண்ணன் அடைக்கலம் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய தமிழ்வேதம் அறிந்தவர்கள் ''அம்ருத இஹபவதி'' என்றும் ''விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவும் அடிமை எல்லாம் மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்தடைகின்றனர்'' என்றும் சொல்லுகிறபடி பர்யங்க வித்யையில் ஓதப்படுகிற ரீதியில் பர்யங்க ஆரோ-ஹணம் செய்து அருளாளனோடு பரஸாம்யத்தை அடைவர்கள் என்கிறதை ஸ்ரீஸ்வாமி தத்காலம் அருளாளனின் பர்யங்கத்தின் கீழ் அதிஸமீபத்தில் ஏள்ளியிருக்கிற இருப்பால் லோகத்திற்குப்ரத்யக்ஷமாய்க் காண்பிக்கிறார்கள்.

இந்த இருப்பு என்றைக்கும் மாறாதே இருக்கவேண்டும் எனப் பக்த-கோடிகள் அனைவருக்கும் ஆசையானது உண்டாகியிருப்பினும் காலத்திற்கு வசப்பட்ட தேசம் ஆகையாலும் ''ஸதா பச்யந்தி'' என்பது பரமபதத்திலே ஆகையாலும், உடனே கட்டியம் ஸ்வாமி, ''எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை''

என்று கட்டியம் சொல்ல ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனும் அருளாளனுக்கு எதிரில் உள்ள கோலப்படியில் ஏள்ளிநிற்பர்.

ரஸிகர்களான அர்ச்சகர்கள் பெருமாள் சாற்றிக்கொண்டிருக்கும் மாலை-யையும் உபயநாச்சிமார்கள் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருக்கும் புஷ்பத்தையும் களைந்து ஒரு பெரிய தட்டில் வைத்துப் பிறகு நாச்சிமார்களையும் தழுவிக்-கொண்டு பெருமாள் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருக்கும் தகடி, பரிவட்டம், ஸ்ரீசடாரி, சந்தனம், திருத்துழாய், அபயஹஸ்தம், பவித்ரம் முதலியவைகளை அந்தத்தட்டில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு முன்னே கை தீவட்டியும் கட்டியம் சொல்வாரும் செல்ல, சத்ர சாமராதிகள் பின்தொடர வெகு நிதானமாக ஸ்வாமி தேசிகன் ஏள்ளியிருக்கும் இடத்தில் வந்து ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு ஸகல மர்யாதைகளையும் நடத்துவார்கள். இருபுறத்திலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோஷ்டியாக நின்றுகொண்டு வரதராஜஸ்தவம், வரதராஜபஞ்சாசத் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களை அனுஸந்திப்பர்கள். கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தம், சடாரி முதலிய-துகள் ஆனவுடன் ஸ்வாமி வையமாளிகை எனும் ப்ரதக்ஷிணத்தில் கச்சிவாய்த்-தான் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவர். அங்கே எல்லோரும் ஸ்வாமியால் அருளப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருப்பர்கள்.பெருமாள் உயர்ந்த ப்ரஸாதங்களை அமுதுசெய்வர்.பிறகு ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகனும் அமுதுசெய்து கோஷ்டிக்கும் விநியோகமாகும்.

இனி நடக்கப்போகும் உத்ஸவத்தின் பெருமையை பேரருளாளன் பெருமை பேசக் கற்றவர்கள் பேசவேண்டுமே ஒழிய அடியேன் என்னவென்று பேசுவது! பரப்ரஹ்மமும், நித்யமுக்தர்களும் ஒன்றுகூடி யதேச்சையாக விஹரிப்பதன்றோ பரமபதத்தில் போய் செய்யும் கார்யம்?அவ்விஹாரத்தை இங்கேயே நம் ஆசார்யோத்தமனுக்குக்கொடுக்கத் திருவுள்ளம் பற்றினான் போலும் பேரருளாளன்.அத்விதீயமான ஒருதோளுக்கினியானில் அருளாள-னும் நாச்சிமார்களும் புறப்பாட்டிற்கு ஸித்தமாவார்கள்.''அத்திகிரி அருளாளப்-பெருமாள் வந்தார்'' ''ஆனை பரி தேரின் மேல் அழகர் வந்தார்'' என்கிற ஒலியைப் பரப்பிக்கொண்டு திருச்சின்னமானது பரிமாறப்படும். ஸம்ப்ரதாயம் இருந்த இடம் தெரியாமல் சீர்குலைந்திருக்கும் காலத்தில் ஆறு வார்த்தை திருவாய் மலர்ந்தருளி நம் ஸம்ப்ரதாயத்தை உத்தரிப்பித்த அருளாளனின் பரிவாரங்களும், ஸம்ப்ரதாய ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை வெளியிடக்கேட்பானேன்? திருச்சின்னமானது மந்த்ரத்ரயார்த்தங்களை வெளியிடுகிறது. தோளுக்கினி-யானோ, அதிஸூக்ஷ்மமான அர்த்தத்தை வெளியிடுகிறது.பெருமாள் பின்பும், உபயநாச்சிமார்கள் சற்று முன்பும் தோளுக்கினியானில் ஏள்ளியிருப்பர்கள். புஷ்பங்கள், மாலைகள் ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கும்போது இந்த அழகு நன்கு

ஸேவையாகும். இந்த ஆசார்யோத்தமனுக்கும் அங்கே சேர்ந்திருக்கும் பாகவதோத்தமர்களுக்கும் க்ருபை செய்யப் பெருமாளின் த்வரையை அஸத்கல்பமாக்கி நாச்சிமார்கள் முந்திக்கொண்டு க்ருபை செய்ய யத்தனிக்-கின்றனர் என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தத்தைத் தோளுக்கினியான் வெளியிடுகிறதோ என்னலாம்படியிருக்கும். ''அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி'' என்றல்லவோ பிராட்டி-யின்வார்த்தை! அல்லது எம்பெருமானையடைய அஞ்சினவர்க்கு நாம் முன்னேறியுளோம். நம்மை ஆச்ரயித்து அவனிடம் செல்லுங்கோள்! உங்களுக்கு அபயம் ஏற்படும் என்கிற அர்த்தத்தை வெளியிடுகிறதோ என்னலாம் படியிருக்கும்.

கர்ப்பக்ருஹத்தில் இதுகாறும் அடைபட்டிருந்த ஓர் அழகுவெள்ளமானது உடைபட்டு வெளியே ப்ரவஹிக்கலாயிற்று.மலர்மகளுடனும், அவனிமகளு-டனும் ஒரு ஜ்யோதிப் புஞ்சம் வெளிக்கிளம்பியது. ஸ்வாமிதேசிகன் பெருமாளை முன்னே ஸேவித்துக்கொண்டே ஏள்ள, பெருமாளும் தங்கக்குடை அசைய, பின்னே அன்னநடை இட்டுக்கொண்டு மெல்ல அசைந்து அசைந்து ஏள்ளுவர். பக்தகோடிகள் அனைவரும் தலைமேல் கையைக் கூப்பினவாறே நிற்பர். நம் ஆசார்யோத்தமனுக்கு என்று ஓர் தனிப்புகர் பெருமாள் திருமே-னியில் ஸேவையாகும்.திருமேனியில் ஏற்கனவே சாற்றப்பட்டிருந்த மாலை-யானது களையப்பட்டு ஸ்வாமிக்கு மர்யாதை ஆகிவிட்டது.இப்போது சிவந்ததாயுள்ள செங்கழுநீர் புஷ்பத்தாலான ஒரு சரம் சாற்றப்பட்டிருக்கும். இதுகாறும் மறைந்திருந்த பின்புற ஸேவையானது எல்லோருக்கும் ஸேவை-யாகும். ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க போகத்தைக்கொடுப்பவன் ஒருவனாகையால் ஏககாலத்தில் முன்னும் பின்னும் ஸேவைஸாதித்தால் ஸேவிப்பவர்களின் ஸத்தைக்கு ஹாநி ஏற்படும் என்கிற திருவுள்ளம்போலும். முன்ஸேனையை ஸேவித்துஸாத்மித்தவாறே க்ருபை பண்ணுகிறான் ப்ரபு. திருக்குழல் கற்றைகள் ஒன்றாகச்சேர்த்து வெகு அழகாக முடிச்சிடப்பட்டிருக்கும்.அம்முடிமேல் ஓர் கனகாம்பர சரம் சூட்டப்பட்டிருக்கும்.நவரத்நங்களாலாகிய ஒரு ராக்கடி சவுரிக்கொண்டையின் பின்புறத்தில் சாற்றப்பட்டு இருக்கும். ராக்கடியைச் சுற்றிப் புஷ்ப சரங்கள். ''கற்பகக்கா என நற்பல தோள்கள்'' என்கிறபடி உருண்டு திரண்டிருக்கும் திருத்தோள்களில் ''பாஜிபந்து'' எனும்திருவாபரணமும் அதன் மத்தியில் உள்ள திருமுதுகில் ஓர் அழகிய பதக்கமும், திருவரையில் அரைநூல் ஹாரங்களும் இவ்வளவுக்கும் மேல் யஜ்ஞோபவீதமும் துலங்கும் இந்தப் பின்னழகை ஸேவித்துவிட்டுப் பின்னேயே தங்கிவிடுவர் சிலர். முன்னே நின்றவர்கள் முன்னேயே.மற்றும் சிலர் முன்னும் பின்னுமாக ஓடுவார்கள். என்ன செய்வது?எங்கு இருக்கிறோம்?கரிகிரியிலா?பரமபதத்திலா?என்றும் புரியாது.

பங்கயக்கண்ணன் என்கோ? பவளச்செவ்வாயன் என்கோ?
அங்கதிர் அடியன் என்கோ? அஞ்சனவண்ணன் என்கோ?
செங்கதிர் முடியன் என்கோ? திருமறுமார்வன் என்கோ?
சங்குசக்கரத்தன் என்கோ? சாதிமாணிக்கத்தையே!

என்று ஆழ்வார் படியில் பெரிய வாதத்தில் பலோபதானம் பண்ணுவாரைப்போலே திகைப்பார்கள் சிலர். மற்றும் சிலர் இந்த அழகுவெள்ளத்திற்கு எதை உவமையிடுவது என்று எண்ணி,

கட்டுரைக்கில் தாமரை நின் கண் பாதம் கை ஒவ்வா
கட்டுரைத்த நன்பொன் உன் திருமேனி ஒளி ஒவ்வாது
ஒட்டுரைத்து இவ்வுலகு உன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும்
பட்டுரையாய்ப் புற்கென்றே காட்டுமால் பரஞ்சோதீ.

என்கிறபடி ஒவ்வொன்றை உபமானமாக்கி அது பொருந்தாதபடி கண்டு ஒன்றும் ஸத்ருசமான உவமையாகச்சொல்லமுடியாமல் நிற்பர்.ஒரு மஹான் இவ்வளவு பரிச்ரமப்படாது நம் ஆசார்யோத்தமன் பற்றின நிலையைப் பின்பற்றி ''அருளாளர் தாம் எனினும் தமக்கு ஒவ்வாரே'' என்று சொல்லிமகிழ்வர். சிலர் எம்பெருமானை அனுபவித்துக்கொண்டே போகுமளவில் அந்த அநுபவ மேலீட்டால் தங்கள் ஆத்மா தரித்து நிற்பதற்காக வெண்சாமரங்களை எடுத்து வீசுவார்கள்.சிலர் திருவாலவட்டம் பரிமாறுவார்கள். சிலர் தூபம் கமழப்பண்ணுவார்கள். பெரிய மஹான்கள் எல்லோரும் இந்த நிகழ்ச்சி காலதத்வம் உள்ளவரையிலும் இருக்கக்கூடாதா என்று எண்ணுவர்.ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகள் சற்று விரைவாகப் பெருமாளை ஏள்ளப்பண்ணும்போது அது ஸஹியாது. ஸ்ரீநாவல்பாக்கம்ஸ்வாமி உடன் தாமே பெருமாளைத்திருத்தோள்களில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கோண்டு அடி மேல் அடி வைத்து ஏள்ளப்பண்ணியாயிற்று. ஸ்ரீகருடபுரம் ஸ்வாமி இந்த ஆச்சர்யமான ஸேர்த்தியை ஸேவித்து அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றாய்விடும். ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி இந்தச் சமயத்தில் பெருமாளின் அத்யாச்சர்யமான ஸேவையும் ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் எதிர்நின்று அருளாளனின் ஸேவையை வாரிப் பருகிக்கொண்டு நல்வீடு பெறினும் வேண்டாம் என்கிற பாவம் முகத்தில் ப்ரதிபலிக்கும்படி ஸேவை ஸாதிக்கும்படியையும் கண்டு ஆனந்தபரிதராகி அந்த ஸ்வாமியின் ப்ரபாவத்திற்கு ஏற்றவாறு தலையினோடாதனம் தட்டுத்தடுகுட்டமாய்ப் பறப்பர். ஸ்ரீ திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமி இந்த அழகிய சேர்த்தியைக் கண்ணாரக் கண்டு களித்து அக்களிப்பின் மேலீட்டால் பெருகும் அருள்மொழிகளைக் கொண்டு அருகில் உள்ளோர்களைப் பிச்சேற்றப்பண்ணுவர். ஸ்ரீ அய்யாத்து

ஸ்வாமி அங்கே குழுமியிருக்கும் மஹான்களையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்து அவ்வப்போது எம்பெருமானுடைய ஆபிரூப்ய ஆவிஷ்காரங்களையும் அந்த இடங்களில் உள்ள விசேஷங்களையும் எடுத்துச்சொல்லி ஆனந்திப்பர். இப்படி விலக்ஷணமான மஹான்களின் கோஷ்டியானது இந்தப் பெருவெள்ளத்தில் அகப்பட்டுத் தடுமாறிநிற்கும்.அடியார்களின் ஆனந்தப்பெருக்கால் பரிமாறும் இந்தப் பரிமாற்றங்களைக் கண்டு பெருமாளுடையவும் ஆசார்யதோத்தமனு-டையவும் திருமுகமண்டலங்களில் தூமுறுவல் நடையாடும். நம்முகம் அடியார்களை நன்றாக மையல் ஏற்றிமயக்குகிறது என்கிற பாவமோ அருளா-ளனுடைய தூமுறுவலக்கு, நாம் பண்ணிய க்ருஷி பலித்தது என்கிற பாவமோ ஆசார்யனுடைய தூமுறுவலக்கு, அறிகிலோம்.

இப்படிப் பெருமாளும் ஸ்ரீஸ்வாமியும் அடிமேல் அடி வைத்துத் திருமலை-யினின்றும் கீழ் இறங்குவர்.திருமலையின் முன் மண்டபத்தில் பெருமாள் ஏள்ளித் திரும்பிநிற்பர். பத்துப்படிகளின் கீழ் ஸ்ரீஸ்வாமி நிற்பர்.பக்தகோடிகள் அனைவரும் ஆசார்யனைச் சூழ்ந்துகொண்டு நிற்பர்கள். இந்த ஸந்நிவேசத்தை ஸேவித்தால் ஆசார்யனாகிற முதல்படியில் ஏறி பிறகு ஒன்பது படிகளில் க்ரமமாக ஏறினால் அங்கு ஸேவை ஸாதிக்கும் அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியை அடையலாம் என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் வெளியாகும் என்னலாம். பரமபதத்திற்கு ஸோபாநம் கட்டியவர் நம் தூப்புல்பிள்ளை அன்றோ! இப்படியே பெருமாளும் தேசிகனும் ப்ரதக்ஷிணமாக ஏள்ளுவர்கள்.நடுவில் மலையாளநாச்சியாரிடமிருந்து மரியாதை நடைபெறும் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு. இருவ-ருமாக அபிஷேக மண்டபம் எழுந்தருளக் குறைந்தது இரண்டு மணி காலம் ஆகும். நடுவில் அழகியசிங்கர் திருமண்டபத்தில் இருந்து தேசிகன் ஸ்ரீதேவா-திராஜனின் பின்னழகை அனுபவித்துக்கொண்டு ஏள்ளுவர். ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனின் திருவவதார தினம் வெள்ளிக்கிழமையாக அமைந்தால் பெரிய-பிராட்டியாரும் தம் ஸந்நிதியில் இருந்து ஏள்ளிப் பெருமாளுடன் கலந்து-கொள்வர். அப்போது எல்லோரும்,

த்வாமேவாஹு: கதிசிதபரே த்வத்ப்ரியம் லோகநாதம்
கிம் தைரந்த: கலஹமலிநை: கிஞ்சிதுத்தீர்ய மக்நை:।
த்வத்ஸம்ப்ரீத்யை விஹரதி ஹரௌ ஸம்முகீநாம் ஶ்ருதீநாம்
பாவாரூடௌ பகவதியுவாம் தம்பதீ தைவதம் ந:।।

என்கிற ச்லோகத்தை அனுஸந்திப்பர். இருவருமாக அபிஷேக மண்டபத்-தின் மேலே ஏறித் திரும்பி பக்தகோடிகளை கடாக்ஷிப்பர். ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் சற்று தூரத்தில் ஏள்ளியிருப்பர். அப்பொழுது திருஷ்டி கழித்து ஒரு கற்பூர-

ஹாரத்தி நடக்கும். பிறகு பெருமாளும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டி-ருக்கும் செங்கழுநீர் சரங்களை ஸ்ரீசடாரியுடன் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு மர்யாதை நடக்கும்.அப்போது பக்தகோடிகள்அனைவரும் முக்கியமான ச்லோகங்களை அனுஸந்தானம் பண்ணுவர்.ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனுக்கு அவ்வமயம் ஒரு உயர்ந்த பிருதானது பேரருளாளனால் கொடுக்கப்படும். எல்லோரும் ''பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி'' என்று திருவடிநிலையிலும், ''நல்வீடு பெறினும் கொள்ளுதெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே'', ''இச்சுவை தவிர யான் போய் இந்திரலோகம் ஆளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்'' என்ற ஆழ்வார்கள் படியிலும், ''வைகுண்ட-வாஸேபி ந மேபிலாஷ:'' என ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் படியிலும் நின்று ''இங்கே திரிந்தேற்கு இழுக்குற்றென்'' என வாயாரச் சொல்வர்.

புஷ்பவர்ஷம் வர்ஷிப்பர்கள். பக்தகோடிகள் அனைவரும் தலை மேல் கை குவித்து, ''ஜய விஜயீ பவ'' என்றும், ''வாழி அருளாளர், வாழி அணி அத்திகிரி, வாழி தூப்புல் அம்மான், வாழி எங்கள் குலத்தரசு'' என்று சொல்லி இப்படியாகப் பல்லாண்டு பாடுவர். திவ்யதம்பதிகளும் ஸ்ரீ தேசிகோத்தமனும் ஒருவரை ஒருவர் பிரிய மனம் இல்லாமல் தவிப்பர்.பிறகு தேசிகன் திவ்யதம்-பதிகளின் அழகை வாரிப்பருகிக்கொண்டு பின்புறமாகவே வெகு நிதானமாகத் தொண்டரடிப்பொடி வாசல் வரை ஏள்ளிக் கடைசியில் பிரிய மனமில்லாது நிற்பர்கள். இதுவரை அடியார்கள் குழாங்கள் இந்த அருமந்த சேர்த்தியை விட்டுப்பிரிந்து ஆசார்யோத்தமன் திரும்பினவுடன் அன்பர்க்கே அவதரிக்கும் ஆயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ்செய்தான் தாளே கொண்டு துன்பற்ற மதுரகவிபோல் எல்லோரும் திவ்யதம்பதிகள் நின்றுகொண்டிருக்கும்போதே ஸ்ரீதேசிகனைப் பின்பற்றுவர்கள். திவ்யதம்பதிகளும் உள்ளே ஏள்ளிவிடுவர்.

ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் பிறகு இரு வெண்குடைக் கீழ் ஆழ்வார் வீதி ஏள்ளுவர். அடியார்கள் எல்லாம் ஸ்தோத்ரபாடம் அநுஸந்திப்பர். நேராக ஸுதர்சனாழ்வான் ஸந்நிதிக்கு ஏள்ளி அவரை மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்-கொண்டு திரும்பி நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில் புகுந்து ஆழ்வார், மதுரகவிகள், நாதமுனிகள் இவர்களை ஸ்தோத்ரம் செய்து அவர்களிடமிருந்து மாலை மர்யாதைகளைப்பெற்று நேராக ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸந்நிதிக்கு ஏள்ளுவர். முதலாவதாக அங்கு கோவில் கொண்டிருக்கும் இதர ஆழ்வார் ஆசார்யர்களை-யெல்லாம் மங்களாசாஸனம் செய்து மர்யாதை பெற்று, தமக்குப் பரமகுரு-வாயுள்ள பாஷ்யகாரரை அணுகி அடிபணிந்து நிற்பர். அப்போது ஸ்ரீபாஷ்ய-காரர் திருவடிகளில் தமக்குள்ள பரிபூர்ணமான பக்தியானது தோற்றும்படித் தாம் அருளிச்செய்த யதிராஜஸப்ததி என்கிறஸ்தோத்ரத்தையும் மற்றும் உள்ள பாசுரங்களையும் அனுஸந்திப்பர்கள். ''யத்யேதம் யதிஸார்வபௌமகதிதம் . .

. . கல்லோல கோலாஹல'' என்ற ச்லோகத்தை அநுஸந்திக்கும்போது ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீஸூக்திகளிலுள்ளகௌரவமானது வெளியாகும். பிறகு க்ரமமாக மர்யாதைகளை ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிடமிருந்து பெற்றுத் திரும்பி நேராக வாஹந மண்டபத்திற்கு ஏள்ளி ஸ்ரீதாததேசிகனுக்கு மறுபடியும் மர்யாதைகள் ஸ்வாமியிடமிருந்து ஆகும். பிறகு திரும்பினவுடன் ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டி முடிவடையும்.

ஸ்ரீஸ்வாமிக்குக் கட்டியம் சொல்லுவோர் கட்டியம் சொல்லப் பெரிய-தொரு கற்பூர ஹாரத்தியானதும் ஸ்ரீஸ்வாமி உள்ளே ஏள்ளி நன்றாகப் புஷ்பங்களால்அலங்கரிக்கப்பெற்ற பல்லக்கில் ஏள்ளுவர். திருச்சின்னம் பரிமாறினவுடன் புறப்பாடு ஆகும்.இதற்குள் சாயங்காலம் ஏழுமணிக்கு ஆகிவிடும். நிறைய விளக்குகளும், தீவட்டிகளும், மத்தாப்புகளும் எரிய, ஸ்ரீஸ்வாமி அதி உன்னதமான திருப்பல்லக்கில் வெகு கம்பீரமாக அருளாள-னால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட விலை உயர்ந்த தகடியானது இரு பார்ச்வங்களிலும் தொங்க, சிரஸ்ஸில் திருப்பரிவட்டத்துடன் வெகு அழகாகப் பின்னும் முன்னும் இருகோஷ்டிகளாலும் சூழப்பட்டு, முன்னே குடைகளின் வரிசைகளும் மேளவாத்யங்களும் செல்ல, அடியார்கள் குழாங்கள் புடை சூழ, ஸந்நிதிவீதி வழியாக நான்கு மாடவீதிகளும் ஏள்ளுவர். மாடவீதிகள் நன்கு அலங்க-ரிக்கப்பட்டிருக்கும்.இரு பக்கங்களிலும் க்ருஹங்கள் உள்ள ஆனைக்கட்டி வீதியில் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு அமோக வரவேற்பு உண்டாகும்.அப்படியே நேராகச் செட்டித்தெரு திரும்பியவுடன் இயல்கோஷ்டி முடிய, வேதபாராயண கோஷ்டி பின்தொடர, நேராகத் தூப்புலுக்கு ஒன்பது மணிக்கு ஏள்ளுவார். அடியார்கள் எல்லோரும் தூப்புல் வள்ளலை ஸந்நிதியில் அடிபணிந்து பல்லாண்டு பாடி இரு கை கூப்பி இந்த ஸேவை என்றும் தங்கள் மனதை விட்டு அகலாது இருக்குமாறு ப்ரார்த்திப்பதோடு தூப்புல் அம்மான் திருவடிகளைத் தஞ்சமாகப்-பற்றிய அடியார்கள் தங்கள் உள்ளத்தில் என்றும் திகழவேண்டும் என்றும் ப்ரார்த்தித்து நிற்பார்கள்.

தொண்டர் உகக்கும் துணையடி வாழி நின் தூமுறுவல்
கொண்ட முகம் வாழி வாழி வியாக்கியா முத்திரைக்கை
வண் திருநாமமும் வாழி மணிவட முப்புரிநூல்
கொண்ட சீர்த்தூப்புல் குலமணியே வாழி நின் வடிவே.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:

ஸங்கல்பஸூர்யோதய உத்ஸவம்

[ஸ்ரீ.ஏ.ல.தி.கோ.பெரு.ஶடகோபதாதாசார்யர்]

தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகமாக ஸ்தோத்ரங்கள், காவ்ய நாடகங்கள் மற்றும் பல க்ரந்தங்களை ஸ்வாமி தேஶிகன் அனுக்ரஹித்துள்ளார். அவைக-ளில் தத்வடீகை, தத்வமுக்தாகலாபம், அதிகரணஸாராவளி, சததூஷணீ, ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம், த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளி, பாதுகா ஸஹஸ்ரம், ஹம்ஸஸந்தேசம்,ஸங்கல்பஸூர்யோதயம், யாதவாப்யுதயம் மற்றும் பல ஸ்தோத்ரங்களிலிருந்து ஶ்லோகங்களை ப்ரகரண அனுகுணமாகத் தொகுத்து ஸ்வாமி தேஶிகன் மங்களாஶாஸன காலத்தில் தொன்றுதொட்டு அனுஸந்தித்து வருகிறார்கள். இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள ஸங்கல்பஸூர்யோதய ஶ்லோகங்களை நாம் அனுஸந்திக்கும் ஸமயத்தில் ஸ்ரீவரதராஜ பஞ்சாசத்தில் ஸர்க்க ஸ்திதி ப்ரளய நாடகத்தில் எம்பெருமான் விவித வேஷத்தை பரிக்ரஹிக்கிறார் என்று அனுபவித்தது போல ஸ்வாமியும் சைலூஷவத் விவித வேஷத்தை ஸ்வீகரித்து நடித்துக் காண்பிப்பதான ஸ்வாரஸ்யம் தோன்றும்.

இந்த ஸ்வாரஸ்யம் தோன்றவேண்டுமானால் இங்கு இடம் பெற்றுள்ள ஶ்லோகங்கள் ஸங்கல்பஸூர்யோதய நாடகத்தில் எந்த ப்ரகரணத்தில் உள்ளது என்றும், இங்கு எந்த ப்ரகரணத்தில் அனுஸந்திக்கப்படுகிறது என்றும் நாம் அறியவேண்டும். இதை நாம் இங்கு அனுபவிப்போமாக.

ஸங்கல்பஸூர்யோதய நாடகத்தில் பாத்ர அமைப்பே அதி விலக்ஷணம் ஆனது.ஸ்வாமி ஸாதிக்கும் க்ரந்தங்களில் எம்பெருமானின் தாவதாரத்தை மற்றும் ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சீபுரம் முதலிய க்ஷேத்ரங்களையும் அங்கு ஸேவை ஸாதிக்கும் அர்ச்சாரூபியான எம்பெருமானையும் யதாகாலம் மங்களாஶாஸனம் செய்வது என்பது ஒரு விஷயமாகும். இந்த க்ரந்தத்தில் ஆறாவது அங்கத்தில் இந்த்ரியங்களை வசீகரித்த புருஷனுக்கு தாரண ஸ்திதி ஸாதனமான ஸ்தான விஷேத்தைத் தேடுவது என்ற வ்யாஜத்தில் தர்கன் என்ற ஸாரதியுடன் விவேகன் என்கிற ராஜா வருவதாக ஒரு காட்சி. அதில் இருவருமாக அயோத்யையை அடைகிறார்கள்.அங்கு விவேகன் சொல்லும் ஶ்லோகங்கள் ''விஷயிபிரஸௌ'' அஞ்சலிபந்தத்துடன் ''நமஸ்தஸ்மை

கஸ்மைசந'' என்பவை அங்கிருந்து மற்றுமோர் பகவதவதாரஸ்தலமான மதுராவிற்குச் செல்கிறார்கள். அங்கு விவேகன் சொல்லும் ஶ்லோகம் ''நாதாயைவ நம: பதம்'' என்று பிறகு சாளக்ராமம், காஶீ, யதுகிரி, திருவனந்தபுரம், ஆழ்வார் திருநகரியில் ஆழ்வார் விஷயமாக ''நிரஞ்ஜனமயம் ஜன:'' என்று, பிறகு ஸ்ரீரங்கம், பிறகு துண்டீர மண்டலம் காஞ்சீபுரம் வந்தடைகிறார்கள். இங்கு வந்தவுடன் ஸந்தோஷம் மற்றும் பஹுமானத்துடன் அஞ்ஜலியுடன் விவேகன் ''த்விரத சிகரி ஸீம்நா'' என்ற ஶ்லோகம் சொல்லுவது.பிறகு திருப்பதி மங்களாஶாஸனம் என ஆறாவது அங்கம் முடிவடைகிறது.

ஏழாவது அங்கத்தில் தாவதாரத்தை பரிசயப்படுத்தும் விதம் மிகவும் ரஸநீயம். ஒர் சித்ரசாலை உள்ளது. வரைந்தவர் ஸம்ஸ்காரன் என்ற நடன்.ஸம்ஸ்காரன் சொல்லும் ஶ்லோகம் - ''விச்வ ப்ரீணன விச்வகர்ம ரசனா'' என்பது.இந்தச் சித்ரசாலையில் தாவதாரத்தைக் காண விவேகன் என்ற ராஜா வ்யவஸாயன் என்ற சேனாபதியுடன் நுழையும் காட்சி. கூர்மாவதார சித்ரத்தை காணும் ஸமயம், அங்கு சித்தரிக்கப்பட்டுஇருந்த பிராட்டியைக் குறித்து விவேகன் சொல்லும் ஶ்லோகங்கள் ''கல்யாணானாமவிகலநிதி:'', ''ஸேவே தேவி த்ரிதச மஹிளா'' என்பது. வராஹாவதாரத்தில், ''க்வாபி கல்பாந்த வேசந்தெ''''கோபாயேதநிசம் ஜகந்தி''; நரஸிம்ஹாவதாரத்தில், ''ப்ரஹ்லாஹ்லாதநாநி'', ''தம் போலி'' என்கிற ஶ்லோகங்கள். ராமாவதாரத்தில், ''பாராவாரபயோ''; க்ருஷ்ண அவதாரத்தில், ''கம்ஸத்வம்ஸைக வீர:'' என்றும், கல்கி அவதாரத்தை நோக்கியதுடன் ஏழாவது அங்கம் முடிவுபெறுகிறது.

எட்டாவது அங்கத்தில் விவேகன் மஹாமோஹனுடன் யுத்தம் செய்வது. யுத்தத்தை த்ருச்யமாகக் காண்பிப்பது, நாடகத்தில் பழக்கம் கிடையாது.எனவே அதை தும்புரு-நாரதர் ஸம்வாத மூலமாகத் தெரியப்படுத்துகிறார். அதில் மஹாமோஹனை ஜயிக்கிற விவேகன் சிரஸ்ஸில் புஷ்பவ்ருஷ்டி வர்ஷிக்கப்-போவதாக நாராதர் கூறும் ஶ்லோகம் ''வித்யாபேதைருபசயவதாம்'' என்று.

ஒன்பதாவது அங்கத்தில் மஹாமோஹனை ஜயித்த விவேகனை வ்யவஸாயன் என்ற ஸேனாபதி ப்ரம்ஸிக்கிற ப்ரகரணத்தில் விவேகன் சொல்லும் ஶ்லோகமாக அமைந்தது ''வாயுர்தோதூயதே'' என்பது.பிறகு ஸேனாபதி மஹாமோஹனை ஜயித்த விவேகனுக்கு மங்கள விதி செய்ய வேண்டியது என்கிறார்கள். ''யுக்தாயுக்த'' என்று. பிறகு ராஜா சொல்லுவது - இன்னும் எனது கர்த்தவ்யம் முடியவில்லை.அதன் முன்பு மங்கள விதி வேண்டாமென. பிறகு ஸுமதி நிகேதனத்தைக் குறித்து ராஜா சொல்லும் ஶ்லோகங்கள் - ''இயமகிலபுமர்த்த ப்ரார்த்தனா'', ''பலதர்சன மண்டபம்

ச்ருதீநாம்'' என்பவை.

பத்தாவது அங்கத்தில் புருஷன் எம்பெருமானை அனுபவிக்க ஸ்ரீவை-குண்டம் அடையப்போகிற நிமித்தம் ஸூசிக்கப்படுகிறது என்று. விஷ்ணு பக்தி என்கிற ஸ்த்ரீ பாத்ரம் சொல்லும் ஶ்லோகம் ''திவ்யஸ்ஸம்ப்ரதி துந்துபி: திசிதிசி'' என்று. புருஷன் எம்பெருமானை அடையும் முன்பாக ஆசார்யர்-களிடம் ப்ரார்த்திப்பது ''திவி புவிச நிவிஷ்டாந் தேஶிகாந்''''ஏதே மஹ்யம-போட மன்மதசர:''என்றும்,

இரண்டாவது அங்கத்தில் குரு ஶிஷ்ய வேஷம் தரித்து இரண்டு ஸித்தாந்த-வாதிகள் தோன்றுவதாக ஒரு காட்சி.அதில் ஶிஷ்யன், ஸ்வாமி தேஶிகன், ஆசார்யனாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.

இங்கு ஓர் ஸ்வாரஸ்யம் - ஸ்வாமி தேஶிகனுக்குத் தான் ஸ்ரீபாஷ்யகார-ருடைய விபவகாலத்தில் நேரடியாகச் ஶிஷ்யன் ஆகவில்லையே என்ற குறை இருந்ததாலோ என்னவோ, இங்கு ஆசார்யனை பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகராக, யதீந்த்ரராகப் பரிசயப்படுத்துகிறார். ''உபவீதிநமூர்த்வபுண்ட்ரவந்தம்'' ஶ்லோகம். குரு அனுக்ரஹம் செய்கிறார். ''ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்த:'' என்று திவ்யக்திமயமான பவித்ரத்தை அனுக்ரஹிக்கிறார். அதை ஶிஷ்யன் வலது திருக்கையில் தரிக்கிறார்.பிறகு ராஜாவும், ஸேனாபதியும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள். ஶிஷ்யனை மதாந்தர நிரஸனம் செய்ய நியோகிக்கிறார்கள். வேதபாஹ்ய மதங்களை நிரஸனம் செய்தபின் மீமாம்ஸரர்களான ப்ராபகர குரு குமாரில-பட்ட மதானுயாயிகள் உங்களுடைய ஶிஷ்யனால் நிரஸனீயர்களா என்று ராஜா ஆசார்யனை வினவுகிறார்.ஆசார்யன் ஸாதிக்கிறார் - வேதரக்ஷணத்தில் ப்ரவ்ருத்தர்களான இவர்கள் ஸந்தோஷிப்பிக்கத் தகுந்தவர்கள். அதே ஸமயம் வேதாந்தத்தை விட்டபடியால் பயப்படுத்த வேண்டியவர்களும் கூட; ''மீமாம்ஸக: தோஷயிதவ்ய: பீஷயிதவ்யச்ச'' என்று இந்த வாக்யம் ந்யாயா-சார்யர் என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற உதயனாசார்யர் என்பவர் ந்யாயகுஸுமாஞ்சலி எனும் க்ரந்தத்தில் ஸாதித்த வாக்யம். ஸ்வாமிக்கு இவரிடம் மிகுந்த வெகுமதி உண்டு. அதனடிப்படையாகவே மடைப்பள்ளி ஆச்சானை ''வேதாந்தோ-தயனர்'' என்கிறார். அதாவது, ந்யாயத்தில் உதயனாசார்யரைப்போல் வேதாந்தத்தில் மடைப்பள்ளி ஆச்சான் ஆசார்யர் என்று கருத்து.

பிறகு காணாத கபில மதாதி நிரஸனம் செய்தவுடன் ஸேனாபதி சொல்கிறார். வசம் வத வசோவ்ருத்தி என்று எல்லோரையும் ஜயித்த இந்த ஶிஷ்யன் பாரிதோஷிகத்துக்கு அர்ஹராகிறார் என்று ஶிஷ்யன் சொல்லுவது தயயா'' ஶ்லோகம்; ஆசார்யானுக்ரஹத்தால் ராஜாவின் ஆதேசத்தால்

பாரிதோஷிகம் பெற்றேன் என ஸேனாபதி மீண்டும் சொல்வது. ''ஸபாஜயிதுமிச்சாமி'' இவருக்கு ஸம்மானம் செய்ய விரும்புகிறேன் என்று.

(இங்கு ஓர் ஸ்வாரஸ்யம் - ''ஏனம் பகவதச்சாத்ரம்'' என்று பகவத: என்ற பதத்தால் ஆசார்யனைக் குறிக்கிறார். ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய தனியனில் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: என்றிருப்பதைக் குறித்து எனலாம். மேலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமித்ததான கைங்கர்யத்தில் ப்ரதானமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்து ப்ரவர்த்திப்பித்தல் என்பதான கைங்கர்யத்தையே மேல் ஶ்லோகத்தில் ''ஆசீரம் சாரீரக ப்ரவசன வ்ரத மாத்ரியேதா:'' என நியமிப்பதால் இங்கு ஆசார்யன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்தான் என்று மீண்டும் ஸூசிப்பிக்கிறார் ஸ்வாமி தேஶிகன். தனது ஆசார்யரான ஆத்ரேய ராமாநுஜரை ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீபாஷ்யகாரராகத்தான் அனுஸந்திக்கிறார்.அதிகரணஸாராவளி க்ரந்தத்தில் ''அச்ரௌஷம் ஷே கல்பாதஹமபி விதுஷோ வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாத்'' - நானும் எனது ஆசார்யராய் ஸ்ரீபாஷ்யகாரதுல்யரான அப்புள்ளார் மூலம் கேட்டுள்ளேன் என.இந்தத் திருவுள்ளம் விபவத்தில் கிட்டாத போதிலும் அர்ச்சையில் ஸ்வாமிக்குக் கிட்டியது எனலாம்.அனுஷ்டான குள உத்ஸவத்-தன்று எம்பெருமானுடன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் ஸ்ரீதூப்புலுக்கு எழுந்தருள்வார். பெருமாள் மத்யமமாக கோலப்படியில் எழுந்தருளியிருப்பார். ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பெருமாளின் இடது பக்கத்தில் ஆஸனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பர். ஸ்வாமி தேஶிகன் எம்பெருமானின் வலது பக்கத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு அபிமுக்-தராய் ஸ்ரீகோசத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் சேர்த்தியை ஸேவித்தால் முன்பு அம்மாள் காலக்ஷேபம் பகவத் ஸந்நிதியில் நடந்த மாதிரி தூப்புலில் ஸ்ரீதேவாதிராஜன் ஸமக்ஷமாக பாஷ்யகாரரிடத்தில் ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் செய்கிறாரோ எனத் தோன்றும். ஸ்வாமி தேஶிகனுக்கு விபவகாலத்தில் கிடைக்காமல் அர்ச்சாகாலத்தில் கிடைத்த மற்றும் ஓர் விஷேம் உண்டு. அதாவது, ஸ்ரீதேவாதிராஜன் கர்பக்ருஹத்தில் விபவத்தில் ஸ்வாமி எழுந்தருள அவகாசமில்லை. அது தற்சமயம் ஸ்வாமிக்குக் கிட்டியது எனலாம்.தேவதா ஸந்நிதத்தாம் என்ற ப்ரார்த்தனையடியாக இன்று அர்ச்சையில் ஸ்ரீதேவாதி-ராஜன் பர்யங்கத்தின் கீழ்வரை கர்பக்ருஹத்தில் நெருங்கி எழுந்தருளி அவனை மங்களாஶாஸனம் செய்கிறார்.)

ஶிஷ்யன், ஆசார்யர்கள்தான் ஸம்மானத்துக்குத் தகுந்தவர் என்கிறார். ஆசார்யன், நீயும் எனது ஆஞ்ஜையினால் தகுந்தவர் என ராஜா ''த்ரய்யந்த ஸ்தாபக:'' - இவர் த்ரய்யந்த ஸ்தாபகர் என்று எல்லா திக்கிலும் பறை சாற்றுங்கள், இவர் நல்ல ஸ்வர்ண கடகத்தை இடது காலில் தரிக்கட்டும் என்று கூறிக் கடகத்தைக் கொடுக்கிறார். இம்மாதிரியாக இரண்டாம் அங்கம் முடிவடைகிறது.

இனி நாம் உத்ஸவத்தில் இந்த ஶ்லோகானுஸந்தான ப்ரகரணத்தைக் கண்டு ஸமன்வயம் செய்து ஆஸ்வதிப்போம்.

காட்சி 1

இடம் - புரட்டாசி திருவோண நன்னாளில் ஸ்வாமி தேஶிகன் பெரிய தங்கப் பல்லக்கில் புறப்பாடாகி ஸ்ரீதேவாதிராஜன் கோவிலைச் சேர்ந்து பல்லக்கிலிருந்து பெருமாள் மங்களாஶாஸனத்தின் பொருட்டுச் சித்தமாக எழுந்தருளியுள்ளார். திருச்சின்னம் பரிமாறப்படுகிறது.அதிர்வேட்டுகள் புறப்பாட்டைக் குறிக்கின்றன.அடியார் குழாம் ஸ்ரீதேஶிகன் ஸந்நிதியைச் சூழ்கிறது. ஸ்வாமி புறப்பாடாகி அசைந்து மெல்ல பவித்ரத்துடன் கூடிய அஞ்சலி ஹஸ்தத்துடன் எழுந்தருள்கிறார்.நாடகத்தில் புருஷன் பெருமாளை அடைய சுபநிமித்தத்தை ஸூசிக்கும்.''திவ்யஸ்ஸம்பரதி'' ஶ்லோகானுஸந்-தானம்; ஸ்வாமி இப்பொழுது விவேகன் என்ற பாத்ரத்தில் (வேஷத்தில்) அஞ்சலி ஹஸ்தராய் ''த்விரத சிகரி ஸீம்நா'' என்ற காஞ்சீ மங்களாஶாஸன ஶ்லோகானுஸந்தானம்.

காட்சி 2

இடம் - ஸ்வாமி அபிஷேக மண்டபம் எழுந்தருள்கிறார். மண்டபத்தில் ஸ்வாமி ஸம்ஸ்காரன் பாத்ரத்தில் ''விஶ்வப்ரீணந விஶ்வகர்ம'' ஶ்லோகானு-ஸந்தானம்.

காட்சி 3

ஸ்வாமி விவேகன் பாத்ரத்தில் அஞ்சலி ஹஸ்தத்துடன் ஏழாவது அங்கத்தில் அனுபவித்தபடி ராமனை ''நமஸ்தஸ்மை'' ஶ்லோகங்கள்; கண்ணனை ''கம்ஸத்வம்ஸைகவீர:'', பிராட்டியை ''கல்யாணானாம்''; அழகியசிங்கரை ''தம்போலி'' மங்களாஶாஸனம். நாடகத்தில் கூட வருபவர் வ்யவஸாயன் என்ற ஸேனாபதி.இங்கு ஸ்ரீ தேவாதிராஜனின் வி்வக்ஸேன கைங்கர்யத்தை வஹிக்கும் மணியம் ஸ்வாமி, தேஶிகனாகிற விவேகனுக்கு ராம, க்ருஷ்ணாதிகளை மங்களாஶாஸனம் செய்விப்பவர் ஒன்பதாவது அங்கம். ஸ்வாமி விவேகன் பாத்ரத்தில் அம்மாள் மண்டபம், மலை படிகள் மங்களாஶாஸனம் ''பலதர்ன மண்டபம்''இயமகில புமர்த்த ஶ்லோகங்கள்.

காட்சி 4

இடம் - அம்மாள் காலக்ஷேப கோஷ்டீ. ஸ்வாமி புருஷன் பாத்ரத்தில் ''திவி புவி ச நிவிஷ்டான்''''ஏதேமஹ்யம்'', உடன் ஶிஷ்யன் பாத்ரத்தில்

''ஹ்ருத்யா'' முதலான ஶ்லோகம்.''ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்த:'' என்று ஆசார்யானுக்ரஹம் பெறுதல்.

காட்சி 5

ஸ்ரீதேவாதிராஜன் கர்பக்ருஹத்தில் விவேகன் பாத்ரத்தில் ''ஸாதாரண்யே ஸத்யபி, ஸம்ஸாராவர்தவேக'' ஶ்லோகம்.

- **இடைவேளை** -

வேஷங்களைக் கலைத்து ஸ்வாமி தேஶிகனாய் அநேக ஶ்லோக புரஸ்-ஸரமாக விஷே மங்களாஶாஸனம்; ந்யாசதசக அனுஸந்தான பூர்வமாக ப்ரபத்தி அனுஷ்டித்தல், மரியாதை கோஷ்டிகள் முடிந்து ஸ்வாமியை வழியனுப்ப ஸ்ரீதேவாதிராஜன் ஸ்வாமியுடன் புறப்பாடு கண்டருள்கிறார். இருவரும் மெல்ல அபிஷேகமண்டபத்தை அடைகிறார்கள்.மணியம் ஸ்வாமி தேஶிகனுக்கு மரியாதை செய்ய ஸந்நாஹம் செய்கிறார்.

காட்சி 6

இடம் - அபிஷேக மண்டபம் - ஸ்வாமி தற்சமயம் ஶிஷ்யன் பாத்ரத்தில் ஸ்ரீதேவாதிராஜன் ராஜா ஸ்தானத்தில் மேலே எழுந்தருளியுள்ளார். மணியம் ஸ்வாமி வ்யவஸாயன் ஸ்தானத்தில் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ''வசம்வத'', ''தயயா தேசிகேந்த்ரஸ்ய'', ''ஸபாஜயிதும்'' என்கிற ஶ்லோகானுஸந்தானம், ஸ்வாமிக்குப் பாரிதோஷிகமாக எம்பெருமான் சூடிக்களைந்த உயர்ந்த சுகந்த புஷ்பம், ஸ்ரீசடாரி ஸாதிக்கப்படுகிறது. நாடகத்தில் ராஜா சொல்லுவதான ''த்ரய்யந்த ஸ்தாபகோயம்'' ஶ்லோகானுஸந்தானம்.டிண்டிமவாத்யகோஷம் முழங்கப்படுகிறது.கடகம் ஸமர்ப்பித்தல்.இத்துடன் ஶிஷ்யன் என்ற காட்சி முடிந்து ஸ்வாமி தேசிகனாய் அநேக ஸம்ப்ரதாயம் ரஹஸ்ய ஶ்லோகானு-ஸந்தானம் செய்கிறார்.

ஶ்ருதிகளுக்கு அபார்த்தம் சொல்பவர்கள் ச்ரேயாமார்க்கத்துக்கு விரோத-மானவர்கள். அவர்கள் மோஹத்தினாலேயே அபார்த்தம் சொன்னார்கள். ஆனபடியால் அவர்கள் மஹாமோஹர்களாம். அவர்களை க்ரந்தம் மூலம் ஜயித்தபடியால் ஸ்வாமி விவேகன் ஸ்தானம்.

காட்சி 7

ஸ்வாமி விவேகன் பாத்ரத்தில் மஹாமோஹனை ஜயித்த விவேகனுடைய சிரஸ்ஸில் புஷ்பவ்ருஷ்டி வர்ஷிக்கிறது. நாரதர் சொல்லும் ஶ்லோகம்

''வித்யாபேதைருபசயவதாம்''பிறகு விவேகன் சொல்லுவதான ''வாயுர் தோதூயதே''. இதன் அர்த்தம் - ஜடத்ரவ்யத்தின் ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி எல்லாம் ப்ரஹ்மாதீனம் என்றும் இதன் மேல் ஶ்லோகத்தில் தான் வெறும் அஸ்த்ரங்களைப்போல காரணம் மாத்ரம்.நானல்ல ஜயித்தது ஆனபடியால் பரதந்த்ரரான எனக்கு ஏன் இந்த புஷ்பவ்ருஷ்டி என்று வினவுவது போல் த்வனிக்கிறது.பிறகு ஸேனாபதி சொல்லும் ''யுக்தா யுக்த'' என்ற ஶ்லோகம், பெருமாளுக்கு மங்களஹாரத்தி.தேசிகனுக்கு இல்லை.காரணம் அவருடைய கர்த்தவ்யமான மங்களாஶாஸனம் உள்ளது.காட்சி முடிவடைகிறது.இனி பிரியாவிடை. ஸ்வாமி தேஶிகனாக, பெருமாள் ஶ்ரீதேவாதிராஜனாக வேணுமானால் சொல்லலாம். ஶ்ரீஸ்வாமி ராமனாகவும், பெருமாள் தரதனா-கவும் ஶ்ரீமத்ராமாயணத்தில் அயோத்யாகாண்டத்தில் ராமன் அயோத்யை-யிலிருந்து புறப்படும் ப்ரகரணத்தின் ஶ்லோகார்த்தத்தை நேரில் காணலாம். அதாவது தரதன் சார்பில் பெருமாள் மற்றும் சிலர்.ஸ்வாமி தேஶிகன் மெதுவாக எழுந்தருளவேணும் என்பர். காரணம் ராமாயணத்தில் மீண்டும் பதினான்கு வருடங்கள் கழித்தல்லவோ காணமுடியும் என்று.இங்கு மீண்டும் அடுத்த வருடமே இந்த சேர்த்தி ஸேவை கிடைக்குமல்லவா? மற்றும் சிலர் ராமர் பக்ஷத்தில் வேகமாக எழுந்தருளவேணும் என்பர்.காரணம் மேலும் மங்களாஶாஸனம் முதலியன உள்ளதுஎன்பது.நேரில் ஸேவிப்பவர்கள் இந்த இரண்டையும் நிச்சயம் அநுபவிக்கலாம்.

காட்சி 8

ஸ்வாமி விவேகன் பாத்ரத்தில் ஸேனாபதியுடன் வராஹனை ஸேவித்து கோபாயேதனிசம் க்வாபி கல்பாந்த வேந்தே, ஆழ்வார் திருவீதியில் நம்மாழ்வாரை நிரஞ்சனமயம்ஜன:'' என்ற ஶ்லோக அனுஸந்தானம் செய்து காட்சி முடிவடைகிறது.

காட்சி 9

இடம் - ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸந்நிதி. ஸ்வாமி ஶிஷ்யன் பாத்ரத்தில் ஶ்ரீபாஷ்யகாரரை உபவீதினம்'' மற்றும் ஶ்லோகமுகேன மங்களாஶாஸனம் நாடகத்தில் பவித்ரம் மாத்ரம் அனுக்ரஹித்தபடி. இங்கு ஶ்ரீபாத தீர்த்தம், மாலை, பிள்ளான் (பெருமாளின்திருவடிநிலைகளுக்கு ஶ்ரீசடாரி என்று வழக்கு இருப்பதுபோல, உடையவரின் திருவடி நிலைகளுக்கு, ''பிள்ளான்'' என நம்தேசிகஸம்ப்ரதாயத்தில்வழக்கு) முதலியன அனுக்ரஹிக்கப்படுகிறது. கோயிலில் ஶ்ரீதேஶிகன் ஸந்நிதியில் தேஶிகன் மங்களத்துடன் மங்களாஶா-ஸனம் நிறைவுபெறுகிறது. இப்பொழுது ஸ்வாமிக்கு மங்களஹாரத்தி. கவிதார்-

கிகஸிம்ஹ, உபயவேதாந்தகுரோ எனக் கட்டியம் கூறி ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர-ராகப் பட்டாபிஷேகம். ஸ்வாமி உயர்ந்த புஷ்பபல்லக்கில் ஸர்வதந்த்ரஸ்வ-தந்த்ரராய் எம்பெருமான் பரிஜனங்கள் புடைசூழப் பட்டாபிஷேக மஹோத்-ஸவமாக எம்பெருமான் அனுக்ரஹித்த பாரிதோஷிகம் முதலியவைகளுடன் மாடவீதி அலங்கரித்து ஸ்வாஸ்தானம் எழுந்தருள்கிறார்.

இங்கு ஸ்வாமி ஸ்வீகரிக்கும் பூமிகைகள் (வேஷங்கள்) விவேகன், ஶிஷ்யன், புருஷன், ஸம்ஸ்காரன் என்பவை மட்டுமே.ஸ்வாமி, டம்பாஸூயா மோஹாதிரஹிதரானபடியால் அந்த நீசமான பாத்ரத்தில் நடிக்கவும் அவகாச-மில்லை. லோகத்திலும் கதாநாயகன் மற்ற எதிரி பாத்திரத்திலும், நீச பாத்திரத்திலும் நடிப்பதில்லையே. ஆயினும் கதாநாயகன் மற்றும் சில பாத்ரங்-களில் இரட்டை மூன்று வேடங்களில் நடிப்பதுபோல ஸ்வாமி கதாநாய-கராகவும் மற்றும்மூன்று வேடத்தை ஸ்வீகரித்தார் எனலாம்.

முன்பு ஒரு சமயம் ஓர் லௌகிக ஆஸ்திகர் இந்த உத்ஸவத்தில் ஸ்வாமியை ஸேவித்து ஆசார்ய பக்தி அதிசயத்தாலே ஸ்வாமிக்குச் சில இடங்களில் முகத்தில் வேறு வேறு பாவம் தோன்றுகிறது என்றார். அதனடியாக தாஸன் ஸேவித்த ஸமயம் தாஸனுக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தை ஆஸ்திகர்களின் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

வக்தா ஶ்ரோதா வசநவிஷய: ப்ரீயதாம் வேங்கடே:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

श्रीमद्वेदान्तदेशिकमङ्गलाशासनप्रक्रिया प्रदर्शिनी

ஸ்ரீமத் தூப்புல் வேதாந்ததேஶிகன் மங்களாஶாஸன முறை

ஸ்ரீகோவில் தேஶிகன் ஸந்நிதி வாசலில்

दिव्यस्संप्रति दुन्दुभिर्दिशि दिशि ध्वानैर्मुहुश्श्रूयते
देवानामपि हावु हावु लहरी विक्षोभयत्यम्बरम्।
आरब्धप्रतिसंस्कृतिः कृतमुखैरर्चिर्मुखैश्श्रीपतेः
आज्ञाधारिभिरातिवाहिकगणैरादिश्यते पद्धतिः॥

திவ்யா ஸம்ப்ரதி துந்துபிர் திசிதிசி த்வாநைர் முஹ: ச்ரூயதே
தேவாநாமபி ஹாவுஹாவுலஹரீ விக்ஷோபயத்யம்பரம் - ஆரப்த
ப்ரதிஸம் ஸ்க்ருதி: க்ருதமுகைராச்சிர்முகை: ஸ்ரீபதே:
ஆக்ஞாதாரியிராதிவாஹிக கணை: ஆதிச்யதே பத்ஹதி:

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்ய பணிதரணிதராதீ திவ்யகண்டாவதார!
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किकेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ
வேதாந்தாசார்ய வர்யோமே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி॥

உதயபானு மண்டபத்தில்

भुजङ्गमविहङ्गमप्रवरसैन्यनाथाः प्रभो
तथैव कुमुदादयो नगरगोपुरद्वारपाः।
अचिन्त्यबलविक्रमाः त्वमिह देशसंरक्षकाः
जितन्त इति वादिनो जगदनुग्रहे जाग्रतु॥

புஜங்கம விஹங்கம ப்ரவர ஸைந்யநாதா: ப்ரபோ!
ததைவ குமுதாதயோ நகர கோபுரத்வாரபா:
அசிந்த்ய பலவிக்ரமா: த்வமிஹ(வ) தேசஸம்ரக்ஷகா:
ஜிதந்த இதி வாதிநோ ஜகதநுக்ரஹே ஜாக்ரது.

தொண்டரடிப்பொடியில்

विश्वप्रीणन विश्वकर्मरचनाचातुर्यकातर्यदैः
शिल्पैः कल्पयतीव मण्डनमसौ चेतस्स्थितेर्मण्टपः।
रत्नस्तम्भभुवोपि रश्मय इमे सोपानगोपानसी-
मध्यं यत्र गवाक्षयन्ति विहितप्रत्यग्रचित्तक्रमाः॥

விஶ்வப்ரீணந விஶ்வகர்மரசநாசாதுர்யகாதர்யதை:
ஶில்பை: கல்பயதீவ மண்டநமஸௌ சேதஸ்திதேர் மண்டப:।
ரத்நஸ்தம்பபுவோபி ரஶ்மய இமே ஸோபாந கோபாநஸீ-
மத்யம் யத்ர கவாக்ஷயந்தி விஹிதப்ரத்யக்ரசித்ரக்ரமா:॥

விஶ்வாதிஶாயி விஶ்வாமித்ர கோத்ரபூஷண!
அனந்தகுணஸேவதே: அனந்தஸூரே: ஆத்மஸம்பவ!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

புண்யகோடி விமானம்

यच्छायमाश्रित्य विनिर्मितं यत् पुण्य भवेत् कोटिगुणं विवृद्धम्।
तत्पुण्यकोटीति भुवि प्रसिद्धं विमानराजं भुवि भावयामः॥

யச் சாயமாஶ்ரித்ய விநிர்மிதம் யத் புண்யம் பவேத் கோடிகுணம் விவ்ருத்தம்।
தத் புண்ய கோடீதி புவி ப்ரஸித்தம் விமாநராஜம் புவி பாவயாம:॥

ஸ்ரீராமன் ஸந்நிதியில்

नमस्तस्मै कस्मैचन भवतु निष्किञ्चनजन
स्वयंरक्षादीक्षासमधिकसमिन्धानयशसे।
सुराधीसस्वैरक्षणकुपितशापायुधवधू-
दृषत्तादुर्जातप्रशमनपदाम्भोजरजसे॥

पारवारपयोविशेषणकलापारीणकालानल
ज्वालाजालविहारहारिविशिखव्यापारघोरक्रमः।
सर्वावस्थसकृत्प्रपन्नजनता संरक्षणैकव्रती
धर्मो विग्रहवानधर्मविरतिं धन्वी स तन्वीत नः॥

येनाचलप्रकृतिना रिपुसंक्षयार्थी वारांनिधिं वरद पूर्वमलङ्घ्यस्त्वम्।
तं वीक्ष्य सेतुमधुनापि शरीरवन्तः सर्वे षडूर्मिबहुलं जलधिं तरन्ति॥

राकान्ते रुद्धलङ्कच्युतफणिकदनो धूम्रदिग्वज्रदंष्ट्रौ
भङ्क्त्वा कम्पं प्रहस्तं दशमुखमकुटं कुम्भकर्णातिकायौ।
ब्रह्मास्त्रछिन्नकुम्भादिकमथ मकराक्षं च हत्वेन्द्रशत्रुं
जित्वा घस्रैस्त्रिभिस्तं सहबलमवधीत् रावणं रामभद्रः॥

विषयिभिरसौ वक्त्रैर्घोरैर्मनोरजनीचरं
प्रशमयति यो युञ्जानानां प्रबोधशरोत्करैः।
जनकसुतया देव्या जुष्टो दिशत्यभयं सतां
दशरथसुतो देवश्श्रीमान् दयामृतवारिधिः॥

आयोद्या दिव्येयं वहति सरयू यत्र विरजा
विभोरेते यूपाविधिनियमनिर्मुक्तपशवः।
आकुण्ठस्स्वातन्त्र्यः स्वपदमधिरोहन्नवसरे
सहानैषीदेषस्स्थिरचरमशेषं रघुपतिः॥

भगवति भरद्वाजे भुक्तिस्तथा शबरीगृहे
प्रभुरनुसृतो विश्वामित्रः प्लवङ्गपतिस्तथा।
भृगुपतितपो लूनं दृष्टिःखगस्य च दक्षिणा
जयति ललितोत्तुङ्गावृत्तिः दशास्यरिपोरिति॥

शिलादेः स्त्रीत्वादिविपरिणतिरस्त्वद्भुतमिदं
ततोप्येतच्चित्रं यदुत दहनस्यैव हिमता।

तृणस्यैवास्त्रत्वं रिपुषु निहतेरेव हितता
पदत्रेणैवेह त्रिभुवनपरित्राणमिति च॥

दर्पोदग्रदशाननेन्द्रियमनोनक्तंचराधिष्ठिते
देहेस्मिन्भवसिन्धुना परिगतं दीनां दशामास्थितः।
अद्यत्वे हनुमत्समेतगुरुणा प्रख्यापितार्थः पुमान्
लङ्कारुद्धविदेहराजतनया न्यायेन लालिप्यते॥

நமஸ் தஸ்மை கஸ்மைசந பவது நிஷ்கிஞ்சநஜந
ஸ்வயம் ரக்ஷாதீக்ஷா ஸமதிக ஸமிந்தாந யசஸே।
ஸுராதீ ஸ்வைரக்ஷண குபித சாபாயுதவதூ-
த்ருஷ்த்தா துர்ஜாத ப்ரமன பதாம்போஜ ரஜஸே।।

பாராவாரபயோ விஶோஷண கலாபாரீண காலாநல
ஜ்வாலாஜாலவிஹாரஹாரி விசிக வ்யாபார கோரக்ரமः।
ஸர்வாவஸ்த்த ஸக்ருத் ப்ரபந்தஜநதாஸம்ரக்ஷணைக வ்ரதீ
தர்மோ விக்ரஹவான் அதர்ம விரதிம் தந்வீ ஸ தந்வீத நः।।

யேநாசல ப்ரக்ருதிநா ரிபுஸங்க்ஷயார்த்தீ
வாராம் நிதிம் வரத பூர்வம் அலங்கயஸ் த்வம்।
தம் வீக்ஷ்ய ஸேதும் அதுநாபி ஶரீரவந்தः
ளர்வே ஷடூர்மி பஹுலம் ஜலதிம் தரந்தி।।

ராகாந்தே ருத்தலங்க ச்யுதபணிகதநோ தூம்ரத்ருக்வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரௌ
பங்க்த்வாகம்பம் ப்ரஹஸ்தம் தமுக மகுடம் கும்பகர்ணாதிகாயௌ।
ப்ரம்ஹாஸ்த்ரச்சிந்ந கும்பாதிகமத மகராஷம் ச ஹத்வேந்த்ர சத்ரும்
ஜித்வா கஸ்ரைஸ் த்ரிபி ஸ்தம் ஸஹபலம் அவதீத் ராவணம் ராமபத்ரः।।

விஷயிபிரஸௌ வக்த்ரைः கோரம் மநோரஜநீசரம்
ப்ரமயதி யோ யுஞ்ஜாநாநாம் ப்ரபோத சரோத்கரைः।
ஜநக ஸுதயா தேவ்யா ஜுஷ்டோ தித்யபயம் ஸதாம்
தஶரத ஸுதோ தேவः ஶ்ரீமாந் தயாம்ருதவாரிதிः।।

அயோத்யா திவ்யேயம் வஹதி ஸரயூரத்ர விரஜா
விபோரேதே யூபாः விதி நியம நிர்முக்த பவः।
அகுண்ட்ட ஸ்வாதந்த்ர்யः ஸ்வபதம திரோஹந்நவஸரே
ஸஹாநைஷீதேஷ ஸ்திரசரமஷேம் ரகுபதிः।।

பகவதி பரத்வாஜே புக்தி: ததா பரிக்ருஹே
ப்ரபுரநுஸ்ருதோ விஶ்வாமித்ர: ப்லவங்க பதிஸ் ததா।
ப்ருகுபதிதபோ லூநம் த்ருஷ்டி: ககஸ்ய ச தக்ஷிணா
ஜயதி லலிதோத்துங்கா வ்ருத்தி: தாஸ்யரிபோரிதி॥

ஶிலாதே: ஸ்த்ரீத்வாதி: விபரிணதிரஸ்த்வத்புத மிதம்
ததோப் யேதச்சித்ரம் யதுத தஹநஸ்யைவ ஹிமதா।
த்ருணஸ்யைவாஸ்த்ரத்வம் ரிபுஷு நிஹதேரேவ ஹிததா
பதத்ரேணைவேஹ த்ரிபுவநபரித்ராணமிதி ச।

தர்போதக்ரதசேந்த்ரியாநந மநோ நக்தஞ்சராதிஷ்டிதே
தேஹேஸ்மிந் பாவ ஸிந்துநா பரிகதே தீநாம் தசாம் ஆஸ்தித:।
அத்யத்வே ஹநுமத்ஸமேத குருணா ப்ரக்யாபிதார்த்த: புமாந்
லங்காருத்த விதேஹராஜதநயா ந்யாயேந லாலப்யதே॥

ஹனுமான் ஹாரத்தியானவுடன்

परिणतफलग्रासश्रद्धाजिक्षितभास्करः
पवनगरुडस्पर्धादानप्रवीणजवोल्बणः।
दशमुखपुरीदाहोत्सिक्त स्ववालधिवैभवः
रघुपतिरणारम्भक्रीडारथोयमुपस्थितः॥

பரிணத பலக்ராஸ ஶ்ரத்தாஜிக்ருஷிதபாஸ்கர:
பவநகருடஸ்பர்த்தாதாநப்ரவீண ஜவோல்பண:।
தசமுகபுரீதாஹோத்ஸிக்த ஸ்வவாலதி வைபவம்
ரகுபதிரணரம்பக்ரீடாரதோஷயமுபஸ்தித:॥

ஸ்ரீஸ்வாமி தேஶிகனுக்கு ராமனிடமிருந்து தீர்த்தம், மாலை, ஶஶடாரி-மரியாதை ஆனவுடன் ரகுவீரகத்யம் ஆரம்பம்

கவிதார்கிக கலபவ்ரஜ கபலீக்ருதிஸிம்ஹ!
ஸகல வித்யா வாஹிநீ ஜந்மஶைல!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

திருவனந்தாழ்வான் ஸந்நிதியில் ஹாரத்தி ஆனவுடன்

अनन्तख्यातिसंपन्नश्शुद्धसत्वसुधीबलः
धत्ते बहुविधं भोगे श्रुतिदृष्टिः स्थिराश्रयः।
जगन्त्यशेषाणि यदेकशेषे पर्यङ्कतां यस्य गतः प्रथिम्ना
अलङ्घनीयं बहुमानमन्यैः भजत्यसौ भावितशेषभावः॥

அனந்தக்யாதிஸம்பந்ந:ஶுத்தஸத்வ ஸுதீபல:
தத்தே பஹுவிதம் போகை! ஶ்ருதித்ருஷ்டி: ஸ்திராஶ்ரய:।
ஜகந்த்யஶேஷாணி யாதேகஶேஷே பர்யங்கதாம் யஸ்ச கத: ப்ரதிம்நா
அலங்கநீயம் பஹுமாநம் அந்யை: பஜத்யஸௌ பாவிதஶேஷபாவ:।।

ஶ்ரீதேஶிகனுக்கு மரியாதை ஆனவுடன்

श्लिष्यद्रुद्रासुकीर्तिस्तनतटघुसृणालेपसंक्रान्तसार-
स्फारामोदाभिलाषोन्नमितपृथुफणाचक्रवालाभिरामः।
प्रायः प्रेयःपटीरद्रुमविटपधियाश्लिष्टपक्षीन्द्रबाहुः
व्याहन्यादस्मदीयं वृजिनभरमसौ बृन्दशो दन्दशूकः॥

ஶ்லிஷ்யத் ருத்ராஸுகீர்த்தி ஸ்தந தடகுஸ்ருணாலேப ஸங்க்ராந்தஸார-
ஸ்பாராமோதாபிலாஷோந்நமித ப்ருது பணா சக்ரவாலாபிராம:।
ப்ராய: ப்ரேய: படீரத்ரும விடபிதியா ஶ்லிஷ்ட பக்ஷீந்த்ரபாஹு:
வ்யாஹந்யாதஸ்மதீயம் வ்ருஜிநபரம் அஸௌ ப்ருந்தஶோ தந்த ஶூக:।।

ஶ்ரீ கருமாணிக்கவரதர் ஸன்னிதியில் ஹாரத்தி ஆனவுடன்

यस्य प्रसादकलया बधिरश्शृणोति
पङ्गुः प्रधावति जवेन च वक्ति मूकः।
अन्धः प्रपश्यति सुतं लभते च वन्ध्या
तं देवमेव वरदं शरणंगतोस्मि॥

யஸ்ய ப்ரஸாதகலயா பதிர: ஶ்ருணோதி
பங்கு: ப்ரதாவதி ஜவேந ச வக்தி மூக:।
அந்த: ப்ரபஶ்யதி ஸுதம் லபதே ச வந்த்யா
தம் தேவமேவ வரதம் ஶரணம் கதோஸ்மி।।

ஸ்ரீதேசிகனுக்கு மரியாதை ஆனவுடன்

लक्ष्मीनेत्रोत्पलश्रीस्सततपरिचयादेष संवर्धमानः
नाभीनालीकरिङ्खन्मधुकरपटलीदत्तहस्तावलम्बः।
अस्माकं सम्पदोघानविरलतुलसीदामसञ्जातभूमा
कालिन्दीकान्तिहारी कलयतु वपुषः कालिमा कैटभारेः॥

லக்ஷ்மீநேத்ரோத்பலஸ்ரீஸததபரிசயாதேஷ ஸம்வர்த்தமா நः
நாபீநாலீகரிங்க்கந்மதுகரபடலீதத்தஹஸ்தாவலம்பः।
அஸ்மாகம் ஸம்பதோகாந் அவிரல துலஸீதாம ஸஞ்ஜாத பூமா
காலிந்தீ காந்திஹாரீ கலயது வபுஷः காலிமா கைடபாரேः॥

ப்ரத்தாதவ்ய ரண்யதிவ்யதம்பதி தயா திவ்யாபகாவ்யாபக!
த்ரய்யந்தப்ரதிநந்தநீய விவிதோதந்த!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

திருமடைப்பள்ளியில் ஹாரத்தி

पद्मापतेः स्तुतिपदेन विपच्यमानं
पश्यन्त्विह प्रपदनप्रवणा महान्तः।
मद्वाक्यसंवलितमप्यजहत्स्वभावं
मान्यं यतीश्वरमहानस संप्रदायम्॥

பத்மாபதேः ஸ்துதிபதேந விப்'யமாநம்
ப்'யந்த்விஹ ப்ரபதநப்ரவணா மஹாந்தः।
மத்வாக்யஸம்வலிதமப்யஜஹத்ஸ்வபாவம்
மாந்யம் யதீஸ்வர மஹாநஸ ஸம்ப்ரதாயம்॥

ஸ்ரீஸ்வாமி தேஶிகனுக்கு மரியாதை ஆனவுடன்

इति यतिराजमहानसपरिमलपरीवाहवासितां पिबत।
विभुधपरिषन्निषेव्यां वेदान्तोदयनसंप्रदायसुधाम॥

இதி யதிராஜ மஹாநஸ பரிமள பரீவாஹ வாஸிதாம் பிபத।
விபுத பரிஷந்நிஷேவ்யாம் வேதாந்தோதயநஸம்ப்ரதாய ஸுதாம்॥

யதிராஜமஹாநஸபரிமளபரீவாஹவாஸிதவேதாந்தோதயந ஸம்ப்ர-தாயகபரிபோஷக!

யதிபதிஸம்ப்ரதாயநிரபாயதநோபசித!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

ஸ்ரீதாயார் கல்யாணகோடி விமானம்

यच्छायं समुपेत्य तातयगुरुः लक्ष्मीकुमाराभिधः
कन्यानां शतलक्षलक्षितमहादानेन सद्वर्णितः।
गार्हस्थ्याश्रममाकलय्य वरदं प्रीणाति तं भास्वरं
सेवे श्रीनिलयं विमानमपरं कल्याणकोट्याह्वयम॥

யச்சாயம் ஸமுபேத்ய தாதய குரு: லக்ஷ்மீகுமாராபித:
கந்யாநாம் தலக்ஷ லக்ஷித மஹாதாநேந ஸத்வர்ணித:।
கார்ஹஸ்த்யா'ரம மாகலய்ய வரதம் ப்ரீணாதி தம் பாஸ்வரம்
ஸேவே ஸ்ரீநிலயம் விமாநமபரம் கல்யாணகோட்யாஹ்வயம்॥

ஸ்ரீ கண்ணன் ஸன்னிதி ஹாரத்தி

नाथायैव नमः पदं भवतु नश्चित्रैः चरित्रक्रमैः
भूयोभिर्भुवनान्यमूनि कुहनागोपाय गोपायते।
कालिन्दीरसिकाय कालियफणिस्स्फारस्फटावाटिका
रङ्गोत्सङ्गविशङ्कचङ्कमधिया पर्याय चर्यायते॥

कंसध्वंसैकवीरो दनुजभटहतक्षोणिदुर्जातबन्धुः
गोपीनां प्राणमित्रं गुरुसुतपुनरुज्जीवनोदारकीर्तिः।
नाथो वृष्ण्यन्धकादेर्नरकपुरवधूपत्रभङ्गापहारी
पाञ्चालीवल्लभानां पृथुतनयसुहृत्पञ्चमाम्नायसारः॥

एकीभवद्भिरयुतैरपि मन्मथानां
यत्कान्तिसिन्धुपृषतानुकृतिर्न शक्या।

संप्रेक्ष्य तं यदुपतिं यमिनोपि नूनं
स्त्रीभावमेव मनसा बिभरां बभूवुः॥

प्रणिपतामि भवन्तमनन्यधीः अखिलकारममाश्रिततारणम्।
अनुगमादनिदंप्रथमा गिरः किमपि यत्पदमेकमधीयते॥

நாதாயைவ நம: பதம் பவது ந: சித்ரை: சரித்ரக்ரமை:
பூயோபிர் புவநாந்யமுநி குஹநாகோபாய கோபாயதே।
காலிந்தீ ரஸிகாய காளிய பணிஸ்ப்பாரஸ்ப்படாவாடிகா-
ரங்கோத்ஸங்க விசங்க சங்க்ர மதுராபர்யாயசர்யாய தே।।

கம்ஸத்வம்ஸைக வீரோ தநுஜ பட ஹதக்ஷோணிதுர்ஜாத பந்து:
கோபீநாம் ப்ராண மித்ரம் குருஸ் தபு நருஜ்ஜீவநோதாரகீர்த்தி:।
நாதோ வ்ருஷ்ண்யந்தகாதேர் நரக புர வதூபத்ரபங்காபஹாரீ
பாஞ்சாலீ வல்லபாநாம் ப்ரதநமுகஸுஹ்ருத் பஞ்சமாம்நாயஸார:।।

ஏகீபவத் பிரயுக்தரபி மந்மதாநாம்
யத் காந்திஸிந்து ப்ருஷதாநுக்ருதிர் ந சக்யா।
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய தம் யதுபதிம் யமிநோபி நூநம்
ஸ்த்ரீபாவமேவ மநஸா பிபராம்பபூவு:।।

ப்ரணிபதாமி பவந்தம் அநந்யதீ: அகிலகாரணம் ஆம்ரிததாரணம் ।
அநுகமாதநிதம்ப்ரதமா கிர: கிமபி யத்பதம் ஏகமதீயதே।।

ஸ்ரீஸ்வாமி தேஶிகனுக்கு மரியாதை ஆனவுடன் கோபாலவிம்தி ஆரம்பம்

ஸ்ரீ தாயார் ஸன்னிதி

அர்த்த மண்டபத்தில் ஸ்ரீ தாயாருக்கு ஹாரத்தி ஆனவுடன்

अनादेर्निस्सीम्नो दुरितजलधेर्यन्निरुपमं
विदुःप्रायस्चित्तं यदुरघुधुरीणाशयविदः।
तदारम्भे तस्यागिरमवदधानेन मनसा
प्रपद्ये तामेकां श्रियमखिलनाथस्य महिषीम॥

महेन्द्राग्नाविष्णुप्रभृतिषु महत्वप्रभृतिवत्
प्रपत्तव्ये तत्वे परिणमितिवैशिष्ट्यविभवाम्।

अधृष्यत्वं धूत्वा गमितुरभिगम्यत्वजननीं
श्रियं शीतपाङ्गामहमशरणो यामि शरणम॥

सेवे देवि त्रिदशमहिळामौळि मालार्चितं ते
सिद्धिक्षेत्रं शमितविपदां संपदां पादपद्मम्।
यस्मिन्नीषन्नमितशिरसो यापयित्वा शरीरं
वर्तिष्यन्ते वितमसि पदे वासुदेवस्य धन्याः॥

माता देवि त्वमसि भगवान् वासुदेवः पिता मे
जातस्सोहं जननि युवयोरेकलक्ष्यं दयायाः।
दत्तो युष्मत्परिजनतया देशिकैरप्यतस्त्वं
किं ते भूयः प्रियमिति किल स्मेरवक्त्रा विभासि॥

कस्याणानमविकलनिधिः कापि कारुण्यसीमा
नित्यामोदा निगमवचसां मौळिमन्दारमाला।
संपद्दिव्या मधुविजयिनस्सन्निधत्तां सदा मे
सैषा देवी सकलभुवनप्रार्थना कामधेनुः॥

सहधर्मचरीं शौरेः सम्मन्त्रितजगद्धिताम्।
अनुग्रहमयीं वन्दे नित्यमज्ञातनिग्रहाम॥

इयमत्र विश्वजननी समुत्थिता कमलाविकासि कमलोदरस्थिता।
मुरमर्दनस्य बुजमध्यपीठिकामधिरुह्य विश्वमवति स्ववीक्षणैः॥

அநாதேர் நிஸ்ஸிம்நோ துரிதஜலதேர் யந்நிருபமம்
விது: ப்ராயஸ்சித்தம் யதுரகு துரீணாயவித:।
ததாரம்பே தஸ்யா கிரமவததாநேந மநஸா
ப்ரபத்யே தாமேகாம் ˙ரியமகிலநாதஸ்ய மஹிஷீம்।।

மஹேந்த்ராக்நாவிஷ்ணுப்ரப்ருதிஷு மஹத்வப்ரப்ருதிவத்
ப்ரபத்தவ்யே தத்வே பரிணமிதவைஶிஷ்ட்ய விபவாம்।
அத்ரு˙யத்வம் தூத்வா கமி துரபிகம்யத்வ ஜநநீம்
˙ரியம் ˚தாபாங்காம் அஹம்சரணோ யாமி சரணம்।।

ஸேவே தேவி த்ரிதஶ மஹிலாமௌளிமாலார்சிதம் தே
ஸித்திக்ஷேத்ரம் சமிதவிபதாம் ஸம்பதாம் பாதபத்மம்।
யஸ்மிந் நீஷந்நமித ʼரஸோ யாபயித்வா ரீரம்
வர்திஷ்யந்தே விதமஸி பதே வாஸுதேவஸ்ய தந்யா:॥

மாதா தேவி! த்வமஸி பகவான் வாஸுதேவ: பிதா மே
ஜாதஸ் ஸோஹம் ஜநநி யுவயோ: ஏகலக்ஷ்யம் தயாயா:।
தத்தோ யுஷ்மத் பரிஜநதயா தேஶிகைரப்யதஸ் த்வம்
கிம் தே பூய: ப்ரியமிதி கில ஸ்மேர வக்த்ரா விபாஸி॥

கல்யாணாநாம விகலநிதி: காபி காருண்யஸீமா
நித்யாமோதா நிகமவசஸாம் மௌளிமந்தாரமாலா।
ஸம்பத் திவ்யா மதுவிஜயிந: ஸந்நிதத்தாம் ஸதா மே
ஸைஷா தேவீ ஸகலபுவந ப்ரார்த்தநா காமதேநு:॥

ஸஹதர்மசரீம் ஶௌரே: ஸம்மந்த்ரித ஜகத்ஹிதாம்।
அநுக்ரஹமயீம் வந்தே நித்யமஜ்ஞாத நிக்ரஹாம்॥

இயமத்ர வி˙வஜநநீஸமுத்திதா
கமலாவிகாஸிகமலோதரஸ்திதா।
முரமர்தநஸ்ய புஜமத்ய பீடிகாம்
அதிருஹ்ய வி˙வமவதி ஸ்வ வீக்ஷணை:॥

ஸ்ரீரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்த வேதாந்தாசார்யபத!
தத் ஸஹதர்மசாரிணீ க்ருபாத்தாகிலதந்த்ர ஸ்வாதந்த்ர்ய!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

ப்ராகாரத்தில் ஸ்ரீதேஶிகன் ப்ரஹ்மசாரிக்குப்பணம் கொடுக்க அனுக்ரஹித்த ஶ்லோகம்

योगारम्भत्वरितमनसो युष्मदैकान्त्ययुक्तं
धर्मं प्राप्तुं प्रथममिह ये धारयन्ते धनायाम्।
तेषां भूमेर्धनपतिगृहादम्बरादम्बिधेर्वा
धारा निर्यान्त्यधिकमधिकं वाञ्छितानां वसूनाम्॥

யோகாரம்பத்வரிதமநஸோ யுஷ்மதைகாந்த்யயுக்தம்
தர்மம் ப்ராப்தும் ப்ரதம மிஹயே தாரயந்தே தநாயாம்।
தேஷாம்பூமேர் தநபதி க்ருஹாத் அம்பராத் அம்புதேர் வா
தாரா நிர்யாந்த்யதிகமதிகம் வாஞ்சிதாநாம் வஸூநாம்॥

ஸ்ரீஸ்வாமி தேஶிகனுக்கு மஹாநவமீ மண்டபத்தில் தீர்த்தம், மாலை, ஶடாரி, சந்தனம், மஞ்சள்காப்பு, மரியாதை ஆனவுடன் ஸ்ரீஸ்துதி ஆரம்பம், கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தம் ஶடாரி ஸாதித்தல்

கருத்மான் ஸன்னிதியில் ஹாரத்தி ஆனவுடன்

अर्यम्णा धुर्ययोक्त्रग्रसनभयभृता सान्त्वितोनूरुबन्धात
कोदण्डज्यां जिघृक्षेदिति चकितधिया शङ्कितश्शङ्करेण।
तल्पे कल्पेत मा ते मतिरिति हरिणाप्यादरेणानुनीतः
पक्षीन्द्रस्त्रायतां नः फणधरमहिषी पत्रभङ्गापहारी॥

वामे वैकुण्ठशय्या फणिपतिकटको वासुकिः ब्रम्हसूत्रः
(वासुकिब्रह्मसूत्रः इति वा?)
रक्षेन्नस्तक्षकेण ग्रथितकटितटश्चारु कार्कोटहारः।
पद्मं कर्णेपसव्ये प्रथित (प्रथिमवति?) महापद्ममन्यत्र बिभ्रत्
चूडायां शङ्खपालं गुलिकमपि भुजे गक्षिणे पक्षिमल्लः॥

वेगोद्वेलस्सुवेलः किमिदमिति मिथो मन्त्रितो वानरेन्द्रैः
माया मानुष्यलीलामभिनयति हरौ लब्धसेवाविशेषः।
वेदेही कर्णपूरस्तहकसुरभिणा यस्समाश्लेषि दोष्णा
तृष्णा पारिप्लवानां स भवतु गरुडो दुःखवारिप्लवो नः॥

दुग्धोदन्वत्प्रभूतः स्वकमहिमपृथर्विष्णुना कृष्णनाम्ना
पिञ्छाकल्पानुकल्पः समघटि सुदृढो यत्प्रदिष्टः किरीटः।
वीरो वैरोचनास्त्रव्रणकिणगुणितोदग्रनिर्घातघातः
सङ्घातं सर्पघाती स हरतु महतामस्मदत्याहितानाम्॥

அர்யம்ணா துர்ய யோக்த்ரக்ரஸந பயப்ருதா ஸாந்த்விதோகுநூருபந்தாத்
கோதண்டஜ்யாம் ஜிக்ருக்ஷே திதி சகிததியா சங்கித: சங்கரேண।
தல்பே கல்பேத மா தே மதிரிதி ஹரிணாப்யாதரேணாநு நீத:
பக்ஷீந்த்ரஸ் த்ராயதாம் ந: பணதர மஹிஷீபத்ர பங்காபஹாரீ॥

வாமே வைகுண்ட்ட சய்யாபணிபதிகடகோ வாஸ கிப்ரம்ஹஸத்ர:
ரக்ஷேந் நஸ் தக்ஷகேண க்ரதித கடிதடஸ் சாரு கார்கோட ஹார: - பத்மம்।
கர்ணேகுபஸவ்யே ப்ர திமவதி மஹாபத்ம மந்த்ர பிப்ரத்
சூடாயாம் சங்க்கபாலம் குளிகமபி புஜே தக்ஷிணே பக்ஷமல்ல:॥

வேகோத்வேலஸ் ஸ்வேலே கிமிதமிதி மிதோ மந்த்ரிதோ வா நரேந்த்ரை:
மாயாமாநுஷ்ய லீலாம் அபிநயதி ஹரௌ லப்தஸேவாவிசேஷ:।
வைதேஹீகர்ணபூரஸ்தபக ஸுரபிணா யஸ் ஸமாச்லேஷி தோஷ்ணா
த்ருஷ்ணா பாரிப்லவா நாம் ஸ பவது கருடோது: க்கவாரிப்லவோ ந:॥

துக்தோதந்வத் ப்ரபூத: ஸ்வகமஹிமப்ருதுர் விஷ்ணுநா க்ருஷ்ணநாம் நா
பிஞ்ச்சாகல்பாநுகல்ப: ஸமகடி ஸுத்ருடோ யத்ப்ரதிஷ்ட: கிரீட:।
வீரோ வைரோசநாஸ்த்ரவ்ரணகிண குணிதோதக்ர நிர்காத காத:
ஸங்காதம் ஸர்ப காதீ ஸஹரது மஹதாமஸ்மதத்யாஹிதாநாம்॥

ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு மரியாதை ஆனவுடன் கருடதண்டகம் ஆரம்பம்

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சன்னிதி ஹாரத்தி

किमत्र हरिरित्यथ प्रकटितोपहासक्रमं
हिरण्यकरधट्टितात् सपदि जृम्भतस्तंभतः।
पुरः स्फुरतिसम्भ्रमस्फुटसटाच्छटाच्छोटन
लुटद्घनघनारवद्विगुणबृंहितस्सिम्हराट्॥

भक्तस्य दानवशिशोः परिपालनाय
भद्रां नृसिम्हकुहनामधिजग्मुषस्ते।
स्तम्भैकवर्जमधुनापि करीश नूनं
त्रैलोक्यमेतदखिलं नरसिम्हगर्भम्॥

सटापटलभीषणे सरभसाट्टहासोद्भटे
स्फुरत्क्रुधिपरिस्फुटद्भ्रुकिटिकेपि वक्त्रे कृते।

कृपा कपटकेसरिन् दनुजडिम्भदत्तस्तना
सरोजसदृशा दृशा व्यतिभिषज्यते व्यज्यते॥

प्रत्यादिष्टपुरातनप्रदरणग्रामः क्षणं पाणिजैः
अव्यात्त्रीणि जगन्त्यकुण्ठमहिमा वैकुण्ठकण्ठीरवः।
यत्प्रादुर्भवनादवन्ध्यजठरा यादृच्छिकाद्वेधसां
या काचित् सहसा महासुरगृहस्थूणा पितामह्यभूत्॥

विकस्वरनखस्वरुक्षतहिरण्यवक्षस्थली
निरर्गलविनिर्गल्द्रुधिरसिन्धुसन्ध्यायिताः।
अवन्तु मदनासिकामनुजपञ्चवक्त्रस्य मां
अहं प्रथमिकामिथःप्रकटिताहवा बाहवः॥

दम्भोलिश्रेणिदीप्यत्खुरनखरमुखक्षुण्णदैतेयवक्षो
निष्ठ्यूतासृक्स्रवन्तोभरितदशदिशादर्शिता पूर्वसन्ध्यः।
स्वामिध्वंसप्रकुप्यत्सुररिपुपृतनास्तोमरूपं स एषः
ब्रम्हस्तंभैकचन्द्रो बहुभिरिह करैरन्धकारं निरुन्धे॥

विदारयति दारुणैर्वलभिदस्त्रभङ्गोद्भटां
सटाविधुतिसम्भ्रमभ्रमितसप्तलोकस्थितिः।
कुलाचलशिलातलद्रढिमडम्बरस्तम्भिनीं
प्रभुर्द्विषदुरस्थलीं नखरशृङ्गदम्भोळिभिः॥

प्रह्लादाह्लादनानि प्रणतसुरजनप्राणनप्रीणनानि
प्रत्यूढस्थेमभीमप्रलयघनघनाघोषणाडम्बराणि।
क्षुभ्यत्सप्ताम्बुधीनि क्षुरपरुषनखक्रीडितक्षुण्णशत्रोः
अस्मद्भीतिं व्यपोहं विदधतु नृहरेरट्टहासाद्भुतानि॥

கிமத்ர ஹரீத்யத ப்ரகடிதோபஹாஸக்ரமம்
ஹிரண்யகரகட்டிதாத் ஸ்பதி ஜ்ரும்பித: ஸ்தம்பத:।

புர: ஸ்புரதி ஸம்ப்ரம ஸ்ப்புடஸடாச்சடாச்சோடந-
த்ருடத் கந கநாரவத்விகுண ப்ரும்ஹித: ஸிம்ஹராட்॥

பக்தஸ்ய தாநவசிசோ: பரிபாலநாய
பத்ராம் ந்ருஸிம்ஹ குஹநாம் அதி ஜக்முஷஸ் தே।
ஸ்தம்பைகவர்ஜம் அதுநாபி கரீ நூநம்
த்ரைலோக்யம் ஏததகிலம் நரஸிம்ஹகர்பம்॥

ஸ்டாபடலபீஷணே ஸர பாஸாட்டஹாஸோத் படே
ஸ்ப்புரத்க்ருதி பரிஸ்ப்புடத்ப்ருகுடி கேபி வக்த்ரே க்ருதே।
க்ருபா கடடகேஸரிந் தநுஜாம்ப தத்தஸ் த்நா
ஸரோஜ ஸத்ருா த்ருா வ்யதிவிஷஜ்ய தே வ்யஜ்யதே॥

ப்ரத்யாதிஷ்டபுராதந ப்ரஹரண க்ராம: க்ஷணம் பாணிஜை:
அவ்யாத் த்ரீணி ஜகந்த்யகுண்ட்ட மஹிமா வைகுண்ட்ட கண்ட்டீரவ:।
யத்ப்ராதுர்பவநாத் அவந்த்யஜடரா யாத்ருச்சிகாத் வேதஸாம்
யா காசித்ஸஹஸா மஹாஸுரக்ருஹஸ் தூணா பிதாமஹ்யபூத்॥

விகஸ்வர நகஸ்வரு க்ஷத ஹிரண்ய வக்ஷஸ்த்தலீ-
நிரர்கல விநிர்கலத் ருதிர ஸிந்து ஸந்த்யாயிதா:।
அவந்து மதநாஸிகா மநுஜபஞ்சவக்த்ரஸ்ய மாம்
அஹம் ப்ரதமிகா மித: ப்ரகடிதாஹவா பாஹவ:॥

தம்போளி ரேணிதிப்யத் கர நகர முகக்ஷுண்ண தைதேயவக்ஷோ
நிஷ்ட்யூதா ஸ்ருக்ஸ்ரவந்திபரிததசதிசாதர்சிதாபூர்வஸந்த்ய:।
ஸ்வாமி த்வம்ஸப்ரகுப்யத் ஸுரரிபு ப்ருதநாஸ்தோமரூபம் ஸ ஏஷ
ப்ரம்ஹஸ்தம்பைகசந்த்ரோ பஹுபிரிஹ கரை ரந்தகாரம் நிருந்தே॥

விதாரயதி தாருணைர் பல பிதஸ்த்ரபங்கோத்படாம்
ஸடா விதுதிஸம்ப்ரம ப்ரமித ஸப்தலோகஸ்திதி:।
குலாசல சிலாதல த்ரடிமடம் பரஸ்தம்பி நீம்
ப்ரபுர் த்விஷதுர ஸ்த்தலீம் நகர ச்ருங்கதம்போலிபி:॥

ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதநாநி ப்ரணதஸுரஜந ப்ராணனப்ரீணநாநி
ப்ரத்யூடஸ்தேம பூம ப்ரலயகநகடா கோஷணாடம்பராணி।
க்ஷுப்யத்ஸப்தாம்புதீநி க்ஷுரபருஷநகக்ரீடிதக்ஷுண்ண சத்ரோ:
அஸ்மத் பீதிவ்யபோஹம் விதததநு ந்ருஹரே: அட்டஹாஸாத்புதாநி॥

ஸ்ரீஸ்வாமி தேஶிகனுக்குத் தீர்த்தம், மாலை, ஶடாரி மரியாதை ஆனவுடன்

குச்ணண்டுணூடிஞு என்பது முதல் அனுஸந்தானம்.
கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தம் ஶஶடாரி ஸாதித்தல்

ஸ்ரீஆண்டாள் ஸன்னிதியில் ஹாரத்தி

आर्द्रापराधिनि जनेप्यभिरक्षणार्थं
रङ्गेश्वरस्य रमया विनिवेद्यमाने।
पार्श्वे परत्र भवती यदि तत्र नासीत्
प्रायेण देवि वदनं परिवर्तितं स्यात्॥

शतमखमणिनीला चारु कल्हारहस्ता
स्तनभरनमिताङ्गी सान्द्रवात्सल्यसिन्धुः।
अलकविनिहिताभिः स्रग्भिराकृष्टनाथा
विलसतु हृदि गोदा विष्णुचित्तात्मजा नः॥

ஆத்ராபராதிநி ஜநேப்யபிரக்ஷணார்த்தம்
ரங்கேம்வரஸ்ய ரமயா விநிவேத்யமாநே।
பார்ம்வே பரத்ர பவதீ யதி தத்ர நாஸீத்
ப்ராயேண தேவி வதநம் பரிவர்தித் ஸ்யாத்॥

ஶதமகமணிநீலா சாருகல்ஹார ஹஸ்தா
ஸ்தநபர நமிதாங்கீ ஸாந்த்ர வாத்ஸல்ய ஸிந்து:।
அலக விநிஹிதாயி: ஸ்ரக்பிராக்ருஷ்ட நாதா
விலஸது ஹ்ருதி கோதா விஷ்ணுசித்தாத்மஜா ந:॥

ஸ்ரீதேஶிகனுக்கு மரியாதை ஆனவுடன் கோதாஸ்துதி ஆரம்பம்

ஸ்ரீ சேனை முதன்மையார் ஸன்னிதி ஹாரத்தி

अशेषविघ्नशमनमनीकेश्वरमाश्रये।
श्रीमतः करुणाम्बोधौ शिक्षास्रोत इवोत्थितम्॥

वन्दे वैकुण्ठसेनान्यं देवं सूत्रवतीसखम्।
यद्वेत्रशिखरस्पन्दे विश्वमेतद्व्यवस्थितम्॥

வந்தே வைகுண்ட்டஸேநாந்யம் தேவம் ஸூத்ரவதீ ஸகம்।
யத்வேத்ர சிகரஸ் பந்தே வி'வமேதத் வ்யவஸ்திதம்॥

அமேஷவிக்ரமநம் அநீகேஶ்வரம் ஆஶ்ரயே।
ஸ்ரீமத: கருணாம்போதௌ ஶிக்ஷாஸ்ரோத இவோத்திதம்।।

ஸ்ரீதேஶிகனுக்கு மரியாதை ஆனவுடன்

सुरासुराधीश्वरमौलिघातात् विशीर्णजाम्बूनदवेत्रशृङ्गम्।
आलक्ष्य सन्तोषमलक्ष्यमन्यैः अनीकनेतारमहं प्रपद्ये॥

ஸுராஸுராதீ`வர மௌளிகாதாத்
விசீர்ண ஜாம்பூந்த வேத்ர`ருங்கம்।
ஆலக்ஷ்ய ஸந்தோஷம் அலக்ஷ்யம் அந்யை:
அநீகநேதாரம் அஹம் ப்ரபத்யே।।

மலையடிவாரத்தில்

तस्यास्तीरे सरसिजभुवस्सौम्यवैतानवेदिः
दिव्यं कुर्वन् द्रमिडविषयं दृश्यते हस्तिशैलः।
यस्योपान्तेकृतवसतयो यापयित्वा शरीरं
वर्तिष्यन्ते वितमसि पदे वासुदेवस्य धन्याः॥

सञ्चिन्वाना तरुणतुलसीदामभिस्स्वामभिख्यां
अस्या वेद्यामनुविदधती शीतळं हव्यवाहम्।
भोगैश्वर्यप्रियसहचरैः कापि लक्ष्मीकटाक्षैः
भूयश्श्यामा भुवनजननी देवता सन्निधत्ते॥

தஸ்யாஸ் தீரே ஸரஸிஜபுவ: ஸௌம்ய வைதாந வேதி:
திவ்யம் குர்வந் த்ரமிட விஷயம் த்ரு`யதே ஹஸ்திஶைல:।
யஸ்யோபாந்தே க்ருதவஸதயோ யா பயித்வா ரீரம்
வர்த்திஷ்யந்தே விதமஸி பதே வாஸுதேவஸ்ய தந்யா:।।

ஸஞ்சிந்வாநா தருணதுலஸீதாமபி: ஸ்வாமபிக்யாம்
அஸ்யாம் வேத்யாம் அநு விதததீ `யாமளம் ஹவ்யவாஹம்।
போகை`வர்ய ப்ரியஸஹசரை: காபி லக்ஷ்மீகடாக்ஷை:
பூய: `யாமா புவநஜநநீ தேவதா ஸந்நிதத்தே।।

ஸ்ரீ அம்மாள் மண்டபத்தில்

बलदर्शनमण्टपं श्रुतीनां बहुभिर्भावितवैभवं प्रमाणैः।
अवधूतरजस्तमस्कमेतत् सुमतेस्सत्वमयं विभाति सौधम्॥

பலதர்மன மண்டபம் ம்ருதீநாம் பஹுபிர் பாவித வைபவம் ப்ரமாணை:।
அவதூத ரஜஸ்தமஸ்கமேதத் ஸுமதேஸ் ஸத்வமயம் விபாதி ஸௌதம்।।

24 படியில் எழுந்தருளும் முன்பு

इयमखिलपुमर्थ प्रार्थना कल्पवल्ली
सितमतिभिरनन्यैः सेविता सिद्धबृन्दैः।
द्युतिभिरविरलाभिर्द्योतयन्ती दिगन्तान्
विशति सुमतिसौधं विष्णुभक्तिर्विशुद्धम्॥

இயமகிலபுமர்த்த ப்ரார்த்தநா கல்பவல்லீ
ஸிதமதிபிரநந்யை: ஸேவிதா ஸித்தப்ருந்தை:।
த்யுதிபிரவிரலாபிர் த்யோதயந்தீ திகந்தாந்
விதி ஸுமதிஸௌதம் விஷ்ணுபக்திர்விஶுத்தம்।।

24 படியில் எழுந்தருளும் ஸமயம்

सेयं सोपानपदवी श्रीमता विहिता स्वयम्।
शुद्धसत्वमयं भृत्यान् स्वसौधं नेतुमैच्छत॥

निरपायदेशिकनिदर्शितामिमां कमलासहायकरुणाधिरोहिणीम्।
क्रमशोधिरुह्य कृतिनस्समिन्धते परिशुद्धसत्वपरिकर्मिते पदे॥

ஸேயம் ஸோபாநபதவீ ஸ்ரீமதா விஹிதா ஸ்வயம்।
ஶுத்தஸத்வமயம் ப்ருத்யாந் ஸ்வஸௌதம் நேதுமிச்சத:।।

நிரபாயதேமிக நிதர்மிதாமிமாம் கமலாஸஹாய கருணாதிரோஹணீம்।
க்ரமசோண்திருஹ்ய க்ருதிநஸ்ஸமிந்ததே பரிஶுத்தஸத்வ பரிகர்மிதே பதே।।

ஸ்ரீ அம்மாள் காலக்ஷேப கோஷ்டீ ப்ரணாமம்

दिवि भुवि च निविष्टान् देशिकान् दिव्यभूम्नः
प्रणतिनियतवृत्तिः प्रार्थये कञ्चिदर्थम्।

अधिजिगमिषुराद्यं धाम युष्मत्प्रभावात्
प्रियगतिरनुगृह्य प्रेक्ष्यतां भृत्य एषः॥

अस्मद्गुरुपरमगुरून् यतिवरपूर्णौ च यामुनं रामम्।
पद्माक्षनाथशठजित्सेनेशरमारमापतीन् वन्दे॥

संसाराध्वगतागतश्रमहरः सर्वावगाह्य स्वयं
श्रीसंश्लेषसमुल्लसत्घनरसश्श्रीशस्तटाको महान्।
नेदिष्ठेन महापथेन सुगमो येषां प्रसादादभूत्
तीर्थं तत्र शुभं प्रकाशयतु नस्तेभ्यो गुरुभ्यो नमः॥

गुरुभ्यस्तद्गुरुभ्यश्च नमोवाकमधीमहे।
वृणीमहे च तत्राद्यौ दम्पती जगताम्पती॥

एते मह्यमपोढमन्मथशरोन्माथाय नाथादयः
त्रैय्यन्तप्रतिनन्दनीयविविधोदन्ताः स्वदन्तामिह।
श्रद्धातव्यशरण्यदम्पतिदयादिव्यापगा व्यापकाः
स्पर्धाविप्लवविप्रलम्भपदवी वैदेशिका देशिकाः॥

हृद्या हृत्पद्मसिंहासनरसिकहयग्रीवहेषोर्मिघोष-
क्षिप्तप्रत्यर्थिदृप्तिर्जयति बहुगुणा पङ्क्तिरस्मद्गुरूणाम्।
दिक्सौधाबद्धजैत्रध्वजपटपवनस्फातिनिर्धूततत्तत्
सिद्धान्तस्तोमतूलस्तबकविगमनव्यक्तसद्वर्तनीका॥

आभगवत्तः प्रथितामनघामाचार्यसन्ततिं वन्दे।
मनसि मम यत्प्रसादात् वसति रहस्यत्रयस्यसारोयम्॥

कर्मब्रह्मात्मके शास्त्रे कौतस्कुतनिवर्तकान्।
वन्दे हस्तिगिरीशस्य वीथीशोधककिङ्करान्॥

अध्यासीनतुरङ्गवक्त्रविलसज्जिह्वाग्रसिम्हासनात्
आचार्यादिह देवतां समधिकामन्यां न मन्यामहे।

यस्यासौ भजते कदाचिदजहत्भूमा स्वयं भूमिकां
मग्नानां भविनां भवार्णवसमुत्ताराय नारायणः॥

प्रपदनमये विद्याभेदे प्रतिष्ठितचेतसः
प्रतिपदमिह प्रज्ञादायं दिशन्तु दयाधनाः।
शठरिपुशुकव्यास प्राचेतसादिनिबन्धन-
श्रमपरिणतश्रद्धाशुद्धाशया मम देशिकाः॥

प्रतिष्ठापितवेदान्तः प्रतिक्षिप्तबहिर्मतः।
भूयस्त्रैविद्यमान्यस्त्वं भूरिकल्याणभाजनम॥

திவி புவி ச நிவிஷ்டாந் தேஶிகாந் திவ்ய பூம்நः
ப்ரணதி நியத வ்ருத்தி: ப்ரார்த்தயே கஞ்சிதர்த்தம்।
அதிஜிகமிஷுராத்யம் தாம யுஷ்மத் ப்ரபாவாத்
ப்ரியகதிரநுக்ருஹ்ய ப்ரேக்ஷ்யதாம் ப்ருத்ய ஏஷ:।।

அஸ்மத்குரு பரமகுருந் யதிவர பூர்ணௌ ச யாமுநம் ராமம்।
பத்மாக்ஷ நாத டஜித் ஸேநே ரமாரமாபதீந் வந்தே।।

ஸம்ஸாராத்வ கதாகத ச்ரமஹரஸ் ஸர்வாவகாஹ்ய: ஸ்வயம்
ஶ்ரீஸம் ˚லேஷ ஸமுல்லஸத்கநரஸ: ஶ்ரீசஸ்தடாகோ மஹாந்।
நேதிஷ்ட்டேந மஹாபதேந ஸுகமோ யேஷாம் ப்ரஸாதாதபூத்
தீர்த்தம் தத்ர ுபம் ப்ரகாயது நஸ் தேப்யோ குருப்யோ நம:।।

குருப்யஸ் தத்குருப்யஸ்ச நமோவாகம் அதிமஹே।
வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்யௌ தம்பதீஜகதாம் பதீ।।

ஏதே மஹ்யம் அபோட மந்மதசரோந்மாதாய நாதாதய:
த்ரய்யந்த ப்ரதிநந்தநீய விவிதோதந்தா: ஸ்வதந்தாமிஹ।
˚ரத்தாதவ்ய ரண்யதம்பதி தயாதிவ்யாபகாவ்யாபகா:
ஸ்பர்த்தா விப்லவ விப்ரலம்ப பதவீவைதேஶிகா தேஶிகா:।।

ஹ்ருத்யா ஹ்ருத்பத்ம ஸிம்ஹாஸநரஸிக ஹயக்ரீவஹேஷோர்மிகோஷ-
க்ஷிப்த ப்ரத்யர்த்தி த்ருப்திர் ஜயதி பஹுகுணா பங்க்திரஸ்மத் குருணாம்।
திக் ஸௌதாபத்த ஜைத்ர த்வஜபட பவந ஸ்ப்பாதி நிர்த்தூத தத்தத்-
ஸித்தாந்த ஸ்தோம தூல ஸ்தபக விகமந வ்யக்தஸத்வர்த்த நீகா।।

ஆபகவத்த: ப்ரதிதாம் அநகாம் ஆசார்ய ஸந்ததிம் வந்தே।
மநஸி மம யத் ப்ரஸாதாத் வஸதி ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸாரோயம்।।

கர்ம ப்ரம்ஹாத்மகே ஶாஸ்த்ரே கௌதஸ்குத நிவர்த்தகாந்।
வந்தே ஹஸ்திகிரீஸ்ய வீதீ ஶோதக கிங்கராந்।।

அத்யாஸீந துரங்கவக்த்ர விலஸஜ்ஜிஹ்வாக்ர ஸிம்ஹாஸநாத்
ஆசார்யாதிஹ தேவதாம் ஸமதிகாம் அந்யாம் ந மந்யாமஹே।
யஸ்யாஸௌ பஜதே கதாசிதஜஹத்பூமா ஸ்வயம் பூமிகாம்
மக்நாநாம் பவிநாம் பவார்ணவ ஸமுத்தாராய நாராயண:।।

ப்ரபத நமயே வித்யாபேதே ப்ரதிஷ்ட்டித சேதஸ:
ப்ரதிபத மிஹ ப்ரஜ்ஞாதாயம் திந்து தயாதநா:।
ஶடரிபு ˜கவ்யாஸ ப்ராசேதஸாதிநிபந்தந
ஶ்ரம பரிணத ˙ரத்தா ˜த்தாயா மம தேஶிகா:।।

ப்ரதிஷ்ட்டாபித வேதாந்த: ப்ரதிக்ஷிப்த பஹிர் மத:।
பூயாஸ் த்ரை வித்ய மாந்யஸ் த்வம் பூரிகல்யாண பாஜநம்।।

ஸ்ரீமத்வரத குருபாலம்பிதோத்தாம வைபவ!
ஸ்ரீவாதி ஹம்ஸாம்புவாஹாதாசார்யாத் ஆப்த ஶாஸ்த்ர!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

ஸ்ரீ பேரருளாளன் கர்ப்பக்ருஹத்தில்

ஸ்ரீபேரருளாளனுக்கு ஹாரத்தி ஆனவுடன்

यामिन्यपैति यदुनाथ विमुञ्च निद्रां
उन्मेषमृच्छति तवोन्मिषितेन विश्वम्।
जातस्स्वयं खलु जगद्धितमेवकर्तुं
धर्मप्रवर्तनधिया धरणीतलेस्मिन्॥

दृष्टिद्वयं नियतकालमिदं प्रजानां
एका निमीलिततयोरितराप्यलक्ष्ये।
तत्तादृशोस्तव दृशोर्युगपत्प्रबोधात्
आलोकयोगमनघं भजतां त्रिलोकी॥

मधुन इव दयायास्सामरस्यं दधानैः
कमलवनमनन्यां कान्तिमध्यापयद्भिः।
फणिपतिरमणीयं नाथ पर्यङ्कमुब्जन्
परिणमय शुभं नः पावनैरक्षिपातैः॥

प्रबोधसुभगैस्स्मेरैः प्रसन्नैः शीतळैश्च नः।
कटाक्षैः पावय क्षिप्रं कृपैकोदन्वदूर्मिभिः॥

अनिभृतपरिरम्भैराहितामिन्दिरायाः
कनकवलयमुद्रां कण्ठभागे दधानः।
फणिपतिशयनीयादुत्तथितस्त्वं प्रभाते
वरद सततमन्तर्मानसं सन्निधेयाः॥

जनन्या सर्वलोकानां विष्णुवल्लभयानया।
कृपया कल्पितस्सोहं त्वद्भ्रूविभ्रमकिङ्करः॥

गुरुभ्यस्तद्गुरुभ्यश्च नमोवाकमधीमहे।
वृणीमहे च तत्राद्यौ दम्पती जगताम्पती॥

साधारण्ये सत्यपि स्वेच्छयैव द्वेधा विश्वं यद्विभूतिर्व्यभाजि।
चूडाभागे दीप्यमानौ श्रुतीनां दिव्यावेतौ दम्पती मे दयेथाम्॥

त्रिवेदीमध्यदीप्ताय त्रिधाम्ने पङ्चहेतये।
वरदाय नमस्तुभ्यं बाह्यान्तरहविर्भुजे॥

वरद तव विलोकयन्ति धन्याः मरकतभूधरमातृकायमाणम्।
व्यपगतपरिकर्मवारवाणं मृगमदपङ्क विशेषनीलमङ्गम्॥

तुरगविहगराजस्यन्दनान्दोलिकादिषु
अधिकमधिकमन्यां आत्मशोभां दधानम्।
अनवधिकविभूतिं हस्तिशैलेश्वरं त्वां
अनुदिनमनिमेषैर्लोचनैर्निर्विशेयम्॥

निरन्तरं निर्विशतस्त्वदीयं अस्पृष्टचिन्तापदमाभिरूप्यम्।
सत्यं शपे वारणशैलनाथ वैकुण्ठवासेपि न मेभिलाषः॥

व्यातन्वाना तरुणतुलसीदामभिस्स्वामभिख्यां
मातङ्गाद्रौ मरकतरुचिं पुष्णती मानसे नः।
भोगैश्वर्यप्रियसहचरैः कापि लक्ष्मीकटाक्षैः
भूयश्श्यामा भुवनजननी देवता सन्निधत्ताम्॥

मानार्हं महतां महानटजटापर्यन्तनिर्यन्त्रण
क्रीडाबन्धुरसिन्धुराजमहिषीजन्मास्पदं तत्पदम्।
मातङ्गाचलमौळिमण्डनमणेर्वन्दारुबृन्दारक
श्रेणीशेखरपारिजातकलिकाचूडालमीडामहे॥

वितर्कडोलां व्यवधूय सत्वे बृहस्पतिं वर्तयसे यतस्त्वम्।
तेनैव देव त्रिदशेश्वराणां अस्पृष्टडोलायितमाधिराज्यम्॥

त्वं चेत्प्रसीदसि तवास्मि समीपतश्चेत्
त्वय्यस्ति भक्तिरनघा करिशैलनाथ।
संसृज्यते यदि च दासजनस्त्वदीयः
संसार एष भगवन्नपवर्ग एव॥

संसारसागरोत्तारकारणं वारणाचले।
अविकल्पविकल्पाभ्यामध्यक्षितमुपास्महे॥

अहं मद्रक्षणभरो मद्रक्षणफलं तथा।
न मम श्रीपतेरेवेत्यात्मानं निक्षिपेद्बुधः॥

न्यास्याम्यकिञ्चनश्श्रीमन् अनुकूलोन्यवर्जितः।
विश्वासप्रार्थना पूर्वं आत्मरक्षाभरं त्वयि॥

स्मामिन् स्वशेषं स्ववशं स्वभरत्वेन निर्भरम्।
स्वदत्तस्वधिया स्वार्थं स्वस्मिन् न्यस्यसि मं स्वयम्॥

श्रीमन्नभीष्टवरद त्वामस्मि शरणं गतः।
एतद्देहावसाने मां त्वत्पादं प्रापय स्वयम्॥

त्वच्छेषत्वे स्थिरधियं त्वत्प्राप्त्येकप्रयोजनम्।
निषिद्धकाम्यरहितं कुरु मां नित्यकिङ्करम्॥

देवीभूषणहेत्यादिजुष्टस्य भगवन्स्तव।
नित्यं निरपराधेषु कैङ्कर्येषु नियुङ्क्ष्व माम्॥

मां मदीयं च निखिलं चेतनाचेतनात्मकम्।
स्वकैङ्कर्योपकरणं वद स्वीकुरु स्वयम्॥

त्वदेकरक्ष्यस्य मम त्वमेव करुणाकर।
न प्रवर्तय पापानि प्रवृत्तानि निवर्तय॥

अकृत्यानां च करणं कृत्यानां वर्जनं च मे।
क्षमस्व निखिलं देव प्रणतार्तिहरप्रभो॥

श्रीमन्नियतपञ्चाङ्गं मद्रक्षणभरार्पणम्।
अचीकरत्स्वयं स्वस्मिन् अतोहमिहनिर्भरः॥

संसारावर्तवेगप्रशमनशुभदृग्देशिकप्रेक्षितोहं
सन्त्यक्तोन्यैरुपायैरनुचितचरितेष्वद्य शान्ताभिसन्धिः।
निश्शङ्कस्तत्वदृष्ट्या निरवधिकदयं प्रार्थ्य संरक्षकं त्वां
न्यस्य त्वत्पादपद्मे वरद निजभरं निर्भरो निर्भयेस्मि॥

एकं वेगवतीमध्ये हस्तिशैले च दृश्यते।
उपायफलभावेन स्वयं व्यक्तं परं महः॥

शरणमुपगतानां सोयमादेशकारी
शमयति परितापं सम्मुखस्सर्वजन्तोः।

शतगुणपरिणामस्सन्निधौ यस्य नित्यं
वरवितरणभूमा वारणाद्रीश्वरस्य॥

कमप्याद्यं गुरुं वन्दे कमलागृहमेधिनम्
प्रवक्ता छन्दसां वक्ता पञ्चरात्रस्य यस्स्वयम्॥

आत्मैक्यं देवतैक्यं त्रिकसमधिकता तुल्यतैक्यं त्रयाणां
अन्यत्रैश्वर्यमित्याद्यनिपुणफणितीराद्रियन्ते न सन्तः।
त्रय्यन्तैरेककण्ठैस्तदनुगुणमनुव्यासमुख्योक्तिभिश्च
श्रीमान्नारायणो नः पतिरखिलतनुर्मुक्तिदो मुक्तभोग्यः॥

யாமிந்யபைதி யதுநாத விமுஞ்ச நித்ராம்
உந்மேஷம் ருச்சதி தவோந்மிஷிதேந விஶ்வம்।
ஜாத: ஸ்வயம் கலு ஜகத்ஹிதமேவ கர்தும்
தர்ம ப்ரவர்தநதியா தரணீதலேஸ்மிந்॥

த்ருஷ்டித்வயம் நியதகாலமிதம் ப்ரஜாநாம்
ஏகா நிமீலித தயோரிதராப்யலக்ஷ்யா।
தத்தாத்ருசோஸ் தவ த்ரொர் யுகபத் ப்ரபோதாத்
ஆலோக யோகம நகம் பஜதாம் த்ரிலோகீ॥

மதுந இவ தயாமாஸ் ஸாமரஸ்யம் ததாநை:
கமலவந மநந்யாம் காந்திமத்யாபயத்பி:।
பணிபதி ரமணீயம் நாதபர்யங்கம் உப்ஜந்
பரிணமய ூபம் ந: பாவநைரக்ஷிபாதை:॥

ப்ரபோத ஸூபகை: ஸ்மேரை: ப்ரஸந்நை: ˇதளைஸ்ச ந:
கடாக்ஷை: பாவய க்ஷிப்ரம் க்ருபைகோதந்வதூர்மிபி:।
அநிப்ருதபரிரம்பை ராஹிதாம் இந்திராயா:
கனக வலய முத்ராம் கண்ட்ட பாகே ததாந:॥

பணிபதி யநீயாத் உத்திதஸ் த்வம் ப்ரபாதே
வரத ஸததமந்தர் மாநஸம் ஸந்நிதேயா:।
ஜநந்யா ஸர்வலோகாநாம் விஷ்ணுவல்லபயா நயா
க்ருபயா கல்பிதஸ் ஸோஹம் த்வத்ப்ருவிப்ரம கிங்கர:॥

குருப்யஸ் தத்குருப்யஸ்ச நமோவாகம் அதீமஹே।
வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம் பதீ।।

ஸாதாரண்யே ஸத்யபி ஸ்வேச்சயைவ
த்வேதா வி´வம் யத் விபூதிர் வ்யபாஜீ।
சூடாபாகே தீப்யமாநௌ ´ருதீநாம்
திவ்யாவேதௌ தம்பதீ மே தயேதாம்।।

த்ரிவேதிமத்ய தீப்தாய த்ரிதாம்நே பஞ்சஹேதயே।
வரதாய நமஸ்துப்யம் பாஹ்யாந்தர ஹவிர்புஜே।।

வரத தவ விலோகயந்தி தந்யா: மரகத பூதர மாத்ருகாயமாணம்।
வ்யபகத பரிகர்ம வாரவாணம் ம்ருகமத பங்கவிஷே நீலமங்கம்।।

துரக விஹகராஜஸ்யந்த நாந்தோளிகாதிஷ்
வதிகமதிக மந்யாமாத்ம ரொபாம் ததாநாம்।
அநவதிக விபூதிம் ஹஸ்திலே´வரம் த்வாம்
அநுதினமநிமேஷைர் லோசநைர்நிர்விசேயம்।।

நிரந்தரம் நிர்விதஸ் த்வதீயம் அஸ்ப்ருஷ்டசிந்தாபதம் ஆபிருப்யம்।
ஸத்யம் பே வாரணலைநாத வைகுண்ட்டவாஸேபி நமேபிலாஷ:।।

வ்யாதந்வாநா தருணதுலஸிதாமபி: ஸ்வாமபிக்யாம்
மாதங்காத்ரௌ மரகதருசிம் புஷ்ணதீ மாநஸே ந:।
போகை´வர்ய ப்ரியஸஹசரை: காபி லக்ஷ்மீகடாக்ஷை:
பூய: ´யாமா புவநஜநநீ தேவதா ஸந்நிதத்தாம்।।

மாநார்ஹம் மஹதாம் மஹாநடஜடாபர்யங்க நிர்யந்த்ரண
க்ரீடாபந்துரஸிந்து ராஜமஹிஷீஜந்மாஸ்பதம் த்வத்பதம்।
மாதங்காசலமௌளிமண்டநமணேர் வந்தாருப்ருந்தாரக
ஶ்ரேணீகோ பாரிஜாதகலிகாசூடாலம் ஈடாமஹே।।

விதர்கடோலாம் வ்யவதூய ஸத்வே
ப்ருஹஸ்பதிம் வர்த்தயஸே யதஸ்த்வம்।
தேநைவ தேவ த்ரிததேஶ்வராணாம்
அஸ்ப்ருஷ்ட டோலாயிதம் ஆதிராஜ்யம்।।

த்வம் சேத் ப்ரஸீதஸி தவாஸ்மி ஸமீபதஸ் சேத்
த்வய்யஸ்தி பக்திரநகா கரிலைநாத।
ஸம்ஸ்ருஜ்யதே யதி ச தாஸஜநஸ்த்வதீய:
ஸம்ஸார ஏஷ பகவந் அபவர்க ஏவ।।

ஸம்ஸார ஸாகரோத்தார காரணம் வாரணாசலே।
அவிகல்பவிகல்பாப்யாம் அத்யக்ஷிதம் உபாஸ்மஹே॥

அஹம் மத்ரக்ஷணபரோ பத்ரக்ஷணபலம் ததா।
ந மம ஸ்ரீபதேரேவேத்யாத்மாநம் நிக்ஷிபேத் புத:।

ந்யஸ்யாம்யகிஞ்ச ந: ஸ்ரீமந் அநுகூலோகந்யவர்ஜித:।
வி ́வாஸப்ரார்த்தநாபூர்வம் ஆத்மரக்ஷாபரம் த்வயி॥

ஸ்வாமீ ஸ்வஷேம் ஸ்வவசம் ஸ்வபரத்வேந நிர்ப்பரம்।
ஸ்வதத்த ஸ்வதியா ஸ்வார்த்தம் ஸ்வஸ்மிந் ந்யஸ்யதி மாம் ஸ்வயம்॥

ஸ்ரீமந் அபீஷ்டவரத த்வாமஸ்மி ரணம் கத:।
ஏதத்தேஹாவஸாநே மாம் த்வத்பாதம் ப்ராபய ஸ்வயம்॥

த்வச்சேஷத்வே ஸ்திரதியம் த்வத்ப்ராப்த்யேகப்ரயோஜநம்।
நிஷித்த காம்யரஹிதம் குருமாம் நித்யகிங்கரம்॥

தேவீபூஷணஹேத்யாதிஜுஷ்டஸ்ய பகவம்ஸ்தவ।
நித்யம் நிரபராதேஷு கைங்கர்யேஷு நியுங்ஷ்வமாம்॥

மாம் மதீயஞ்ச நிகிலம் சேதநாசேதநாத்மகம்।
ஸ்வகைங்கர்யோபகரணம் வரத ஸ்வீகுரு ஸ்வயம்॥

த்வதேகரக்ஷ்யஸ்ய மம த்வமேவ கருணாகர।
ந ப்ரவர்த்தய பாபாநி ப்ரவ்ருத்தாநி நிவர்த்தய॥

அக்ருத்யாநாஞ்ச கரணம் க்ருத்யாநாம் வர்ஜநஞ்ச மே।
க்ஷமஸ்வ நிகிலம் தேவ ப்ரணதார்த்திஹர ப்ரபோ॥

ஸ்ரீமந்நியதபஞ்சாங்கம் மத்ரக்ஷணபரார்பணம்।
அமீகரத் ஸ்வயம் ஸ்வஸ்மின் அதோஹமிஹ நிர்ப்பர:॥

ஸம்ஸாராவர்த்தவேக ப்ரமந ுபத்ருக் தேமிகப்ரேக்ஷிதோஹம்
ஸந்த்யக்தோந்யைருபாயைரநுசித சரிதேஷ்வத்ய சாந்தாபிஸந்தி:।
நிஸ்சங்கங்கஸ் தத்வத்ருஷ்ட்யா நிரவதிக தயம் ப்ராப்யஸம்ரக்ஷகம்த்வாம்
ந்யஸ்ய த்வத்பாதபத்மே வரத நிஜபரம் நிர்ப்பரோ நிர்ப்பயோஸ்மி॥

ஏகம் வேகவதீ மத்யே ஹஸ்திலே ச த்ரு ́யதே।
உபாய பலபாவேந ஸ்வயம்வ்யக்தம் பரம் மஹ:॥

மரணமுபகதாநாம் ஸோயம் ஆதேகாரீ
சமயதி பரிதாபம் ஸம்ஸ்கஸ் ஸர்வ ஜந்தோ:।

த குண பரிணாமః ஸந்நிதௌ யஸ்ய நித்யம்
வரவிதரணபூமா வாரணாத்ரீ வரஸ்ய।।

ஆத்மைக்யம் தேவதைக்யம் த்ரிகஸமதிகதா துல்யதைக்யம் த்ரயாணாம்
அந்யத்ரை ்வர்யமித்யாத்யநிபுணபணிதீః ஆத்ரியந்தே ந ஸந்தః।
த்ரய்யந்தைரேககண்ட்டைஸ்ததநுகுணமநுவ்யாஸ முக்யோக்திபிஸ்ச
ஶ்ரீமாந் நாராயணோ நః பதிரகிலதநுః முக்திதோ முக்த போக்யః।।

திருமார்பு நாச்சியார் ஹாரத்தி

इयमत्र विश्वजननी समुत्थिता कमलाविकासि कमलोदरस्थिता।
मुरमर्दनस्य बुजमध्यपीठिकामधिरुह्य विश्वमवति स्ववीक्षणैः॥

இயமத்ர விஶ்வஜநநீ ஸ முத்திதா
கமலா விகாஸி கமலோதரஸ்திதா।
முர மர்தநஸ்ய புஜ மத்ய பீடிகாம்
அதிருஹ்ய விஶ்வமவதி ஸ்வ வீக்ஷணைः।।

தேவாதிராஜ சரணாரவிந்தயுகலாநுராக மஹிமாவதாத ஹ்ருதயாரவிந்த!
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

(இந்தப் பாகத்தை பேரருளாளனை மங்களாஸனம் செய்யும் காலங்களில் பெரியோர்கள் அனுஸந்திப்பது வழக்கம்)

வாழியருளாளர் வாழியணியத்திகிரி
வாழியெதிராசன் வாசகத்தோர்- வாழி
சரணாகதியெனுஞ்சார்வுடன் மற்றொன்றை
அரணாகக்கொள்ளாதாரன்பு.

அத்திகிரியருளாளப்பெருமாள் வந்தார்
ஆனைபரிதேரின்மேலழகர் வந்தார்
கச்சிதனிற்கண் கொடுக்கும் பெருமாள் வந்தார்
கருதவரந்தரு தெய்வப்பெருமாள் வந்தார்
முத்திமழை பொழியும் முகில்வண்ணர்வந்தார்
மூலமெனவோலமிடவல்லார் வந்தார்
உத்தரவேதிக்குள்ளேயுதித்தார் வந்தார்
உம்பர் தொழுங்கழலுடையார் வந்தார் தாமே.

இருபரிதியைந்தமகுடமும் எழின்மதிதிகழ்ந்தவதனமும்
இருவகையிலங்குகுழைகளில் எதிர் பொரவுகந்தமகரமும்
ஒருதகவுயர்ந்ததிருமகள் ஒளிமறுவின்மன்னுமகலமும்
உருவருவுமிழ்ந்தவுதரமும் உலகடையநின்றகழல்களும்
மருவினிடை பொங்குபுனலென மலைகுனியநின்றமலையென
மருளறவிளங்குமொளியென மலரயனுகந்தபயனென
அருவிலுறைகின்றவுயிரென அடியவருகந்தவமுதென
அருமறைகளொன்றியடி தொழ அருள்வரதர் நின்ற பெருமையே.

திருமகள் மண்மகள் நீளைமுதலாவெல்லாத்
தேவியரும் தன்னுடனேதிகழ்ந்து நிற்கத்
தருமமிரு மூன்று முதலனைத்துந்தோன்றத்
தன்னனையசூரியர்தன்னடிக்கீழ்வாழ
அருமறைசேரளவில்லாவவனியின்கண்
அரவணைமேல்வீற்றிருப்பாலனைத்துங்காக்கும்
கருமணியைக்கரிகிரிமேற்கண்டேன் என்றன்
கடுவினைகளனைத்தும் நான் கண்டிலேனே.

பெடையிரண்டையொரனமடைந்து பிரிந்திடாவகைபேசலாம்
பெருகுமருவிகளருகுமருவிய - பெரியமணிவரை பயிலலாம்
பிடியிரண்டொடுகளவமொன்று - பிணைந்த பேரழகோதலாம்
பிரிவிலொளியொடு நிழலுமருகுறும் - இரவியிலகுதல்பரவலாம்
கொடியிரண்டொடுவிடவியொன்று - குளிர்ந்தவாறு குலாவலாம்
குறைவில் சுருதியுநினைவுமிலகிய - தருமவருநிலையென்னலாம்
அடியிரண்டையுமடையுமன்பர் அறிந்தபேரருளாளனார்
அணுகுமலர்மகளவனிமகளொடு கரடிகிரியினிலவிர்தலே.

வேரொப்பார்விண்முதலாங்காவுக்கெல்லாம்
விழியொப்பார்வேதமெனுங்கண்தனக்குக்
காரொப்பார் கருணைமழை பொழியுநீரால்
கடலொப்பார் கண்டிடினுங்காணாக்கூத்தால்
நீரொப்பார் நிலமளிக்குந்தன்மைதன்னால்
நிலமொப்பார் நெடும்பிழைகள் பொறுக்குநேரால்
ஆரொப்பாரிவர்குணங்களனைத்துங்கண்டால்
அருளாளர் தாமெனினுந்தமக்கொவ்வாரே.

திருமலை கோலப்படியில் ஸ்ரீஸ்வாமி தேஶிகனுக்குத் தீர்த்தம், பரிவட்டம், பீதாம்பரம், பவித்ரம், சந்தனம், மாலை, ஶடாரி மரியாதை ஆனவுடன் வரதராஜ பஞ்சாத் ஆரம்பம்.

கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தம் ஶடாரி ஸாதித்தல் அபிஷேக மண்டபத்தில்

वशंवदवचोवृत्तिर्वादाहवमहारथः।
परिभूतविपक्षोसौ पारितोषिकमर्हति॥

दयया देशिकेन्द्रस्य दिष्ट्या चास्य महीपतेः।
परितोषेण चैवं ते प्राप्तोहं पारितोषिकम्॥

सभाजयतुमिच्छामि प्रत्यक्षितसभाजयम्।
एनं भगवतश्छात्रमेकभक्त्या परिष्कृतम्॥

வஶம்வத வசோவ்ருத்தி: வாதாஹவமஹாரத:।
பரிபூத விபக்ஷோஸௌ பாரிதோஷிகம் அர்ஹதி॥

தயயா தேஶிகேந்த்ரஸ்ய த்ருஷ்ட்யா சாஸ்ய மஹீபதே!।
பரிதோஷேண சைவம் தே ப்ராப்தோஹம் பாரிதோஷிகம்॥

ஸபாஜயிதுமிச்சாமி ப்ரத்யக்ஷித ஸபாஜயம்।
ஏநம் பகவதஸ் ச்சாத்ரம் ஏகபக்த்யா பரிஷ்க்ருதம்॥

ஸ்ரீ தேஶிகனுக்கு மரியாதை

त्रय्यन्तस्थापकोयं दृढतरममुना तत्वदृष्टिश्च दृष्टया
दिष्ट्याचादिष्टमेतत् दिशिदिशि लडहो डिम्डिमस्ताडनीयः।
शुष्कोपन्यासशिक्षापटिमकुटरटद्वैरिविद्वत्करोटी
कुट्टाकक्रीडमष्टापदकटकमसौ वामपादे बिभर्तु॥

த்ரய்யந்த ஸ்த்தாபகோயம் த்ருடதரமமுநா தத்வத்ருஷ்டிஸ் ச திஷ்டா
திஷ்ட்யா சாதிஷ்டமேதத் திசி திசி லடஹோ டிண்டிமஸ்தாடர நீய:।
ஶுஷ்கோபந்யாஸஶிக்ஷாபடிமகுடரடத்வைரி வித்வத்கரோடீ
குட்டாகக்ரீட மஷ்டாபத கடகமஸௌ வாமபாதே பிபர்து॥

பேரீ வாத்யம் வாசித்தல்

मानार्हं महतां महानटजटापर्यन्तनिर्यन्त्रण
क्रीडाबन्धुरसिन्धुराजमहिषीजन्मास्पदं तत्पदम्।

मातङ्गाचलमौळिमण्डनमणेर्वन्दारुबृन्दारक
श्रेणीशेखरपारिजातकलिकाचूडालमीडामहे॥

निर्विष्टं यतिसार्वभौमवचसामावृत्तिभिर्यौवनं
निर्धूतेतरपारतन्त्र्यनिरया नीतास्सुखं वासराः।
अङ्गीकृत्य सतां प्रसक्तिमसतां गर्वोपि निर्वापितः
शेषायुष्यपि शेषिदम्पतिदयादीक्षामुदीक्षामहे॥

स्वतस्सिद्धश्श्रीमान् अमितगुणभूमा करुणया
विधाय ब्रह्मादीन् वितरति निजादेशमपि यः।
प्रपत्त्या साक्षाद्वा भजनशिरसा वापि सुलभं
मुमुक्षुर्देवेशं तमहमधिगच्छामि शरणम्॥

आस्तिक्यवान् निशितबुद्धिरनभ्यसूयुः
सत्सम्प्रदायपरिशुद्धमनास्सदर्थी।
सङ्केतभीतिरहितस्सतृणेष्वसक्तः
सद्वर्तनीमनुविधास्यति साश्वतीं नः॥

युगपदखिलं प्रत्यक्षेण स्वतस्सततं विदन्
निरवधिदयादिव्योदन्वानशक्यविवर्जितः।
जलधिसुतया सार्धं देवो जगत्परिपालयन्
परमपुरुषस्सिद्धोपायः प्रतीष्टभरस्सताम्॥

विश्राम्यद्भिरुपर्युपर्यपि दिवानक्तं बहिर्दर्शनैः।
अस्मद्देशिकसंप्रदायरहितैः अद्यापि नालक्षितः॥

स्वप्राप्तेस्स्वयमेव साधनतया जोघुष्माणश्श्रुतौ।
सत्वस्थेषु भजेत सन्निधिमसौ शान्तावधिश्शेवधिः॥

सन्दृष्टस्सारवाग्वित् स्वपरनिशितधीस्सङ्गजिन्नैकसंस्थः
स्पष्टोपायोतिखिन्नस्सपरिकरभरन्यासनिष्पन्नकृत्यः।

स्वावस्थार्हं सपर्याविधिमिहनियतं त्यागसङ्कापि बिभ्रत्
निर्मुक्तस्स्थूलसूक्ष्मप्रकृतिरनुभवत्यच्युतं नित्यमेकः॥

अविश्रान्त श्रद्धाकलह कल्लोलकलुषाः
ममाविर्भयासुर्मनसि मुनिसिद्धादिसुलभाः।
मधुक्षीरन्यायस्वगुणविभवासञ्जनकनत्
महानन्दब्रह्मानुभवपरीवाहा बहुविधाः॥

स्तोतुं निन्दितुमस्मदुक्तमथवा सोढुं समूढं जगत्
किन्नस्छिन्मनन्तचिन्तनरसे सुस्थे सुखं तस्थुषाम्।
शिष्याश्शिक्षितबुद्धयश्श्रुतिपथे येषां वयं ये च नः
तत्सन्तोषसमर्पणक्षममिदं साडम्बरैः किम्परैः॥

कलकण्ठगणास्स्वाद्ये कामस्याम्रे निजाङ्कुरे।
निम्बवृत्तिभिरुद्गीर्णे न चूतः परितप्यते॥

वरद विरचय त्वं वारिताशेषदोषां
पुनरुपचितपुण्यां भूषितां पुण्यकोट्या।
सितमुदितमनोभिस्तावकैर्नित्यसेव्यां
हतरिपुजनयोगां हस्तिधाम्नस्समृद्धिम्॥

श्रीरङ्गद्विरदवृषाद्रिपूर्वकेषु स्थानेषु स्थिरविभवा भवत्सपर्या।
आकल्पं वरद विधूतवैरिपक्षा भूयस्स्या भवदनुकम्पयैव भूयात्॥

संक्षिप्तं विस्तृतं वा सरळसमुचितं सावधानप्रियं वा
प्राधान्येन प्रणीतं परफणितिपरिष्कारवृत्त्या स्थितं वा।
शिक्षासैकर्यतुष्टिप्रचितगुरुजनानुग्रहेद्धं सुधीभिः
श्रद्धेयं नाथजुष्श्रुतियुवतिशिरोभूषणं भाषणं नः॥

विद्याभेदैरुपचयवतां वेदकल्पद्रुमाणां
व्यक्तोल्लासद्विजपरिबृढव्याप्तशाखाशतानाम्।

श्रेयोमार्गप्रतिभटजितश्श्रीवेङ्कटेशस्य मौळौ (श्रि लहशलज्ञ लहरपवरी) भूयोभूयस्सपदि भविता भूयसी पुष्पवृष्टिः॥

மாநார்ஹம் மஹதாம் மஹாநடஜடாபர்யங்க நிர்யந்த்ரண
க்ரீடாபந்துரஸிந்துராஜமஹிஷீ ஜந்மாஸ்பதம் தவத்பதம்।
மாதங்காசலமௌளி மண்டந மணேர் வந்தாரு ப்ருந்தாரக
ஶ்ரேணீ கேர பாரிஜாத கலிகா சூடாலம் ஈடாமஹே।।

நிர்விஷ்டம் யதிஸார்வபௌம வசஸாம் ஆவ்ருத்திபிர் யௌவநம்
நிர்த்தூதேதர பாரதந்த்ர்ய நிரயா நீதாஸ்ஸுகம் வாஸரா:।
அங்கீக்ருத்ய ஸதாம் ப்ரஸத்திமஸதாம் கர்வோபி நிர்வாபித:
ஶேஷாயுஷ்யபி ஶேஷிதம்பதி தயா தீக்ஷாம் உதீக்ஷாமஹே।।

ஸ்வதஸ்ஸித்த: ஶ்ரீமாந் அமித குணபூமா கருணயா
விதாய ப்ரம்ஹாதீந் விதரதி நிஜோதேமபி ய:।
ப்ரபத்யா ஸாக்ஷாத் வா பஜந ஶிரஸா வாபி ஸுலபம்
முமுக்ஷுர் தேவேம் தமஹ மதிகச்சாமி ஶரணம்।।

ஆஸ்திக்யவாந் நிசிதபுத்திரநப்யஸூயு:
ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிஶுத்தமநாஸ் ஸதர்த்தீ।
ஸங்கேத பீதி ரஹித: ஸத்ருணேஷ்வஸக்த:
ஸத்வர்த்தநீம் அநுவிதாஸ்யதி ஸாஶ்வதீம் ந:।।

யுகபதகிலம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்வதஸ் ஸததம் விதந்
நிரவதிதயா திவ்யோதந்வாந் அக்ய விவர்ஜித:।
ஜலதிஸதயா ஸார்த்தம் தேவோ ஜகத் பரிபாலயந்
பரமபுருஷஸ் ஸித்தோபாய: ப்ரதீஷ்ட பரஸ்ஸதாம்।।

விஶ்ராம்யத்பிருபர்யுபர்யபி திவாநத்தம் பஹிர்தர்நை:।
அஸ்மத்தேஶிக ஸம்ப்ரதாயரஹிதை: அத்யாபி நாலக்ஷித:।।

ஸ்வப்ராப்தேஸ் ஸ்வயமேவ ஸாதநதயா ஜோகுஷ்யமாண: ஶ்ருதௌ।
ஸத்வஸ்த்தேஷு பஜேத ஸந்நிதிமஸௌ ஏந்தாவதி: வேதி:।।

ஸந்த்ருஷ்ட: ஸாரவாக்வித் ஸ்வபரநிசிததீ: ஸங்கஜிந்நைகஸம்ஸ்த்த:
ஸ்பஷ்டோபாயோதிகிந்ந: ஸபரிகர பரந்யாஸ நிஷ்பந்ந க்ருத்ய:।
ஸ்வாவஸ்த்தார்ஹம் ஸபர்யாவிதிமிஹ நியதம் த்யாகஸம்க்வாபி பிப்ரத்
நிர்முக்த ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்ம ப்ரக்ருதிரநுபவத்யச்யுதம் நித்யமேக:।।

அவிஶ்ராந்த ஶ்ரத்தா கலஹகல்லோல கலுஷா:
மாவிர்ப்பூயாஸுர் மநஸி முநிஸித்தாதி ஸுலபா:।
மதுக்ஷீர ந்யாயஸ்வகுண விபவாஸஞ்ஜநகநந்-
மஹாநந்த ப்ரம்ஹாநுபவ பரீவாஹா பஹுவிதா:॥

ஸ்தோதும் நிந்திதும் அஸ்மதுக்தமதவா ஸோடும் ஸமூடம் ஜகத்
கிம் நஸ்ச்சிந்நமனந்த சிந்தநரஸே ஸுஸ்தே ஸுகம் தஸ்த்துஷாம்।
ஶிஷ்யா: ஶிக்ஷித புத்தய ஶ்ருதிபதே யேஷாம் வயம் யே ச ந:
தத்ஸந்தோஷ ஸமர்பணக்ஷமமிதம் ஸாடம்பரை: கிம் பரை:॥

கலகண்ட்டகணாஸ்வாத்யே காமஸ்யாஸ்த்ரே நிஜாங்குரே।
நிம்பவ்ருத்திபிருத்கீர்ணே ந சூத: பரிதப்யதே॥

வரத விரய த்வம் வாரிதாஶேஷதோஷாம்
உபசிதபஹு புண்யாம் பூஷிதாம் புண்யகோட்யாம்।
ஸிதமுதித மநோபி: தாவகைர் நித்யஸேவ்யாம்
ஹதரியுஜநயோகாம் ஹஸ்திதாம் ந: ஸம்ருத்திம்॥

ஶ்ரீரங்க த்விரத வ்ருஷாத்ரிபூர்வகேஷு
ஸ்தாநேஷு ஸ்த்திரவிபவா பவத்ஸபர்யா।
ஆகல்பம் வரத விதூத வைரி பக்ஷா
பூயஸ்யா பவதநுகம்பயைவ பூயாத்॥

ஸங்க்ஷிப்தம் விஸ்த்ருதம் வா ஸரஸமுசிதம் ஸாவதாந ப்ரியம் வா
ப்ராதாந்யேந ப்ரணீதம் பரபணிதிபரிஷ்காரவ்ருத்யா ஸ்திதம் வா।
ஶிக்ஷா ஸௌகர்ய துஷ்டி ப்ரசித குருஜநாநுக்ரஹோத்தம் ஸுதீபி:
ஶ்ரத்தேயம் நாதஜுஷ்டஶ்ருதி யுவதி ஶிரோபூஷணம் பாஷணம் ந:॥

வித்யாபேதைருபசயவதாம் வேதகல்பத்ருமாணாம்
வ்யக்தோல்லாஸ த்விஜ பரிப்ருட வ்யாப்தாகாதாநாம்।
ஶ்ரேயோ மார்க ப்ரதிபய ஜிதோ வேங்கடேஶ்ய மௌளௌ
பூயோ பூயஸ்ஸபதி பவிதா பூயஸீ புஷ்பவ்ருஷ்டி:॥

ஸ்வாமி தேஶிகன் திருமுடியில் புஷ்பவ்ருஷ்டி வர்ஷித்தல்

वायुर्दोधूयते यद्यद्यमुडुगणो बम्भ्रमीति द्रुतं खे
तेजो जाज्वल्यते यत् यदपि न जलधिः माधवीं दोधवीति।
भूर्यद्वा बोभवीति स्थिरचरधृतये तच्च तादृक्च सर्वं
स्वायत्ताशेषसत्तास्थतियतनपरब्रह्मलीलोर्मिचक्रम्॥

युक्तायुक्तवितर्कदक्षमतिभिर्युष्मद्भटैरुद्भटैः
निर्धूताखिलशल्यकण्टकततिर्नैःश्रेयसी पद्धतिः।
मोहध्वंसधुरन्धरस्य तव तु त्रय्यन्तपीठे महति
आसीदत्यभिषेकमङ्गलविधेरभ्यर्हितोयं क्षणः॥

வாயுர் தோ தூயதே யத் யதயமுடுகணோ பம்ப்ரமீதி த்ருதம் கே
தேஜோ ஜாஜ்வல்யதே யத் யதபி ந ஜலதிர் மாதவீம் தோதவீதி।
பூர்யத்வா போபவீதி ஸ்திரசரத்ருதயே தச்ச தாத்ருக்ச ஸர்வம்
ஸ்வாயத்தாஷே ஸத்தாஸ்திதியதந பரப்ரம்ஹ லீலோர்மி சக்ரம்॥

யுக்தாயுக்த விதர்க தக்ஷ மதிபிர் யுஷ்மத்படைருத் படை:
நிர்த்தூதாகில சல்ய கண்டகததிர்நை ஶ்ரேயஸீ பத்ததி:।
மோஹத்வம்ஸ துரந்தரஸ்ய தவது த்ரய்யந்தபீடே மஹ
த்யாஸீதத்யபிஷேகமங்களவிதேரப்யர்ஹிதோயம் க்ஷண:॥

ஸ்ரீ பேரருளாளனுக்குத் திருவந்திக்காப்பு – பிரியாவிடை

கரிசிகரிபதி நகர ஸுசிர க்ருதவாஸ!
ஶுஷ்கோபந்யாஸஶிக்ஷாபடி மகுட ரடத்வைரி வித்வத்கரோடீ குட்டாக க்ரீடாஷ்டாபத கடகப்ருத் வாமபாத!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

தொண்டரடிப்பொடியில்

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किक केसरि।
वेदान्ताचार्य वर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ।
வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி॥

யதிராஜஸப்ததி ஆரம்பம்

குளக்கரை வேணுகோபாலன் ஸன்னிதியில் ஹாரத்தி

अधराहितचारुवमसनाळा मकुटालम्बिमयूरपिञ्छमालाः
हरिनीलशिलाविभङ्गनीलाः प्रतिभास्सन्तु ममान्तिमप्रयाणे?

அதராஹிதசாருவம்நாளா! மகுடாலம்பிமயூரபிஞ்ச்சமாலா:।
ஹரிநீல ஶிலா விபங்கநீலா: ப்ரதிபா: ஸந்து மமாந்திமப்ரயாணே।।

ஸ்ரீதேஶிகனுக்கு மரியாதை - கோபால விம்ஶதி ஆரம்பம்
ஸ்ரீவராஹன் ஸன்னிதியில் ஹாரத்தி

गोपायेदनिशं जगन्ति कुहनापोत्रीपवित्रीकृत
ब्रह्माण्डप्रलयोर्मिघोषगुरुभिरघोरारवैर्घुर्घुरैः।
यद्दंष्ट्राङ्कुरकोटिघाटघटनानिष्कम्पनित्यस्थितिः
ब्रह्मस्तंभमसौदसौ भगवती मुस्तेव विश्वम्भरा॥

स्थिरचरजगन्मातुः क्षोण्याःक्वचिच्चतुरर्णवी
विपदि सपदि क्रोडक्रीडां विभावयत प्रभोः।
श्रुतिपरिपणश्श्लोकद्वन्दात्मनापरिपक्त्रिमः
रमयतु मनस्सत्वस्थानां रहस्यशिखामणिः॥

கோபாயேத் அநிஶம் ஜகந்தி குஹ நா போத்ரீ பவித்ரீக்ருத
ப்ரம்ஹாண்ட: ப்ரலயோர்மிகோஷகுருபிர் கோணாரவைர்க்குர்க்குரை:।
யத்தம்ஷ்ட்ராங்குர கோடி காடகடநா நிஷ்கம்பநித்யஸ்திதி
ப்ரம்ஹஸ்தம்பமஸௌதஸௌ பகவதீ முஸ்தேவ விஶ்வம்பரா:।।

ஸ்திரசர ஜகந்மாது: ஷோண்யா: காசிச்சதுரர்ணவி
விபதி ஸபதி க்ரோடக்ரீடாம் விபாவய த: ப்ரபோ:।
ஶ்ருதிபரியணச் லோகத்வந்த்வாத்மநா பரிபக்த்ரிம:
ரமயது மநஸ் ஸத்வஸ்த்தா நாம் ரஹஸ்ய ஶிகாமணி:।।

ஸ்ரீதேஶிகனுக்கு மரியாதை

ஸ்வஸ்தம் சித்தம் ஸுகமபி வபுர் தாதுஸாம் யஞ்ச க்ருத்வா
ஸ்வாத்மாநந்தஸ்ம்ருதியதமஜம் விஶ்வரூபம் விதந்வந்।
காலே ப்ராப்தே கரணவிலயாத் காஷ்ட்ட பாஷாணகல்பாத்
நாத: போத்ரீ நயது க்ருபயா நாதித: ஸ்வம் பதம் ந:।।

क्वापि कल्पान्तवेशन्ते खुरदघ्नेसमुद्धृताम्।
वहते मेदिनीमुस्तां महते पोत्रिणे नमः॥

க்வாபி கல்பாந்த வேசந்தே குரதக்ரே ஸமுத்த்ருதாம்।
வஹதே மேதிநீ முஸ்தாம் மஹதே போத்ரிணே நம:।।

ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸன்னிதியில் ஹாரத்தி

पादाम्भोजं स्पृशति भजते रङ्गनाथस्यजङ्घां
ऊरुद्वन्द्वे विलगति सनैरूर्ध्वमभ्येति नाभिम्।
वक्षस्यास्ते वलति भुजयोर्मामिकेयं मनीषा
वक्त्राभिख्यां पिबति वहते वासनाम्मौलिबन्धे॥

பாதாம் போஜம் ஸ்ப்ருதி பஜதே ரங்கநாதஸ்ய ஜங்க்காம்
ஊருத்வந்த்வே விலகதி நை: ஊர்த்வமப்யேதி நாபிம்।
வக்ஷஸ்யாஸ்தே வலது புஜயோர் மாமிகேயாம் மநீஷா
வக்த்ராபிக்யாம் பிபதி வஹதே வாஸநாம் மௌளிபந்தே।।

ஸ்ரீதேஶிகனுக்கு மரியாதை ஆனவுடன் பகவத் த்யான ஸோபானம் ஆரம்பம்

ஸ்ரீ சக்கரத்தாழ்வார் ஸன்னிதி ஹாரத்தி

क्रयाशक्तिं केचित् दनुजमथनीं हेतिमपरे
मनस्तत्वं चान्ये मधुविजयिनस्त्वामभिदधुः।
तमेवैके तत्तत्पदविषयजुष्टं तदिह नः
सदोत्तुङ्गः प्रादुर्भवति भवसिन्धु प्रमथनः॥

स्वसङ्कल्पकलाकल्पैरायुधैरायुधेश्वरः।
जुष्टष्षोडशिभिर्दिव्यैः जुषतां नःपरः पुमान्॥

यदायत्तं जगच्चक्रं कालचक्रं च शाश्वतम्।
पातु न स्तत्परं चक्रं चक्ररूपस्य चक्रिणः॥

க்ரியாஶக்திம் கேசித் தநுஜமதநீம் ஹேதிமபரே
மநஸ் தத்வஞ்சாந்யே மதுவிஜயிநஸ் த்வாம் அபிதது:।
தமேவைகே தத்தத்பத விஷயஜுஷ்டம் ததிஹ ந:
ஸதோத்துங்க: ப்ராதுர்ப்பவஸி பவஸிந்துப்ரமதநம்।।

ஸ்வஸங்கல்பகலா கல்பைராயுதை ராயுதேஶ்வர:।
ஜுஷ்ட: ஷோடபிர் திவ்யை: ஜுஷதாம்வ: பர: புமாந்।।

யதாயத்தம் ஜகச்சக்ரம் காலசக்ரஞ் ச ஶாஶ்வதம் ।
பாது ந ஸ்தத் பரம் சக்ரம் சக்ர ரூபஸ்ய சக்ரிண:।।

தீர்த்தம், மாலை,ஶடாரி மரியாதை - ஸூதர்னாஷ்டகம் கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தம்,ஶடாரி ஸாதித்தல்

நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியில் ஹாரத்தி ஆனவுடன்

निरञ्जनमयञ्जनः किमपि नेत्रमुन्निद्रयन्
नमस्यति शठद्विषे नरकवैरिजीवातवे।
अगस्त्यगिरिनिम्नगासुभगवीचिकासोदर
स्वलक्षणसरस्वती सुरभिकेसरश्लाघिने॥

यस्य सारस्वतं स्रोतो वकुळामोदवासितम्।
श्रुतीनां विश्रमायालं शठारिं तमुपास्महे॥

वर्णस्तोमैर्वकुलसुमनो वासनामुद्वहन्तीं
आम्नायानां प्रकृतिमपरां संहितां दृष्टवन्तम्।
पादे नित्यप्रणिहितधियं पादुके रङ्गभर्तुः
त्वन्नामानं मुनिमिह भजे त्वामहं स्तोतुकामः॥

सारस्सारस्वतानां शठरिपुफणितिश्शान्तिशुद्धान्तसीमा
मायामायाविनीभिः स्वगुणविततिभिर्बन्धयन्तीं धयन्ती।
पारं पारंपरीतो भवजलधिभवन्मज्जनानां जनानां
प्रत्यक्प्रत्यक्षयेन्नः प्रतिनियतरमासन्निधानं निदानम्॥

सेवायोग्योतिभोग्यश्शुभसुभगतनुस्सर्वभोग्यातिशायी
श्रेयस्तद्धेतुदाता प्रपदनसुलभोनिष्टविध्वंसशीलः।
भक्तच्छन्दानुवर्तीनिरुपधिकसुहृत्सत्पदव्यां सहायः
श्रीमान् सर्वोचितायामुपनिषदि मिषत्येष गाथाशतैर्नः॥

पाञ्चालीगात्रशोभाहृतगृदयवधूवर्गपुंभावनीत्या
पत्यौ पञ्चसहायेप्रणयिनि भजतः प्रेयसी पारतन्त्रयम्।
भक्तिः शृङ्गारवृत्त्या परिणमति मुनेर्भावबन्धप्रथिम्ना
योगात् प्रागुत्तरावस्थितिरिह विरहो देशिकास्त्र दूताः॥

मनुव्यासप्राचेतसपरिषदर्हा क्वचिदियं
सुधासिक्ता सूक्तिः स्वयमुदयमन्विच्छति जने।
निरुन्ध्युः के विन्ध्याचलनिकटसन्ध्यानटजटा-
परिभ्रान्ता पङ्कोरुपरि यदि गङ्गा निपतति॥

परत्वाद्यैरित्थं परिचरणसक्तो गुणगणैः
प्रभुं सेवायोग्यं प्रथमशतके वीक्ष्य वरदम्।
तमेव स्वात्यर्थप्रियमथ च भोक्तुं व्यवसितो
वरेण्यत्वं तस्य प्रथमवरणीयं प्रथयति॥

நிரஞ்ஜநமயம் ஜநः கிமபி நேத்ரம் உந்நித்ரயந்
நமஸ்யதி மடத்விஷே நரகவைரிஜீவாதவே।
அகஸ்த்ய கிரிநிம்நகா ஸுபக விசிகாஸோதர
ஸ்வலக்ஷண ஸரஸ்வதீ ஸுரபி கேஸர ம்லாகிநே।।

யஸ்ய ஸாரஸ்வதம் ஸ்ரோதோ வகுளாமோதவாஸிதம்।
ம்ருதீநாம் விம்ரமாயாலம் மடாரிம் தமுபாஸ்மஹே।।

வர்ணஸ்தோமைர் வகுலமநோவாஸநாம் உத்வஹந்தீம்
ஆம்நாயாநாம் ப்ரக்ருதிமபராம் ஸம்ஹிதாம் த்ருஷ்டவந்தம்।
பாதே நித்யப்ரணிஹித தியம் பாதுகே ரங்கபர்துः
த்வந்நாமாநம் முநிமிஹ பஜே த்வாமஹம் ஸ்தோதுகாமः।।

ஸாரஸ் ஸாரஸ்வதாநாம் மடரிபுபணிதிः மாந்திமுக்தாந்தஸீமா
மாயாமாயாமி நீபிः ஸ்வகுண விததிபிர் பந்தயந்தீம் தயந்தீ।
பாரம்பாரம்பரீதோ பவஜலதி பவந் மஜ்ஜநாநாம் ஜநாநாம்
ப்ரத்யக் ப்ரத்யக்ஷயோ நः ப்ரதிநியதரமாஸந்நிதா நம் நிதாநம்।।

ஸேவாயோக்யோண்திபோக்யः முபஸுபகதநுः ஸர்வ போக்யாதிரயீ
ம்ரேயஸ் தத்ஹேதுதாதா ப்ரபதநஸுலபோகுநிஷ்டவித்வம்ஸ மீலः।

பக்த ச்சந்தாநு வர்த்தீ நிருபதிக ஸுஹ்ருத் ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாய:
ஸ்ரீமாந் ஸர்வோசிதாயாமுபநிஷதி மிஷத்யேஷ காதாசதைர் ந:।।

பாஞ்சாலீ காத்ர ஸௌஹ்ருத ஹ்ருதயவதூ வர்கபும்பாவநீத்யா
பத்யௌ பத்மாஸஹாயே ப்ரணயிநி பஜத: ப்ரேயஸீபாரதந்த்ர்யம்।
பக்தி: ம்ருங்காரவ்ருத்யா பரிணமதி முநேர் பாவபந்தப்ரதிம்நா
யோகாத் ப்ராகுத்தராவஸ்திதிரிஹவிரஹோ தேமிகாஸ் தத்ர தூதா:।।

மநுவ்யாஸப்ராசேதஸ பரிஷதர்ஹா க்வசிதியம்
ஸுதாஸிக்தா ஸூக்தி: ஸ்வயமுதயம் அந்விச்சதி ஜநே।
நிருந்த்யு: கே விந்த்யாசல விகடஸந்த்யா நடஜடா
பரிப்ராந்தா பங்கோருபரி யதி கங்கா நிபததி।।

பரத்வாத்யைரித்தம் பரிசரணஸக்தோ குணகணை:
ப்ரபும் ஸேவாயோக்யம் ப்ரதம மதகே வீக்ஷ்ய வரதம்।
தமேவ ஸ்வாத்யர்த்தப்ரியமத ச போக்தும் வ்யவஸிது:
வரேண்யத்வம் தஸ்ய ப்ரதம வரணீயம் ப்ரதயதி।।

ஸ்ரீதேமிகனுக்குத் தீர்த்தம் மாலை, மடாரி மரியாதையானவுடன்

वन्दे विष्णुपदासक्तं तमृषिं तां च पादुकाम्।
यथार्था शठजित्संज्ञामचित्तविजयाद्ययोः॥

विन्ध्यस्तंभादविहतगतेर्विष्वगाचान्तसिन्धोः
कुम्भीसूनोरसुरकबलग्रासिनः स्वैरभाषा।
नित्यं जाता शठरिपुतनोर्निष्पतन्ती मुखात्ते
प्राचीनानां श्रुतिपरिषदां पादुके पूर्वगण्या॥

வந்தே விஷ்ணுபதாஸக்தம் தம்ருஷிம் தாஞ்ச பாதுகாம்।
யதார்த்தா மடஜித் ஸம்ஜ்ஞாமச்சித்த விஜயாத் யயோ:।।

விந்த்யஸ்தம்பாத் அவிஹதகதேர் விம்வமாந்தஸிந்தோ:
கும்பீஸூநோர ஸுரகபல க்ராஸிந: ஸ்வைர பாஷா।
நித்யம் ஜாதா மடரிபுதநோர் நிஷ்பதந்தீ முகாத் தே
ப்ராசீநாநாம் ம்ருதிபரிஷதாம் பாதுகே பூர்வகண்யா।।

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஹாரத்தியானவுடன்

नाथेन मुनिना तेन भवेयं नाथवानहम्।
यस्य नैगमिकं तत्वं हस्तामलकतां गतम्॥

दृष्टेऽपह्नुत्यभावात् अनुमितिविषये लाघवस्यानुसारात्
शाश्त्रेणैवावसेये कुमतिविरहिते नास्तिकत्व प्रहाणात्।
नथोपज्ञं प्रवृत्तं बहुभिरुपचितं यामुनेयप्रबन्धैः
त्रातं सम्यग्यतीन्द्रैरिदमखिलतमःकर्शनं दर्सनं नः॥

நாதேந முநிநா தேந பவேயம் நாதவாநஹம்।
யஸ்ய நைகமிகம் தத்வம் ஹஸ்தாமலகதாம் கதம்॥

த்ருஷ்டேऽபந்ஹுத்யபாவாத் அநுமிதிவிஷயே லாகவஸ்யாநுஸாராத்
ஶாஸ்த்ரேணைவாவஸேயே விஹதிவிரஹிதே நாஸ்திகத்வப்ரஹாணாத்।
நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம் பஹுபிருபசிதம் யாமுநேய ப்ரபந்தை:
த்ராதம் ஸம்யக் யதீந்த்ரை: இதமகிலதம: கர்ஶனம் தர்ஶனம் ந:॥

ஶடரிபு ஶுக வ்யாஸ ப்ராசேதஸாதி நிபந்தந ஶ்ரம பரிணத ஶ்ரத்தா
ஶுத்தாய ப்ரபதநமயே வித்யா பேதே ப்ரதிஷ்டித சேதஸ!

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

முதலாழ்வார் ஹாரத்தி

भूतसरोवेतालान् कुलशेखरविष्णुचित्तभक्तिधनान्।
भक्ताङ्घ्रिरेणु शठजित् कलिरिपुमुनिवाहनानभिभजामि॥

பூத ஸரோவேதாளாந் குலஶேகர விஷ்ணுசித்த பக்திதநாந்।
பக்தாங்க்ரிரேணுஶடஜித் கலிரிபு முநிவாஹநாநபி பஜாமி॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு ஹாரத்தி

मानत्वं भगवन्मतस्य महतः पुंसस्तथा निर्णयः
तिस्रस्सिद्धय आत्मसंविदखिलाधीशान तत्वाश्रयाः।

गीतार्थस्य च सङ्ग्रहस्स्तुतियुगं श्रीश्रीशयोरित्यमून्
यद्ग्रन्थाननुसन्दधे यतिपतिस्तं यामुनेयं नुमः॥

विगाहे यामुनं तीर्थं साधु बृन्दावने स्थितम्।
निरस्तजिम्हगस्पर्शे यत्र कृष्णः कृतादरः॥

स्वशेषाशेषार्थो निरवधिकनिर्बाधमहिमा
फलानां दाता यः फलमपि च शारारकमितः।
श्रियं तत्सध्रीचीं तदुपसदनत्राससमनीं
अभिष्टौति स्तुत्यामवितथमुनिर्यामुनमुनिः॥

श्रीमद्यामुनमुनिना नाथसहायेन नाथवानस्मि
यद्वदनचन्द्रजनिता स्तोत्रसुधा भवति सुमनसां भोग्या।
प्राप्यप्रापकभूते भगवति यामुनमुनेरयं प्रसृतः
दुरितानि हन्त जगतां द्वयानुसन्धानसिन्धुपरिवाहः॥

மாநத்வம் பகவந்மதஸ்ய மஹதஃ பும்ஸஸ்ததா நிர்ணயஃ
திஸ்ரஸ்ஸித்தய ஆத்ம ஸம்விதகிலாதீமாந தத்வாம்ரயாஃ।
கீதார்த்தஸ்ய ச ஸங்க்ரஹஃ ஸ்துதியுகம் ஸ்ரீஸ்ரீமயோரித்யமூந்
யத்க்ரந்தாந் அநுஸந்ததே யதிபதிஸ்தம் யாமுநேயம் நுமஃ॥

விகாஹே யாமுநம் தீர்த்தம் ஸாதுப்ருந்தாவநே ஸ்திதம்।
நிரஸ்த ஜிம்ஹகஸ்பர்மே யத்ர க்ருஷ்ணஃ க்ருதாதரஃ॥

ஸ்வஷோஷோர்த்தோ நிரவதிக நிர்பாத மஹிமா
பலாநாம் தாதா யஃ பலாமரி ச மாரீரக மிதஃ।
ம்ரியம் தத்ஸத்ரீசீம் ததுபஸதநத்ராஸ சமநீம்
அபிஷ்டௌதி ஸ்துத்யாம் அவிததமதிர் யாமுநமுநிஃ॥

ஸ்ரீமத்யாமுநமுநிநா நாதஸஹாயேந நாதவாநஸ்மி
யத்வதநசந்த்ரஜநிதா ஸ்தோத்ரஸுதா பவதி ஸுமநஸாம் போக்யா।
ப்ராப்யப்ராபக பூதே பகவதி யாமுநமுநேரயம் ப்ரஸ்ருதஃ
துரிதாநிஹந்த ஜகதாம் த்வயாநுஸந்தாந ஸிந்து பரிவாஹஃ॥

ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு ஹாரத்தியானவுடன்

उपवीतिनमूर्ध्वपुण्ड्रवन्तं त्रिजगत्पुण्यफलं त्रिदण्डहस्तम्।
शरणागतसार्थवाहमीडे शिखया शखरिणं पतिं यतीनाम्॥

जयति सकलविद्यावाहिनी जन्मशैळः
जनिपथपरिवृत्तिश्रान्तविश्रान्तशाखी।
निकिलकुमतिमाया शर्वरी बालसूर्यो
निगमजलधिवेला पूर्णचन्द्रो यतीन्द्रः॥

नाथस्स एष यमिनां नखरश्मिजालैः
अन्तर्निलीनमपनीय तमो मदीयम्।
विज्ञानचित्रमनघं लिखतीव चित्ते
व्यख्यानकेलिरसिकेन कराम्बुजेन॥

वन्दे तं यमिनां धुरन्धरमहं मानान्धकारद्रुहा
पन्थानं परिपन्थिनां निजदृशारुन्धानमिन्धानया।
दत्तं येन सुधाम्बुनिधिना पीत्वा विशुद्धं पयः
काले नः करिशैलकृष्णजलदः काङ्क्षाधिकं वर्षति॥

विष्वग्व्यापिन्यगाधे यतिनृपतियशस्संपदेकार्णवेस्मिन्
श्रद्धाशुद्धावगाहैः शुभमतिभिरसौ वेङ्कटेशोऽभिषिक्तः।
प्रज्ञादौर्जन्यगर्जत्प्रतिकथकवचस्थूलवातूलवृत्त्या
सप्तत्या सारवत्या समतनुत सतां प्रीतिमेतां समेताम्॥

உபவீதிநம் ஊர்த்வபுண்ட்ரவந்தம்
த்ரிஜகத் புண்யபலம் த்ரிதண்டஹஸ்தம்।
ஶரணாகத ஸார்த்தவாஹமீடே
ஶிகயா கேஶரிணம் பதிம் யதீநாம்॥

ஜயதி ஸகலவித்யாவாஹிநீஜந்ம ஶைல:
ஜநிபத பரிவ்ருத்தி ஶ்ராந்த விஶ்ராந்தி ஶாகீ।

நிகில குமதி மாயா சர்வரீபாலஸர்யோ
நிகம ஜலதி வேலா பூர்ணசந்த்ரோ யதீந்த்ர:।।

நாதஸ் ஸ ஏஷ யமிநாம் நகரஶ்மி ஜாலை:
அந்தர் நிலீநமபநீய தமோ மதீயம்।
விஜ்ஞான சித்ரமநகம் லிகதீவ சித்தே
வ்யாக்யாநகேளிரஸிகேந கராம்புஜேந।।

உத்க்ருண்ஹதீம் உபநிஷத்ஸுநிகூடமர்த்தம்
சித்தே நிவேசயிதும் அல்பதியாம் ஸ்வயம் ந:।
பஶ்யேம லக்ஷ்மணமுநே: ப்ரதிபந்நஹஸ்தாம்
உந்நித்ர பத்மஸுபகாம் உபதேஶமுத்ராம்।।

வந்தே தம் யமிநாம் துரந்தரமஹம் மாநாந்தகாரத்ருஹா
பந்தாநம் பரிபந்திநாம் நிஜத்ருா ருந்தாந மிந்தாநயா।
தத்தம் யேந தயாஸுதாம்புநிதிநா பீத்வா விஶுத்தம் பய:
காலே ந: கரிஶைலக்ருஷ்ண ஜலத: காங்க்ஷாதிகம் வர்ஷதி।।

விஷ்வக்வ்யாபிந்யகாதே யதிந்ருபதியசஸ் ஸம்பதேகார்ணவேஸ்மிந்
ஶ்ரத்தா ஶுத்தாவகாஹை: ஶுபமதிபிரஸௌ வேங்கடேஶோபிஷிக்த:।
ப்ரஜ்ஞா தௌர்ஜந்ய கர்ஜத் ப்ரதிகதக வசஸ்தூல வாதூல வ்ருத்யா
ஸப்தத்யா ஸாரவத்யா ஸமதநுதஸதாம் ப்ரீதிமேதாம் ஸமேதாம்।।

ஸ்ரீதேஶிகனுக்குத் தீர்த்தம், மாலை, ஸ்ரீபிள்ளான் மரியாதை

स जयति यतिराजमुनिः करुणाजलधिः क्षमापरिष्कारः।
करिशैलकृष्णमेघः काङ्क्षितवर्षी यदर्पितैस्तोयैः॥

ஸ ஜயதி யதிராஜமுநி: கருணாஜலதி: க்ஷமாபரிஷ்கார:।
கரிஶைலக்ருஷ்ணமேக: காங்க்ஷிதவர்ஷீ யதர்பிதைஸ்தோயை:।।

யதிபதி ஸார்வபௌம பதஸாத்க்ருதாசய!
த்ரிம்ஶத் வாரம் ஶ்ராவித ஶாரீரக பாஷ்ய:।।

எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை
விஜயீபவ விஜயீபவ விஜயீபவ
எத்ஸரிகை ஸ்வாமி எத்ஸரிகை

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸன்னிதி வாசலில்

கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தம்,ஶடாரி ஸாதித்தல்

श्रीमल्लक्ष्मणयोगीन्द्र सिद्धान्तविजयध्वजम्।
विश्वामित्रकुलोद्भूतं वरदार्यमहं भजे॥

ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மணயோகீந்த்ர ஸித்தாந்த விஜயத்வஜம்।
விஶ்வாமித்ர குலோத்பூதம் வரதார்யமஹம் பஜே॥

ஸ்ரீ தேஶிக தினசர்யா ஆரம்பம் ப்ரார்த்தனாஷ்டகம்

ஸ்ரீதேஶிகன் ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ தூப்புல் தேஶிகனுக்கு ஹாரத்தி ஆனவுடன்

वेदान्तदेशिकपदाम्बुजमेव नित्यं
मद्दैवतं किमपि काङ्क्षितसर्वदायि।
यद्वैभवस्य लवलेशविचिन्तनेन
बुद्धिः प्रसीदति विभूतियुगावलम्बा॥

तुषारधरणीधरस्फुरदुदारकोटीतटी
निरर्गलविनिर्गलद्विबुधवाहिनीविभ्रमैः।
वचोभिरवनीतले कुमतिगर्वसर्वङ्कषः
मम स्फुरतु मानसे सपदि वेदचूडागुरुः॥

வேதாந்ததேஶிக பதாம்புஜமேவ நித்யம்
மத்தைவதம் கிமபி காங்க்ஷிதஸர்வதாயி।
யத்வைபவஸ்ய லவலேச விசிந்தநேந
புத்திः ப்ரஸீததி விபூதியுகாவலம்பா॥

துஷாரதரணீதர ஸ்புரதுதார கோடீ தடீ
நிரர்கல விநிர்கலத் விவித வாஹநீ விப்ரமை:।
வசோபிரவநீதலே குமதிகர்வ ஸர்வங்கஷ:
மம ஸ்புரது மாநஸே ஸபதி வேதசூடாகுரு:॥

ஸ்ரீதாததேஶிகனுக்கு ஸ்ரீ தூப்புல் தேஶிகனிடமிருந்து மரியாதை ஆனவுடன்
ஸ்ரீதேஶிகன் ஸன்னிதியில் தேஶிகமங்களம் ஆரம்பம்

कवितार्किकसिंहाय कल्यामगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः॥

கவிதார்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்த குரவே நம:।।

ஸ்ரீதேஶிகனுக்குத் திருவந்திக்காப்பு ஹாரத்தி
ஶூபம்